

**Referat af den 7.
ordinære kongres i
Dansk Told &
Skatteforbund afholdt
den 08. – 09. oktober
2008 på
Hotel Nyborg Strand**

Dagsorden for kongressen	3
Dagsordenens punkt 1 – Mødet åbnes	4
Dagsordenens punkt 2 – Vedtagelse af mødets dagsorden samt forretningsorden	27
Dagsordenens punkt 3 – Valg af mødets tillidsmænd.....	27
Dagsordenens punkt 4 – Registrering af stemmeberettigede.....	29
Dagsordenens punkt 5 – Hovedbestyrelsens beretning	29
Dagsordenens punkt 6 - Indkomne forslag.....	52
Dagsordenens punkt 7. – Regnskabet for 2005, 2006 og 2007	68
Dagsordenens punkt 8a. – TR-tillæg.....	69
Dagsordenens punkt 8b. – Budget for 2008, 2009 og 2010.....	72
Dagsordenens punkt 8C – Gruppeliv.....	72
Dagsordenens punkt 9. – Regnskaber for Dansk Told & Skatteforbunds Fælleslegat 2005, 2006 og 2007.....	73
Dagsordenens punkt 10. – Valg af formand.	73
Dagsordenens punkt 11 – Valg af næstformand.	74
Dagsordenens punkt 12 – Valg af to revisorer og to revisorsuppleanter.....	76
Dagsordenens punkt 13 – Valg af legatbestyrelse samt revisor.....	77
Dagsordenens punkt 14 – Mødet afsluttes	77

Dagsorden for kongressen

1. Mødet åbnes
2. Vedtagelse af mødets dagsorden samt forretningsorden
3. Valg af mødets tillidsmænd
4. Registrering af stemmeberettigede
5. Hovedbestyrelsens beretning
6. Indkomne forslag
7. Regnskab for 2005, 2006 og 2007
8. Budget for 2009, 2010 og 2011
9. Regnskaber for Dansk Told & Skatteforbunds Fælleslegat
10. Valg af formand
11. Valg af næstformand
12. Valg af 2 revisorer og 2 revisorsuppleanter
13. Valg af legatbestyrelse samt revisor
14. Mødet afsluttes
15. Praktiske oplysninger

Mødesekretærer

Dato:

Dato:

Jesper Blakø
Skattecenter Nærum

Nina Nyboe
SKAT Midt- og Sydsjælland

Dirigenter

Dato:

Dato:

Troels Christensen Lund
Skattecenter Århus

19.01.09
Henrik Nielsen
Skattecenter Århus

Dagsordenens punkt 1 – Mødet åbnes**Velkomst****Jørn Rise**

Jeg tror, at jeg vil byde jer alle sammen velkommen med et citat:

Den, der åbner sine døre og byder velkommen i sit hus, har også glæden ved at se sine gæsters smil.”

Dette citat, der ganske vist stammer fra fortiden, holder meget godt i dagens Danmark. Det er da dejligt at se, at I er alle er glade for at være sammen. Bare også glæden holder, når det drejer sig om at gå på arbejde i Skatteministeriet – og lad os se på det.

I den ånd kan jeg – på hovedbestyrelsens vegne byde de delegerede velkommen til en kongres, hvor vi traditionelt står med nye udfordringer i form af strukturændring og en usikker finanslov – jeg glæder mig til – sammen med den øvrige hovedbestyrelse – at omsætte jeres beslutninger og bemærkninger til aktiv forbundspolitik.

Også velkommen til den øvrige hovedbestyrelse, som i disse dage skal have afprøvet den linje, som vi i fællesskab har lagt. Jeg ved, at I er klar til det videre arbejde for forbundets medlemmer.

Og så – velkommen til forbundets gæster.

Ole Kjær er i Kina, hvor han udøver diplomatiets kunst ved opstart af en APA-sag – så han må svede der i stedet for at svede over ordene herfra.

Skatteminister Kristian Jensen kommer i morgen – så han vil få en særlig velkomst.

Men ellers velkommen til departementschef Peter Loft, der har allieret sig med udviklingsdirektør Jesper Skovhus fra departementet. Tak, fordi I tager jer tid til forbundets kongres, tak Peter, fordi vi kan mødes og få en snak fra tid til anden og tak Jesper, fordi du passer forbundets inddrivelsesudvalg op.

Velkommen til direktionsmedlemmerne fra Hovedcentret – med Preben Kristiansen i spidsen. Hej Steffen, Karsten og Preben Bialas.

Også velkommen til endnu en stribe direktører – nemlig Planlægningsdirektører – snart direktører for en region – Erling, som også er tidligere formand for DTS, med ret til at overvære det hele, Kirsten Otbo, som måske burde høre det hele, for så ville hun forstå mine små indlæg, da hun var personalechef. Velkommen til Kim, nyudnævnte Jens og højt fra nord Lars.

Velkommen til Kim Saastamoinen-Jakobsen, direktør for SAC – konceptudvikler og velkommen til en af dine håndgangne mænd, nej kvinder – kontorchef Lene Roos. Dejlig at se jer.

Velkommen til de andre organisationer. Fra HK er det en gammel kending, nemlig Inge Lise, så er det en ny kending fra AC, nemlig Katja – og endelige en god ven af firmaet Birger.

En stor velkomst til Nicolai fra Seniorforeningen – og farvel til dig, Nicolai, når du senere i denne måned går af som formand. Også velkommen til en gammel ven, formanden for Skatterevisorforeningen Leo.

En høj velkomst til formanden for Fondet af 1844 – Ole Ivan.

En særlig velkomst til afgangede formænd – Hans, Lindekilde, Palle og Bjørn, som snart overtager seniorforeningen, hvis valget går som indstillingen er. Det er rart at se, at I er i topform.

Velkommen til den tidligere formand for Chefkredsen – Jens Broberg. Det glæder os, at vi kan tage en god afsked med dig her. Mange chefer er løbet gennem din mail og telefon. Og det forløb fortsætter, kan jeg fortælle

e.

Velkommen til PFA, som vil nurse alle på kongressen – velkommen Claudia, Søren og Steen. Også velkommen til et godt tilbud fra Tjenestemændenes Forsikring – Jens og Pia.

Skulle alting gå galt, så er der mulighed for en hurtig snak med STA, som er repræsenteret ved Anette og Anja.

Jeg ved, at den tidligere administrerende direktør Bjørn Wikkelsøe nu bliver gal, når jeg siger, at skulle økonomien gå værre, så få rabat ved forbrugsforeningen – det klarer Peter Nyrup – velkommen til dig.

En fast og god stab af revisorer bydes særligt velkommen, nemlig Ejnar og Poul – vores interne, samt de interne revisorerers stabile støtte Ole Ørnstrup fra Deloitte.

Velkommen til redaktionsudvalget, som diskret vil observere og rapportere. Velkommen Annette, Kamilla, Ruth, Niels, Torben, Niels og fotograf Claus.

Formanden for Toldudvalget under DTS Orla Olesen bydes rigtig meget velkommen. Sidst men ikke mindst en velkommen til de gæster, som har valgt at tilbringe et par dage på forbundets kongres. Det er rart med interesse.

Skulle der være nogen, som ikke er nævnt – så hvisk det til mig i en pause.

Hvis I har lagt mærke til det, så var der altså ikke noget orkester i år. Flere bemærkninger har sagt mig, at de er savnet. Jeg vil opfordre til, at vi i fællesskab – Karsten med pengene – snart får dem klædt på, så de kan få gang i musikken. Det må være den nye strukturs bidrag inden for det kulturbærende lag.

Velkommen.

Åbningstale

Jørn Rise

Man kunne tro, at jeg nu – på hovedbestyrelsens vegne – skal holde kongressens åbningstale med store slagord.

Jeg skal også holde hovedbestyrelsens åbningstale, men først vil jeg godt anmode om, at man forstår forbundets rolle i den sammenhæng. Alt for ofte er det blevet misforstået. Alt for ofte er vi efterfølgende blevet kaldt negative.

Tænk i stedet på, at dette er en fantastisk mulighed for at få tilført en dimension i den komplicerede organisation, hvor der altså også kan være noget positivt. Husk på, at det er gennem udtryk for holdninger, at der opstår en mulighed for at kunne diskutere sig frem til et godt produkt.

Men tænk også på vores rolle som eksponent for medlemmernes synspunkter.

Og nu til det, som vi har valgt at bringe på denne kongres.

Jeg vil først dvæle lidt ved den kommende finanslov for 2009.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Told & Skatteforbund ikke helt forstod finansloven for 2007. Når vi ikke forstod denne finanslov, så var det ikke fordi, at der samtidig blev indgået en fireårig budgetaftale.

Det fik vi jo at vide, at det var hammergeodt, og at det var endnu bedre, at vi samtidig fik indført en tekstanmærkning, hvor der blev givet lønsumsgaranti, hvilket blev udtrykt sådan her: der vil altid være penge til dem, de er ansat i SKAT. Og det var da også positivt.

Men hvad vi ikke forstod, det var selve regnestykket med, at der skulle skæres 2.700 medarbejdere frem til og med 2010 – en nedskæring, som blev begrundet i tilblivelsen af dejlige, positive IT-systemer.

I den forbindelse blev afgang udregnet efter den gennemsnitlige afgang på det statslige område, nemlig en afgang på 8 procent pr. år. Når man sætter det i perspektiv med, at der indtil dette tidspunkt kun var en afgang på mellem 2½ procent og en cirka 4 til 5 procent, så vil det betyde, at vi – foran os - vil skubbe 1.000 kolleger for mange, når vi når udgangen af 2010.

Dette kunne vi så kombinere med, at der ikke i den fire årige periode skulle ske afskedigelser – men med en klar tilkendegivelse af, at der ikke efter 2010 ville kunne blive givet nogen garantier imod afskedigelser. Det er klart, at det giver usikkerhed. Og ja, vi forstår egentlig godt, at der ikke gives garantier, men så må man også forstå vores usikkerhed.

Den usikkerhed blev ikke mindre af, at der så skete ansættelse af 400 medarbejdere. Misforstå os ikke – vi er glade for ansættelser, selv om vi ikke helt forstod begrundelsen i form af det mindre antal overførte medarbejdere fra kommunerne til staten, og heller ikke helt forstod valget af medarbejdersammensætningen. Spidskompetencer blev der sagt – javel, men så vidt jeg kan se, så har man da ikke fået spidskompetencer til store selskaber og så videre.

I al fald kan den ekstra ansættelse nærmere bidrage til mere usikkerhed – efter 2010.

Når vi i forbundet så kombinerer dette med, at der må påregnes lidt venten på IT-systemer – som altså forlænges i færdiggørelse, så må vi undre os over, at der ikke også naturligt sker en udskydelse af afviklingen af ressourcer. Det ville gøre regnestykker mere rigtigt og forståeligt.

Forlængelsen af færdiggørelsen af IT-systemerne har selvfølgelig også bragt tryghedsaftalen i spil. Og vi ville da gerne have den forlænget – men vi har forstået ministerens budskab om, at det er for tidligt at genforhandle den. Vi vil glæde os til at forhandle tryghedsaftalen, når ministeren finder tidspunktet passende. Vi er klar.

Disse indledende betragtninger bringer os selvfølgelig frem til finansloven for 2009 med et lille mellemspil i form af en ekstrabevilling på 240 mio. kr. i tilførsel på lønkontoen, for at vi kan være i stand til at betale lønningerne – vi har set begrundelserne, og jeg skal ikke pinde mere i det.

Men jeg må da sige, at vi i forbundet fik os en overraskelse, da vi så forslaget til finanslov for 2009. Pludselig kunne vi se, at der alene var opgjort et teknisk tal for lønsummen i SKAT – hvad betød nu det.

Ja, helt konkret har vi fået at vide, at det skyldes, at det nok er lidt dyrere at have medarbejderne i SKAT. De gennemsnitslønninger, som der oprindeligt er regnet med tidligere, ja de er åbenbart lavere end de reelle gennemsnitslønninger. Vi lader lige billedet med vores høje lønninger stå et øjeblik.

Derfor er der nu forhandlinger i gang med Finansministeriet om at korrigere vores tal på finansloven.

Lad det være slået fast – vi kan ikke lide det. For vi kan ikke lide, når vi spørger skatteministeren om, hvad han vil gøre ved det, hvordan vil han slås for SKAT. Og vi får at vide, at han ikke vil løfte en finger, samt at han hellere vil fokusere på at få skabt en situation, hvor SKAT kan rekruttere til kundebetjeningsiden.

Så bliver vi altså utrygge.

Derfor har vi selvfølgelig et budskab til landets politikere.

Stop nu op et øjeblik – kast jeres øjne på det faktum, at SKATs medarbejdere sørger for indtægtssiden i Danmark. At medarbejderne i SKAT sørger for, at borgere og virksomheder får tillid til, at de kun betaler det, som de skal – hverken mere eller mindre, for at blive i ministerens sprog.

Men, det er jo ikke alle, der er lige regelrette. Derfor er der nødt til at være medarbejdere i SKAT, der også beskæftiger sig med den side. Skær ikke disse dygtige medarbejdere væk – det handler om troværdighed, det handler om, at medarbejderne i SKAT bevarer og udvikler deres faglige side, så borgere og kunder kan få en god behandling, og så rådgiverbranchen ikke får lyst til at bevæge sig over stregen.

Det må ikke kunne betale sig at snyde, det må ikke kunne betale sig at få udført sort arbejde. Det er i den grad undergravende for økonomien og for konkurrenceevnen for de virksomheder, som opfører sig ordentligt. Det kan godt ske, at det går godt i en tid, hvor der opgang for økonomien og indtægterne kommer ind ad fordøren, som ministeren plejer at sige. Men det gør ikke noget, at man også tænker fremad, og tænker på de tider, hvor det bliver sværere, og hvor vi skal være hurtigere ude. Og med den aktuelle finanskriser, så tyder meget på, at de tider allerede er på vej.

Kære politikere – se på det faktum, at SKAT har gjort og gør en masse for at ændre på tingene. Men husk, at der altså ikke kan hentes indtægter uden fagligt dygtige medarbejdere. Vi vil gerne pege på, at ansættelsesstoppet selvfølgelig gør ondt – det gør ondt at se, at kompetencerne siver ud af SKAT uden mulighed for at tilføre nye kompetencer både gennem nyrekruttering og gennem efter – og videreuddannelse.

Derfor, lad os nu få lidt ro på – vi går hårdere tider i møde, og der skulle gerne være nogen til at sørge for, at vi bevarer indtægtssiden – af hensyn til velfærden i Danmark. På forhånd tak. Når vi nu er der, så vil vi gerne henlede alles opmærksomhed på, at der også er områder i SKAT, som virkelig trænger til at blive styrket.

Jeg tænker her på toldkontrolområdet.

Det er så populært at sammenligne os med andre lande, hvad gør man her, kan vi lære noget, kan vi gøre det bedre.

Og ja, på toldkontrolområdet trænger der virkelig til forbedringer. Se på de andre nordiske lande, se på de udmærkede intentioner fra EU på toldområdet.

I Sverige styrker man toldkontrollen, og her har man netop bevilget ekstra millioner til tolden. Det kan da ikke nytte noget, at vi her i Danmark lader narkoen flyde ind, så gadepriserne er lavere end nogensinde. Det kan da ikke nytte, at aldersgrænsen for, hvornår man begynder at snuse til narko falder og falder.

Det kan da ikke nytte, at vi skal bruge flere og flere penge til at resocialisere børn og unge ud af et misbrug, bare fordi der blandt politikere og i SKAT er en holdning om, at bare politiet siger, at vi gør det godt, så er alting godt. Det er da ikke smukt, når man i avisen kan læse, at det er lettere at få fat i narko i Vestjylland end at få fat i en pizza.

Hvorfor skal vi bare have 40 toldere i lufthavnen med 23 millioner rejsende, når man i Sverige på Arlanda har 141 toldere? Det er da skævt. 40 toldere til at stemple momsrefusioner – og når de så får lidt frihed fra det, så er der pludselig det ene beslag af narko efter det andet.

Det kan da ikke passe, at security skal ringe forgæves med pengebeløb over 10.000 euro, bare fordi vi ikke har ressourcer til at hente pengene. Det er ganske i strid med intentionerne i lovgivningen, misrøgt af vor opgave som myndighed – og i sidste ende en hjælp til eventuelle terrorister.

Dansk Told & Skatteforbund vil i den kommende tid sætte fokus på toldkontrolarbejdet – toldudvalget i forbundet vil sætte fokus på områderne narko, varemærkeforfalskning, penge, sundhedsskadelige stoffer, våben, fordærvet kød – med andre ord er borgernes sikkerhed og sundhed i fare.

Vi vil hermed gøre politikerne opmærksomme på, at det er for ringe med 115 årsværk til toldkontrollen. Det svarer til, at der er 13 – 14 toldkontrolmedarbejdere på døgn tjeneste til at passe på Danmark.

Vi synes nemlig, at der er så mange gode momenter i det nye toldkodeks fra EU – men der er behov for ressourcer, der er behov for også her at få et fagligt fokus, og der er behov for, at vi også efterlever EU's toldkodeks.

I vil høre fra os.

Ressourcer er i det hele taget et emne, som man bør se på. Man bør se på, at det allerede er lykkedes at effektivisere SKAT. Vi burde præmieres frem for at blive straffet.

Jeg skal bare henvise til inddrivelsesområdet. Et område, der i SKAT startede flot ud med at være en selvstændig enhed. Og nu er antallet af medarbejdere barberet så langt ned, at vi i forbundet til stadighed får meldinger om, at prioriteringen går i retning af, at vi skal være efter restanter med højere og højere restancer.

Det kan ikke passe, at vi lader så vigtigt et område forfalde – det er ikke godt for retssikkerheden. Det rygtes, når vi ikke kommer.

Vi er i øvrigt glade for, at vi gennem inddrivelsesudvalget i forbundet løbende kan være i dialog med departementet omkring inddrivelsesområdet, men det er klart, at vi må frygte, hvad der kommer til at ske på dette område.

Jeg er godt klar over, at der er tale om en politisk prioritering. Men så må det også være klart for politikerne, at man får altså kun resultater i forhold til de ressourcer, som man investerer. Jeg vil bevæge mig over i strukturen.

Og jeg vil begynde med at rose ledelsen – ja, fald nu ikke ned af stolen, eller fald nu ikke for langt. Jeg vil gerne rose ledelsen for, at man ved denne strukturændring har gjort sit yderste for at inddrage mangt og meget i drøftelserne omkring ændringerne i strukturen. Der har været møder med vores hovedbestyrelser, og der er fortsat tæt kontakt i den videre proces. Så det er godt. Og vi kan konstatere, at det fortsætter. Det er slået fast, at der vil være formandsmøder efter styregruppemøderne, og der vil være et møde i november med hovedbestyrelserne.

Forbundet anerkender selvfølgelig ledelsens ret til at vælge den organisering, som man finder bedst til at få løst opgaverne. Og vi må så bare håbe på, at man lytter. Der er jo tale om et stort kompleks.

Lad mig prøve at trække nogle ting frem, hvor vi har undret os, og lad mig nævne nogle ting, som kunne trænge til forbedringer.

Man siger jo, at ingen roser uden torne – men sådan skal det ikke fortolkes. Vi siger bare det, som vi har drøftet.

For det første, så sagde vi allerede fra starten, hvor modellerne kom på bordet, at vi syntes, at man skulle ende på en model, som var nærmere endemålet, i stedet for at tage en løsning, som var på vejen. Men vi accepterer selvfølgelig også argumentet om, at SKAT ikke er moden til denne løsning. Men alligevel...

For det andet, så var det næste vi sagde, at vi er betænkelige ved, at der laves en virtuel organisation, som vender så meget op og ned på SKAT, at det kan være svært at gennemskue, hvordan det skal gennemføres.

For det tredje, så sagde vi allerede i starten, at det var vigtigt, at man tidligt fik tegnet et billede, så den enkelte hurtigt kunne skabe sig et billede af, hvordan hverdagen bliver. Det sagde vi, fordi vi ved, at der bruges rigtig meget energi på at se sig selv i en forandret hverdag. Og den usikkerhed eksisterer stadig.

For det fjerde, så har vi et håb – og det er fortsat et håb – at lederindplaceringen kan ske med værdighed. Der er jo mange – især på fagchef- og kontorchefniveau – der kommer i klemme. Og det er vigtigt for mig at sige, at det skal ske med værdighed. Husk det nu, for forbundet har allerede de første i røret, og har allerede fået de første tilbagemeldinger om, at man måske ikke lige tænker på, at der er mennesker bag. Tag det nu roligt – så der også kommer hele mennesker ud bagefter.

Jeg vil godt understrege, at der selvfølgelig kan komme sager ud af denne lederindplaceringsrunde – sager i form af rådighedslønssager. Men jeg vil gerne opfordre til, at vi undgår disse sager – I kender reglerne lige så godt, som vi gør.

Jeg sagde før, at vi også kunne undre os i relation til strukturen – og det kommer nu. Strukturændringen er sket ud fra fire hovedhensyn, nemlig effektivitet, ensartethed og kvalitet i opgaveløsningen, kundefokus og implementering af indsatsstrategien samt en attraktiv arbejdsplads.

Vi har drøftet strukturen indgående i forbundet, og vi stiller os det spørgsmål – hvor er egentlig dokumentationen for, at vi får opfyldt disse hovedhensyn. Vi savner ord som – når vi gør sådan og sådan, så får vi opfyldt det og det – det er stadig noget flagrende for os.

Men vi har selvfølgelig hæftet os ved, at vi ud af denne strukturændring skal have en attraktiv arbejdsplads.

Og det er jo noget, som vi kan forstå – det var da dejligt med en attraktiv arbejdsplads. Tænk, hvis vi bliver til skatteministerens verdens bedste skattevæsen og bliver til told- og skattedirektørens bedste offentlige arbejdsplads, samtidig med at vi bliver til medarbejdernes og ledernes attraktiv arbejdsplads.

Derfor var det selvfølgelig ærgerligt, at vi kunne konstatere, at målet for en attraktiv arbejdsplads var blandt et af de syv mål, som fik sænket måltallet.

Men vi kan måske nok godt forstå det, for nu skal jeg give en melding fra forbundets medlemmer. Det er nemlig sådan, at medlemmerne kombinerer det, at man får noget kontant på bordet med opfattelsen af, hvornår man har nået målet med en attraktiv arbejdsplads.

Det er for eksempel sådan noget med en fornuftig seniorordning. Nu er vi godt nok trætte af at vente. Men efter skatteministerens ord af den 25. august dette år, hvor han udtalte, at man ikke ville indføre en seniorordning i SKAT, fordi han hellere ville af med de gråhårede, så han kunne få skabt plads til rekruttering af medarbejdere til kundeservice – ja, der troede vi ikke på det.

Men nu har vi fået at vide, at skatteministeren har sagt, at SKAT venter på personaleorganisationerne. Og der skal han ikke vente længe. For det første har vi allerede kommenteret udspillet. Vi har nemlig sagt, at der er for lidt på bordet – og vi har sagt der bliver ikke gjort nok for de 60 og 61-årige. Så man kan jo bare tage det udspil, som vi sendte frem for over et år siden.

Husk nu, at det er attraktiv arbejdsplads, som vi spiller om – der er ifølge medlemmerne en sammenhæng til kontante ting på bordet.

Tilbage til strukturen. Vi er selvfølgelig glade for, at strukturændringen sker under tryghedsaftalens vinger. Men lad mig bare slå fast, at det alligevel ikke har givet den fornødne tryghed. Der skal altså mere til – der skal være en hverdag, som man kan forholde sig til.

Og når der så nedsættes en arbejdsgruppe, der skal se på medarbejderindplacering, ja, så får det altså hårene til at rejse sig. Tænk over det.

Tænk også over, at der nu bliver tid til at få helhed i den nye struktur. Tænk på at få bundet arbejdsgrupperne sammen. Og tænk på et mål om at få rigtig mange med – med på den rigtige måde.

Sådan en lakmusprøve på, om strukturen holder, fortæller os, at der er et stykke vej endnu. Egentlig skulle det være sådan, at alle nu sad og sitrede af spænding over den nye struktur – det nytter jo ikke, at kun den øverste ledelse og de mange omorganiseringfolk sitrer. Medarbejderne skulle jo sige – hold op, hvor vi synes, at dette er spændende, og hold op, hvor er der mange udfordringer.

Men sådan siger man altså ikke.

Det kan selvfølgelig skyldes to ting – enten er der noget galt. Eller også er det sådan, at vi er ved at være så omstillingsparate, at vi siger – nå, en ny strukturændring – hvad betyder det – vi er jo mestre i den slags.

Ja, der har faktisk været så mange ændringer, at vi samlet set kan sige, at får vi ikke verdens bedste skattevæsen, så kan vi bryste os af, at vi er deltagere i danmarkshistoriens største organisatoriske eksperiment.

Men denne gang kunne vi altså godt tænke os at vide, hvad koster sådan en omorganisering. Vi har bedt Karsten om disse tal – han synes, at det er svært. Men vi forfølger jo bare skatteministerens afvisning af at investere i for eksempel toldkontrol, når han ikke ved, hvad han får ud af investeringen. Derfor kunne vi godt tænke os at kende prisen. For i sidste ende kan det jo være, at det er os, der kommer til at betale prisen.

Lad mig bare slutte denne lille strukturtale med at sige, at der er to forhold, som vi vil hæfte os ved i fremtiden – og det er, at vi vil fortsætte med at opfordre til, at man på en eller anden måde sætter fokus på fagligheden. Ja, vi vender lidt tilbage til fagligheden – pas på, at den ikke siver. Og husk, at når der kan nyrekrutteres, så prøv at se i retning af professionsbacheloruddannelserne. Det er ad den vej, vi får faglighed.

Omkring fagligheden har vi haft forbundets skatteudvalg til at vurdere området – og når de siger, at det halter, så er der al mulig grund til at råbe vagt i gevær.

Struktur er struktur – og sådan er det. Og som jeg har været inde på, så hersker der altså lidt usikkerhed omkring fremtiden - og især for medarbejderne omkring den fremtidige indplacering. Vi er – som jeg også har været inde på før – danmarksmestre i omstruktureringer. Men der har været slagsider i håndteringen.

Her tænker jeg på det, der sket den 16. marts 2006. Håndteringen dengang var ikke god. Det syntes vi i al fald ikke. Faktisk fandt vi det så graverende en håndtering, at vi stævned SKAT for at bryde tjenestemandsløvgivningen.

Det har vi nu tabt fire prøvesager om i Østre Landsret. Men en nærlæsning af dommen gør, at vores centralorganisation anker to af punkterne, nemlig spørgsmålet om passende stilling og nedlæggelse af en stilling.

Det kan ganske enkelt ikke passe, at bare man kalder det for en omstrukturering eller et paradigmeskifte, så kan man behandle medarbejdere sådan, som det skete. Nej, vi må have Højesteret til at se på den sag – og det vil de så gøre.

Omstruktureringen, omflytninger, paradigmeskifte med videre. Det er alt sammen noget, som påvirker arbejdsmiljøet.

Som mange kan huske, så gennemførte forbundet en arbejdsmiljøundersøgelse, som havde fem positive og 5 negative udsagn. Forbundet har jo viderebragt resultatet i arbejdsmiljøudvalget under HSU.

Det var godt nok lidt utilfredshed med forbundet for gennemførelsen af undersøgelsen, men man kan jo konstatere, at 360 graders undersøgelsen, som SKAT selv gennemførte, bekræftede forbundets undersøgelse.

Det nager imidlertid forbundet, at vi aldrig fik lejlighed til at fortælle den øverste ledelse i SKAT om resultatet, herunder hvilke tilgange man kunne have til undersøgelsens resultater. Det kunne man gøre noget ved.

Og det gør vi nu – i form af en invitation til direktionen om at komme på besøg i forbundet for at høre lidt nærmere om undersøgelsen. Og at diskutere det videre forløb, hvor vi selvfølgelig har nogle forslag. Man kunne jo for eksempel diskutere, om den nye struktur ikke tilsiger, at der skal gennemføres en startundersøgelse, så man kunne følge udviklingen for den nye organisation. Men hermed er invitationen givet.

Her – mod slutningen i åbningstalen – vil jeg lige komme ind på løn. Et interessant emne. Åh nej, tænker nogle ved gæstebordene. Måske især Karsten, som sidder og tænker økonomi – nu vil ham forbundsformanden kræve flere penge.

Og ja, det er da helt forrygende godt gættet.

Se, der skete nemlig det ved overenskomstforhandlingerne i Personalestyrelsen, at forbundet selvfølgelig havde bragt på bordet, at der i SKAT som følge af fusionen var opstået en stor lønforskel. Det er uhensigtsmæssigt.

Og vi måtte selvfølgelig – som sandt var – fortælle Personalestyrelsen, at når vi nu sad der med vores ønske om penge til udligning af lønforskelle i SKAT, ja så var det, fordi både told- og skattedirektøren og skatteministeren på flere medarbejdermøder havde henvist en løsning vedrørende lønforskellene til de nu overståede overenskomstforhandlinger.

Og det havde vi selvfølgelig taget til os – ja, vi havde i konsekvens af dette formuleret et lille krav på omkring 10 millioner kroner, fordi vi vidste, at vi kun kunne regne med at få en realistisk opstartspulje.

Derfor var vores overraskelse rigtig stor, da Personalestyrelsen afviste vores krav med henvisning til, at det altså var et ledelsesansvar at sørge for lønudjævning – det var ikke et krav, der kunne rejses ved overenskomstforhandlingerne.

Derfor må det jo være passende at henlede ledelsens opmærksomhed – og især pengemesteren – på, at der nok lige skal penge ud til formålet. Vi forhandler gerne beløbets størrelse.

Og vi modtager gerne pengene fra SKAT eller fra koncernen.

Med dette lille fromme ønske, så siger jeg tak, fordi I ville lytte til åbningstalen.

Og til jer – alle direktører – tak for et godt samarbejde i den forløbne periode. Måtte det fortsætte.

Herefter fortsatte Jørn Rise med en lille tale som oplæg til Peter Loft.

Jørn Rise

Og nu skal videre her på kongressen. Og det er jo heldigt, at vi i Oles fravær kan trække på departementschef Peter Loft.

Peter, du har nu hørt åbningstalen, og den indeholdt jo elementer, som jeg også skrev til dig om – sådan for at inspirere dig til at holde en tale for kongressen. Jeg skrev nogenlunde sådan:

SKAT er nu tre år gammel – en ny organisation i 2005, og nu ændringer i 2008. Hvad er egentlig din forestilling om, hvordan arbejdet skal være i SKAT – din version? Og hvordan ser du udviklingen på den korte bane – en treårig periode – i relation til organisationsændringer. Hvad er fremtidens SKAT? Du må selvfølgelig gerne vurdere på de aktuelle problemer, så som hvorfor følger medarbejderne sig som deltagere i et organisatorisk eksperiment, hvor de egentlig i højere grad har fokus på at skaffe retfærdig afregning til staten – et problem eller en udfordring? Hvor er koncerntanken henne?

Ja, det var ordene. Og vi glæder os til at høre, om du har brugt lidt af det som inspiration. Ellers har du sikkert noget andet i posen.

Peter, vi er glade for, du har taget dig tid til at besøge os. Jeg ved, at du ikke når aftensmaden – men vi skal sende dig en enkelt skål – selvfølgelig alt efter hvad du siger – ordet er dit.

Peter Loft fik herefter ordet.

Peter Loft

Jeg vil sige, at træerne jo ikke vokser ind i himlen, hverken når man hører eller læser hvad Jørn mener om situationens tilstand.

Man forfalder ikke til ubegrundet jubeloptimisme, i hvert fald. Hvis man tager blot nogle få udpluk (nu kendte jeg jo ikke den mundtlige beretning, men bare på grundlag af den skriftlige), så kan man konstatere, at politikerne med Finansministeriet i spidsen, er ved at ødelægge SKAT, at fagligheden lider, de nye målemetoder er en form for kreativ bogføring, som slører de aktuelle elendigheder, fordi i virkeligheden daler produktionen.

HVIS der skulle have været nogle gode resultater i vores arbejde, så er det alene effekten af gode konjunkturer, som jo som bekendt er ved at lakke mod enden i øjeblikket. Den nye struktur er et resultat af ledelsens mere eller mindre tilfældige beslutninger og er næppe svaret på de udfordringer SKAT står over for.

Statens IT, som jeg selv er ansvarlig for, er på vej mod kaos står der et sted, indsatsstrategien er udtryk for et fejltagt politisk mantra, der naivt baserer sig på det forhold, at borgerne gør som man be'r dem om. Overvejelserne omkring ejendomsvurderingens fremtid bunder ikke i legitime politiske overvejelser, men er resultatet af en pressehetz. Fusionen var rigtig, men udført på jammerlig vis.

Dette er nogle af de indtryk man får af at læse i DTS-bladet eller den skriftlige beretning. Jeg har så ikke taget sundhed og fødevarer sikkerheden med. Det var først under den mundtlige beretning, at jeg konstaterede, at den har vi også lagt os ud med.

Men det er altså alt sammen noget jeg har kunnet plukke fra forskellige udtalelser fra Jørns side. Nu skal Jørn ikke falde ned af stolen, fordi jeg er nødt til at sige, at det er der ikke noget som helst usædvanligt i.

Det er også sådan jeg mener, at DTS med rette bør fremstille situationen, fordi det er DTS's og ethvert fagforbunds opgave at påpege det, som de mener som er fejl.

Hvis de mener at der er problemer, så skal de gøre opmærksom på det.

Hvis de mener, at der er behov for ændringer eller nye initiativer, eller måske snarere IKKE nye initiativer, så er det et fagforbunds opgave at give udtryk for det, og et fagforbund skal komme med

de synspunkter, som måske ikke nødvendigvis kommer frem i den offentlige debat, fordi det er andre ting man lægger vægt på.

Men hvis den der ved hvor skoen trykker, fordi han selv har den på, ikke må ytre sig, så forekommer det jo lidt ejendommeligt.

Så jeg anerkender fuldt ud, selvom jeg måske ikke deler synspunktet, foreningens legitime ret, grænsende til pligt, til at sætte tingene på spidsen.

Jeg mener også, at man har ret til særligt at fremhæve de forhold, som ikke fungerer fuldstændigt, som de måske skulle. Det er nu engang et fagforbunds opgave.

Og jeg vil heller ikke lægge skjul på, at det har været en omskiftelig, forvirret og usikker og til tider ubehagelig tid, som SKAT har været igennem, ingen tvivl om det.

Fusionen er formentlig, i hvert fald i de mange år jeg har været ansat i ministeriet, udtryk for den største enkelte forandring, der nogensinde har fundet sted.

Vi har med jævne mellemrum lavet skattereformer, de bliver jo altid blæst stort op, men når støvet lægger sig bagefter, så vil man opdage, at tingene unægtelig ligner sig selv, man er ikke blevet så farligt meget rigere, og dem som frygtede at gå fallit, er normalt heller ikke gået fallit.

Så i virkeligheden er reformer noget som mere lever på forsiden af aviser og i politikernes hjerner, ude i landet mærker man det måske knapt så meget. Men fusionen er mærket af alle, ikke blot af os som sidder her, og af dem som arbejder i organisationen.

Men så sandelig også af alle skatteyderne. Jeg håber selvfølgelig til det bedre, men at de har mærket det, er jeg ikke et sekund i tvivl om. En så stor enkeltstående begivenhed må nødvendigvis sætte sine spor, både på godt og på ondt.

Og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at fusionen skabte både uro og uregelmæssighed. Jeg håber ikke at den også skabte urenlighed, men det er der jo ingen grund til at tro. Jeg går ud fra, at renligheden er uantastet.

Men uro og uregelmæssighed kan ikke undgås. Og jeg kan da godt nikke genkendende til nogle at de lettere tumultariske situationer, som Jørn også meget rigtigt fremhæver i sin skriftlige beretning fra de glade fusionsdage.

Man kunne givetvis godt have forsinket processen.

Et af Jørns pointer er, at den var forceret, at det gik for stærkt, vi var for meget first-move, vi var de her 1½ år forud for alle andre, og det satte sig sine spor, og kostede en pris som SKAT måtte betale.

Man kunne givetvis godt have brugt længere tid, det havde været rart for alle parter.

Modstykket til det er, at så man havde levet en længere periode i usikkerhed, og måske frem for alt havde levet en længere periode med en række mere eller mindre organisatorisk hjemløse medarbejdere.

Og der er ingen tvivl om, at kommunerne i de her dage var mere optagede af de opgaver de skulle overtage, end af de opgaver de skulle afgive.

Så når alt kommer til alt, så synes jeg at det er en vanskelig afvejning, jeg mener sådan set at det var det rigtige valg der blev truffet, men jeg anerkender fuldt ud retten til at påpege, at det gik stærkt, og der var ting, man ikke 100 % kunne planlægge på forhånd, og der var også mange der kom til at mærke resultaterne af det.

Man kunne også godt i rækken af ubehageligheder, SKAT havde været igennem, nævne bemanningen af især Betalingscentret, som bestemt ikke var nogen behagelig sag at komme igennem, og sidst men ikke mindst enig med DTS, når de påpeger, at SKATs økonomi ER meget hårdt presset, og, tror jeg også godt jeg kan sige, urimeligt hårdt presset.

Så jeg kan godt følge formanden, når han i et interview i DTS-bladet spørger, hvorfor SKAT nu igen skal kastes ud i nye udfordringer i form af nye store omstruktureringer.

Det er besværligt, og der er lige faldet lidt ro, og så roder man op i det igen.

Jeg kan godt forstå, at det måske ikke lige er det man efterspørger.

På den anden side, så tror jeg også at der er en vis forståelse for, at det er nødvendigt efter en relativ kort periode at evaluere en struktur, som man jo af naturlige årsager ikke kunne kende effekterne af fuldt og helt.

Det var en helt ny situation vi stod i efter fusionen, man kunne ikke på forhånd kende alle de problemstillinger man kom ud i, og det er nødvendigt efter en periode at sige "okay, og hvad har vi så lært af det her, hvor skal vi justere ind, og hvor skal vi ændre?", og det er vel det vi er i gang med i øjeblikket.

Dernæst er det vel også et faktum, at når man løbende gennem en relativ kort periode skal foretage så store rationaliseringer som SKAT er igennem, og derved også indskrænkninger i medarbejderantallet, så må det sætte sig nogle spor i organisationen, og det er ligesom med mælketænder, man kan ikke få de blivende tænder fra starten, for så ser man mærkelig ud.

Vi kan ikke lave en organisation, der svarer til endemålet, fordi der er vi ikke på begyndelsestidspunktet.

Så alt i alt mener jeg, at det ikke er en speciel behagelig, men nødvendig proces, men hvis jeg skal se på det hele under et, så vil jeg gerne endnu engang gentage, at jeg klandrer bestemt ikke DTS for at male et noget negativt billede af den aktuelle situation, det er DTS's opgave, sådan som jeg ser det.

Men på den anden side vil jeg heller ikke lægge skjul på, at jeg ikke selv er helt enig i det, og jeg vil gerne advare imod, at denne vigtige og nødvendige påpegning af medlemmernes og de ansattes vanskelige situation, at den skjuler, at der bag det hele er et skatteministerium og et SKAT, som er en absolut livskraftig organisation, en organisation der står respekt om, som man henvender sig til, når der skal løses nye opgaver, som på mange måder viser vejen i moderne offentlig administration, og som er med på råd i langt de fleste væsentlige økonomiske sammenhænge der finder sted i Danmark i øjeblikket, og i centraladministrationen i særdeleshed.

Jørn er selv inde på, i et portræt der så vidt jeg ved er tegnet i det sidste nummer af DTS-bladet, at man skal være forsigtig med at pille ved den faglige stolthed.

Det er jeg fuldkommen enig i, jeg vil dog også godt stilfærdigt gøre opmærksom på, at man KAN risikere, at den faglige stolthed lider lidt under det her ikke altid lige rosenrøde billede som formanden selv maler af virksomheden.

Som jeg ser det, selvom det forekommer lidt paradoksalt, så er SKAT's store problem måske også SKAT's store force. Vi er næsten altid midt i en stor omstillingsproces.

Vi er altid nødt til at tænke på, hvordan man kan tilrettelægge alle processerne mest rationelt, mest hensigtsmæssigt.

Der er aldrig skørlevned i Skatteministeriet eller i SKAT.

Men netop det, at organisationen altid er trimmet og rationelt indrettet, at den altid er omstillingsberedt- og parat, er også grunden til, at det er SKAT man ser op til, når man skal finde de nye løsninger, jeg nævnte før.

Det er de barske vilkår, der er grunden til at SKAT er længst fremme i brugen af moderne IT-teknologi, at vi er længst fremme med digitale selvbetjeningsløsninger.

Det er også grunden til, at andre, både nationalt og internationalt, ser på vores indsatsstrategier, compliancemodeller når de skal kigge lidt på, hvad vi byder fremtiden, og regeringen har f. eks lige nedsat en fællesministeriel arbejdsgruppe, der skal kigge på, hvordan man bør gennemføre kontrol, og de tanker der ligger bag kommissoriet for denne arbejdsgruppe, de svarer akkurat til de overvejelser, vi var igennem for nogle år siden, da vi trådte ind i indsatsstrategien.

DTS i almindelighed, og det er der sikkert også mange andre der gør, drager tit sammenligninger mellem SKAT og politiet, og det er sjældent sammenligninger der falder ud til SKAT's fordel, i hvert fald hvis man spørger Jørn, tror jeg.

Og der er ingen tvivl om, at politiet nyder større politisk bevågenhed end SKAT. Skatteministeren har selv udtrykt det, senest i det nye nummer af DTS-bladet, hvor han siger, at ingen efterlyser flere skattemedarbejdere.

Det må vi nok erkende, at sådan er det.

Men, når politikere bevilger nye penge, så er de også altid meget påpasselige med, hvad de her penge nu skal bruges til.

De har alle sammen deres egne små ideer om, at når politiet nu får nye penge, så skal de bruges til vandkanoner eller nærpolitistationer, eller selvlysende stave, eller hvad ved jeg.

Når man giver penge, skal man også selv bestemme hvad de skal bruges til.

Lige omvendt forholder det sig, når man skal spare penge.

Der er der en fantastisk rådighed i virksomheden selv. De skal spare så og så mange penge, hvordan de klarer det, vil de helst ikke fedtes ind i.

Sådan tror jeg den politiske virkelig er strikket sammen, og det er nok heller ikke så mærkeligt, at det hænger sådan sammen, men at det hænger meget godt sammen med den menneskelige natur.

Men det har altså den fordel, at vi i modsætning til politiet inden for de snævre rammer økonomien nu en gang sætter, selv er herre over, hvordan vi udøver virksomheden.

Vi kan nu vælge rationelle løsninger frem for politisk bestilte løsninger, eller politisk begrundede løsninger, som man ofte ser, f. eks i politiet.

Og det skal vi være glade for, for vi må vel trods alt gå ud fra, at vi selv er dem der bedst ved, hvordan man udfører den daglige del af forretningen, det må man i hvert fald håbe.

Og det betyder så også, under de vilkår jeg lige har beskrevet, at vi er en organisation i stadig bevægelse, både på godt og på ondt.

Det onde, har Jørn jo meget godt fremhævet, det gode må jeg så prøve at tage mig lidt af her, og det er som sagt, at ministeriet og SKAT står centralt i fremtidens forvaltning.

Vi er involverede i alle væsentlige økonomiske politikområder, der rører sig i øjeblikket.

Det være sig f. eks når man taler om ny infrastrukturinvesteringer, og transportpolitikken i almindelighed.

Dels kigger man over til vores aldrig svigtende finansieringsevne, som så netop er svigtende i øjeblikket på grund af skattestoppet, der forbyder, at man udskriver nye skatter til finansiering af nye jernbaner eller vejanlæg.

Men så er det altså, at skatten er god til at lede folk og styre deres adfærd i en bestemt retning, og der kigger man selvfølgelig på os.

Så når man sidder i øjeblikket og taler om hvordan vi skal gå fra benzindrevne biler til el-biler f. eks, jamen så er det skattereglerne man kigger på.

Skal man have et roadpricingsystem, så har man i Tyskland bygget en helt ny semiprivat organisation op.

Jeg føler mig ret overbevist om, at hvis vi nogen sinde får noget tilsvarende, så vil det være SKAT man kigger på.

Hvorfor bygge en ny roadpricingorganisation op, det har vi jo bestemt kapaciteten til at kunne, uden at jeg i øvrigt ved ret meget i praksis om roadpricing.

Jeg står ikke her og siger vi får det, og jeg tror ikke i skal gå hjem og slå op, og så sige ”hvordan gør man så det?” Der går nok lidt tid, men jeg føler mig ret overbevist om, at man vil kigge hen på os, den dag man måtte beslutte, at sådan en anordning må vi have.

Klimaudfordringer og miljøet er også noget man snakker meget om i øjeblikket, og hver gang diskussionen drejer hen i retning af, hvordan sikrer vi mere vedvarende energi, hvordan udnytter vi den energi vi har mere effektivt osv, hvordan ændrer vi adfærden, så vi ikke brænder vores halm af, men fyrer op med den, så er det altid afgiftsreglerne man kigger på.

Regeringen sidder også i øjeblikket og kigger lidt på, hvordan skal man sikre væksten fremover, og hvordan skal man sikre en vækst, der ikke går ud over vores klimamæssige målsætninger. Det er igen skattereglerne, man kommer til at kigge på.

Man sidder i øjeblikket og diskuterer arbejdsmarkedspolitikken.

Vi er involverede i det, men jeg vil sige, at når det med al sandsynlighed ender med, at man siger, at der nok ikke er noget at komme efter, så må skattepolitikken klare det problem, at der ikke er nok arbejdskraft i øjeblikket, det vil sige, at det leder direkte hen til spørgsmålet om fremtidens skattesystem, hvor vi jo af naturlige årsager er ret stærkt repræsenteret i de overvejelser.

Så inden for det gebet vi beskæftiger os med, så sker der ikke ret meget, uden at vi sidder ret centralt involverede i det.

SKAT, administrationssiden af det, er som jeg nævnte, et forbillede for mange, et sted man kigger hen, når man skal se på, hvordan moderne administration skal udføres, og det har givet sig konkret udslag i, at man allerede har overtaget en række opgaver, som man politisk har vurderet kan løses mere effektivt i SKAT's regi, end i et andet.

Det gælder inddrivelse, e-indkomst, motorregistrering, placering af statens IT. Så det er ikke fordi, at vi er glemt af omverdenen, tværtimod, der bliver kigget nøje på, om dette ikke en yderligere opgave, man kan bede dem om at løse.

Og næste skridt er som jeg ser det, visionen om at gøre skatteministeriet eller SKAT til det digitale bindeled mellem borgerne og det offentlige.

Koncernens fælles mission, den er som bekendt, at vi sikrer en retfærdig og effektiv finansiering af fremtidens offentlige sektor.

At det skal være effektivt og retfærdigt kommer måske ikke som den store overraskelse, men at det er fremtidens offentlige sektor vi skal finansiere, deri ligger altså, at vi ikke bare vil være malkekvæget, der finansierer hvad andre synes er klogt, vi vil også gerne selv være med til at bestemme, om det nu også er den rigtige måde man indretter tingene på.

Vi vil gerne være med til at præge udviklingen, og hvad er den så? Så vidt jeg kan regne ud, når vi taler om offentlig administration i bred forstand, så vil det være at skabe løsninger på tværs af de forskellige grænser, der er mellem sektorerne.

Ikke så meget fordi det er sjovt, eller det er nu engang en ny måde at kigge på tingene, men simpelthen fordi, at det naturligt nok vil være det som borgerne efterspørger.

Jeg har engang set det grafisk illustreret: Det var en dame, som både skulle søge om friplads, og om boligsikring, om varmhjælp, og der var sikkert også et eller andet på vores område.

Der havde man tegnet den vej den pågældende skal igennem, så det nærmest lignede en S-togslinie, så det lignede til sidst et helt S-togsnet, der var ikke 2 linier der lignede hinanden, de gik i alle retninger, fordi det var helt forskellige processer, man skulle igennem for at opnå disse rettigheder, man gerne ville have del i.

Der er det jo ret nærliggende for sådan en borger at sige "helt ærligt, kunne man ikke have strømlinet det lidt, så jeg ikke skal gå i alle mulige retninger, for i virkeligheden at afgive nogenlunde ensartede oplysninger, bare til seks forskellige myndigheder?"

Og det er et sted, jeg tror, at dér vil der komme et gevaldigt pres fremover. Af hensyn til borgerne vil man sige "det her må i klare lidt enklere".

Og fremtiden bliver ikke så meget, om vi kan gøre det bedre end en eller anden styrelse, men snarere, om der kan være en eller anden privat virksomhed, som måske kunne påtage sig nogle af disse opgaver.

Jeg tænker ikke på fuldstændigt at udlicitere, men en række mere eller mindre administrative løsninger kunne jo godt skabes uden for det offentlige, i hvert fald hvis vi kigger nogle år frem i tiden.

Så der vil altså komme, både internt i det offentlige, og mellem det offentlige og det private, en konkurrence om, hvem der kan lave de mest enkle og borgervenlige forretningsgange i de anliggender, der nu er nødvendige for at drive en moderne velfærdsstat.

Og hvor er SKAT og Skatteministeriet så henne i denne konkurrence? Der mener jeg, at vi egentlig står relativt godt, for nu at sige det moderat.

Vi er vant til at drive store digitale systemer, der selvfølgelig vil være nødvendige for at kunne administrere meget brede og komplicerede offentlige løsninger der skal tage højde for mange forskellige hensyn.

Vi har haft sådanne systemer i mange år, vi er givetvis den offentlige myndighed i Danmark, der er længst fremme i brugen af det, og vi har også en professionel udviklingsorganisation, der hele tiden gennem tiderne har siddet og tænkt på, ”hvordan kommer vi et skridt videre”.

Det er ikke en, man bygger op fra den ene dag til den anden, det er en erfaring og en tradition, der skal ligge, og sådan en erfaring og tradition har vi.

Vi har vel også, synes vi selv og uanset hvad Jørn måtte mene, trods alt et ret veludviklet kundekartotek. De fleste, både mennesker og virksomheder, figurerer i det, Hvis der er enkelte, der har undslået sig, så er der sikkert et sted, i kan skrive jer i mandtalslisten derude.

Men i alt væsentligt, så har vi en kontakt med alle i dette land, det er der ingen andre der har. Der er nok nogle, som på nogle felter har en mere dybdegående kontakt, men så er det kun med nogle få. Vi har det med alle, og derved adskiller vi os altså fra alle andre i dette land.

Vi står også, hvad enten man ønsker det eller ej, i en løbende kontakt med borgerne hen over året, og vi gør det på ret effektiv vis.

Vi har som udgangspunkt system-til-system udvekslinger, så det simpelthen kører no-touch.

Vi har straksafgørelser.

Er der brug for den pågældendes indblanding, så er der lavet meget sindrige tast-selv løsninger, som vi gang på gang høster gevaldig berettiget respekt og ros for, også når man sammenligner med andre tilsvarende løsninger.

Så vi har kontakten, og vi udøver denne kontakt på meget effektiv vis.

Vi har, uanset hvad i måtte mene om det, en indsatsstrategi som jeg nævnte før, jeg tror de fleste andre myndigheder også vil komme til at følge i fremtiden.

At have en differentieret indsats, så man ikke behandler alle over en kam, at man segmenterer, at man anvender risikoanalyser, og frem for alt, at man anvender tjekmålinger frem for input- eller output målinger.

Det tror jeg alle kommer til at følge, og der er vi altså også foran.

Vi har en kanalstrategi, sikrer netløsninger, telefon, mail, brev, fremmøde hvis det ikke kan være anderledes, også der er vi formentlig mere stringente end andre, og som Jørn ikke mindst har gjort opmærksom på, vi har en fleksibel organisation, der er vant til at kunne tilpasse sig ændrede situationer.

Det mener jeg er vores karakteristika, og disse forcer er jeg ret sikker på, at man i fremtiden vil kunne udnytte i borgerens interesse, langt bredere end man gør i dag, hvor vi jo i virkeligheden kun bruger alle disse fantastiske faciliteter jeg lige har stået og opremset, til skatteopgaven i bred forstand.

Den kunne jo bruges til meget mere.

Hvis vores løsninger er bedre end de andre ministeriers, hvorfor er der så ingen af de løsninger vi har, der kan udnyttes de andre steder?

Vi inddriver krav i dag, der ikke har med skat at gøre. Der har man altså gået ud over det, og har sagt, at hvis i er gode til at inddrive, så inddriv da det hele.

Vi har et fint afregningsregister. Nogle har været så kloge at sige, at det kan andre også nyde gavn af, og derfor har vi fået e-indkomst.

Vi udbetaler børnefamilieydelsen, den har alle dage ligget i skatteministeriet, men efterhånden, hvor man skal tjekke, at børnene ikke har været på opdragelsesrejse i deres hjemland, at de ikke skulker i skolen, og at de i øvrigt er pænt klædt på, så må vi indrømme, at vi jo ikke har så meget at gøre med den konkrete udmøntning af børnefamilieydelsen, men vi administrerer den dog fortsat, og ingen har da nogensinde været i tvivl om, at checken skal udgå fra skatteministeriet, for det er det langt enkleste sted at udgå fra, i stedet for at opbygge en børnefamilieydelsestyreelse, eller hvad den egentlig skulle hedde.

Så vi har jo masser af erfaringer med at gå længere end den egentlige skatteopgave tilsiger.

Motoropgaven går jo også meget videre end det er nødvendigt for blot at kunne udskrive afgifter på biler.

Det kunne vi sådan set også dengang, det lå i politiet, men nu har man altså sagt "nu skal vi lave en borgervenlig bred løsning fra start til mål, det kan vi gøre smartere i det skattemæssige system".

Som jeg ser, så bør vores mission, eller vision, for fremtiden gå ud på at benytte vores store infrastruktur og vores store systemer, langt bredere end vi kender det i dag.

Vores infrastruktur kan bruges i borgerens interesse til at gøre en lang række relationer, eller måske ligefrem konfrontationer mellem borgeren og det offentlige, meget enklere og simplere end det vi ser i dag.

Vi er i gang med at udvikle/udbygge én skattekonto, engang kommer det vel, det bør udvikles til én konto simpelthen. Hvorfor skal det kun være skat, det ville være meget nemmere, at alle ind- og udgående transaktioner mellem det offentlige og den pågældende går ind over én konto.

Vi har jo heller ikke betalingservice spredt op på forskellige kreditorer og debitorer, så hvorfor skal man have det her?

Man må kunne bruge tast-selv bredere end man gør i dag, hvorfor ikke tast-selv boligstøtte, eller tast-selv SU, eller hvad ved jeg?

Ind- og udbetalinger til og fra det offentlige, hvorfor ikke samle det et sted? I dag har vi kommuner der udbetaler pensioner, vi har SU-styrelsen der udbetaler SU. Men vi kan dog finde ud af at udbetale børnefamilieydelsen, selvom det ikke er en skat, så hvorfor ikke samle det ét sted?

De bagvedliggende regler skal vi selvfølgelig ikke have lod og del i, de er sikkert slemme nok, og dem må de enkelte ministerier ligge og rode med selv, men infrastrukturen til kontakten mellem borger og det offentlige, den har vi, og der mener jeg, at vi har en komparativ fordel, som bør udnyttes, og det kan selvfølgelig betyde, at vi ikke skal af med de klassiske dyder, dem som Jørn altid gør opmærksom på, kontrollen i traditionel forstand, men man kan sagtens udbygge vores virksomhed til i meget højere grad, i virkeligheden være en slags serviceprovider, kontakten eller bindeleddet, mellem det offentlige og borgeren.

Så uanset hvad man måtte mene, og uanset hvordan man fremstiller situationen; og som jeg gjorde opmærksom på fra starten. Jeg står jo ikke og siger, at jeg er helt uenig i det dystre billede som Jørn fremmaner, jeg kan godt forstå det, jeg siger bare, at det kan godt lede til den fejlagtige konklusion, at SKAT og Skatteministeriet er en organisation med fremtiden bag sig.

Det mener jeg bestemt ikke er tilfældet.

Jeg mener, at vi virkelig har fremtiden foran os, og der er masser af muligheder for at udnytte det, men dermed er det jo heller ikke sagt, at det ikke også fortsat vil være forbundet med en række besværligheder at nå til det sted. Det synes nu en gang at være vores lod.

TAK

Jørn Rise

Ja Peter, det var jo lige som forventet et spændende indlæg.

Lad mig bare starte med at sige, at du har helt forstået den skriftlige beretning, det er jeg glad for.

Den er som den er, og det er som det skal være.

Jeg vil også godt sige, at når du nu lige fik trukket det med roserne frem, så er jeg da i dag glad for, at jeg fik bredt roserne lidt ud, og det er jo rart.

Du var lidt inde på fusionen og SKAT som livskraftig, og det føler vi os jo også, og det er derfor vi egentlig gerne deltager.

Jeg er også glad for, at vi nu også skal have lidt med roadpricing, og halmen har jeg selv personligt noget at gøre med næsten hver dag, så jo, det lyder spændende, og det er jeg overbevist om, at vi kan finde ud af.

Til sammenligning mellem SKAT og politi, ja det har du helt ret i, og måske vi skulle døbe navnet om, så vi kom til at hedde Skattepolitiet, så kunne det måske give lidt flere skejser ved politikerne, hvem ved?

Til sidst var du lidt inde på indsatsstrategi, segmentering, risikoanalyse.

Jeg tror sådan set, at der ikke er nogen uenighed mellem os om, at det er fornuftigt at røre rundt i gryden, og finde de rigtige ting.

Det der bare er så vigtigt, det er at vi også får bredt ud og er med til sammen at tegne fremtiden, for der er ikke tvivl om, at SKATs medarbejdere og medlemmer af Dansk Told- og skatteforbund er utroligt omstillingsparate.

Men man må også sige, at når vi skal være omstillingsparate, så vil vi også gerne være dér, hvor vi jo møder den private sektor, og ser at den jo også får noget ud af at komme med initiativer på forskellig vis, vi vil altså også gerne have del i resultatet, vi vil gerne have lidt skejser for de her ting.

Nu skal jeg ikke stå her og bruge tiden, for Peter har nemlig indvilget i, at hvis der er nogle spørgsmål, så er i hjerteligt velkommen til at stille dem.

Desværre får vi ikke fornøjelse af ham hele dagen, jeg ved at du ikke deltager i middagen i aften, og så vil jeg bare sige, at med det du har sagt, så kan der da godt blive plads til en enkelt skål for dig, så vi vil løfte glasset.

Nogen spørgsmål?

Yvonne Blankenborg

Du kom ind på, at med IT, der er vi langt fremme for borgeren.

Det er nok også rigtigt, for de kan komme og stille mange spørgsmål, om ting de ikke lige kan forstå, men de kan se en hel masse om det, når de går ind i skattemappen.

Det jeg så undrer mig over, det er, at for IT's vedkommende vedrørende os der arbejder med det, der er det bestemt ad H til. Jeg synes simpelthen, det er en skandale.

Vi blev lovet, at vi skulle have nye systemer, det var også derfor vi skulle lægges sammen, og jeg ved ikke hvad, og vi blev færre og færre, men der bliver hver dag brugt så meget tid på at systemerne ikke virker, de er så langsomme.

Jeg ved, der er medarbejdere i København, der skriver ned, alle de tidspunkter hvor det ikke virker.

Det er dagligt, og det er simpelthen tidsspilde, det vi bruger for ikke at kunne komme ind. Så jeg synes, at man er langt fremme på det ene område, men det er man sandelig ikke på det andet område.

E-indkomsten kører vist heller ikke for godt.

Og så vil jeg også gerne sige noget omkring inddrivelsen.

Jeg kan se for Københavns vedkommende, der har vi vores opgaver spredt ud over hele landet, og dem der møder, de skal altså ekspederes i København, og vi henter personale fra hele landet for at komme og hjælpe os.

Men det jeg også synes er en skandale, at nu kigger man selvfølgelig på virksomhederne, fordi der er så mange virksomheder der skylder rigtig mange penge, men der er sandelig også mange borgere, der skylder rigtig mange penge, og det bliver der ikke brugt ressourcer på, og jeg synes, at det er beskæmmende, at retssikkerheden over for de borgere, som går hen og betaler deres børnebidrag, dagsinstitutioner, og deres personlige skat, der synes jeg det er beskæmmende, at dem som ikke betaler, at de kan slippe, og det gør de.

Det kan godt være, at mange kommer af sig selv, men der er mange, man slet ikke kommer til.

Peter Loft.

Man kan sige, at når IT-systemerne virker som de gør i øjeblikket, så er det netop et udtryk for, at de er så avancerede, at det tager lang tid. Hvis vi havde siddet med en lommeregner!

Det er jo ikke fordi der ikke bliver gjort noget ved det, det tager bare længere tid end man kunne have håbet på, og det er jo nok primært leverandørerne, vi skal kigge på der.

Jeg tror ikke der er nogen af os i ledelsen, der ikke er lige så kede af som i er, at det går så trægt som det gør, og det gælder sådan set også ministeren, der med jævne og ikke særligt lange mellemrum står skoleret i Folketingets finansudvalg for at fortælle om fremdriften i vores systemmodernisering.

Men vi kan jo ikke rigtigt trylle, vi er afhængige af de leverandører vi nu har indgået aftale med, og de har tilsyneladende store problemer med at levere det, der er bestilt.

Det ved jeg godt er en ringe trøst for jer der sidder derude, men det er altså ikke fordi der ikke gøres noget ved det, fordi det åbenbart er mere kompliceret end godt er og få det løst. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det vil blive løst.

E-indkomst, det er rigtigt at vi havde nogle problemer i starten, noget kan nok tilskrives os selv, men størstedelen tror jeg nok kan tilskrives, at virksomheder brugte rundt regnet 11 måneder og et par uger, før de opdagede, at det år de var godt inde i, var et år hvor e-indkomst var gældende fuldt og helt.

Så det kommer til at knibe lidt med at få tingene på plads fra starten, jeg er godt klar over, at der er blevet oparbejdet en pukkel i form af at finde ud af, at hvad er så de rette indberetninger man har modtaget, det kræver en høj grad af manuel indsats at finde ud af, at er der her tale om en reel restance, eller er det en eller anden teknisk restance, der er opstået.

Og igen, opgaver, der så skubber til andre, og det kan føre til, at der dels kommer en stor stigning i restancerne, som ikke nødvendigvis er udtryk for en reel stigning i restancerne, men også en stigning i restancer, der er udtryk for, at der ikke er gjort noget ved det i de mellemliggende perioder, hvor man ikke kunne se, om der var tale om reel restance eller en teknisk restance.

Så det er helt klart, at der ligger et problem der, men igen vil jeg sige, at det er jo nok et overgangsfænomen, det skal være skidt, før det kan blive godt.

Jeg hørte dig heller ikke sige, at der er noget galt med ideen med e-indkomst, men det er klart, at vi har haft nogle introduktionsmæssige problemer i det, men jeg kan ikke rigtigt se, at man kan undgå den slags.

Jeg synes ikke, man skal dømmе systemet på de problemer, der er det første år.

Med hensyn til inddrivelsen, så er det meget populært i øjeblikket at fremmane et stærkt begrædeligt billede også på dette felt, og inddrivelsesfolkene hjælper jo selv med til det.

Jeg vil ikke sige at alt går i den bedste gænge, men jeg synes også man skal passe lidt på med det billede man fremmaner.

En væsentlig del af stigningerne i øjeblikket finder sted for så vidt angår forskudsvis udlagte børnepenge, hvor man har lavet et fuldstændigt idiotisk system, hvor én myndighed giver en person nogle penge, som det er meningen han skal bruge til noget bestemt. Det gør han ikke, så går en anden myndighed ind og siger, "nå men så må vi nok betale i stedet for", og så henvender man sig til den tredje myndighed, og siger "kan du så ikke få de penge han ikke brugte til det rigtige ind igen?"

I stedet for at kortslutte og give pengene til den, der skal have dem.

Og det er jo også noget, vi sidder og arbejder på, det ligger ikke i Skatteministeriet alene, men involverer flere ministerier, men det i sig selv vil jo stort set fjerne kilden til en ret stor del af de restancer, der finder sted.

For en anden dels vedkommende er det et politisk valg, at man har sagt, at vi kan sådan set godt hive pengene ind, men vi efterlader os så små penge, at vi udbetaler kontanthjælp til de pågældende i stedet for, det synes vi ikke er smart.

Så det er klart, de restancer de stiger, men det er sådan set et politisk ønske, det har ikke noget med manglende ressourcer at gøre, men jeg er godt klar over, at det er en politisk vilje, der ikke har fundet anerkendelse blandt inddriverne, og det kan man kun sige, pas på at man ikke lægger for mange selvstændige politiske tanker ind.

Det er fint, at man er engageret i sit arbejde, men jeg synes, at hvis man markant tilkendegiver, at her ønsker vi en anden ressourceanvendelse, så må man altså også acceptere det.

Det er også lidt det samme spørgsmål, som jeg tidligere også kort berørte, hvor jeg nævnte, at ham som var meget sur over ejendomsvurderingen, hvor jeg siger, at jeg synes det er lidt besynderligt, at man bestrider en klokkeklar politisk prioritering.

I har lov til at sige, at skatteministeren er en idiot, fordi han prioriterer forkert, man at han ønsker at prioritere på en bestemt måde, og man siger, at det er fordi han ligger under for en pressehetz eller et eller andet, det synes jeg er et mærkeligt synspunkt.

Han har det synspunkt, han siger "vi bruger ikke vurderingerne i det omfang vi tidligere har gjort. Det system vi har i dag, hvis det skal trykprøves, og det skal bruges en dag, hvor ejendomsvurderingerne igen skal danne grundlag for ejendomsværdiskatten, så bryder det sammen med et gevaldigt brag".

Omvendt er der ikke nogen økonomi i at opbygge et nyt IT-system til noget, vi trods alt kun bruger til noget i langt mindre grad, end det oprindeligt var dimensioneret til.

Og ud fra det har han truffet en ren politisk tilkendegivelse.

Det samme gør sig også lidt gældende for så vidt angår kontanthjælpsmodtagere og inddrivelse, man har simpelthen truffet et rent politisk valg, det kan man mene om hvad man vil, men jeg synes ikke, man skal forveksle det med ineffektivitet og dårlig administration, det er det ikke.

Yvonne Blankenborg, København

Det har ikke noget med kontanthjælp at gøre Det vi mener her, det er simpelthen, hvor der er indkomst.

Vi er godt klar over, at vi ikke rykker kontanthjælpsmodtagere, det er ikke der det ligger.

Der er mange som er i arbejde, hvor vi ikke kan nå at sende det frem til lønindeholdelse, der er ikke ressourcer til det.

Og så kom du ind på det med bidrag. Det er rigtigt, nu skal vi til at satse på de ting, det kan vi så håbe der kommer noget godt ud af, for der er ingen tvivl om, at så kan der komme penge ind, når blot det kan modregnes.

Peter D. Jørgensen, Svendborg

Hvordan synes du, det går med freden i mellemøsten, og jeg tror du ved hvorfor jeg spørger.

Peter Loft

Jeg ved godt hvorfor du spørger, men jeg ved ikke rigtigt hvad jeg skal svare.

Min profeti om, at det var sværere at samle kommunale og statslige skattefolk end at skabe fred i mellemøsten, kom jo altså ikke til at holde stik, men hvis der nu bliver tilstrækkelig ro på dette her felt, så kunne det jo være, at vi kunne tilbyde os i mellemøsten i stedet for, og se om vi kunne gøre noget der.

Men jeg vil så tage Jørn med, for jeg kan forstå, at så er der en del ting der skal gøres anderledes.

Jan Magnusson, Hovedbestyrelsen

Du var selv inde på, at ejendomsvurderingen er et politisk valg, og det må vi jo bøje os for, men nu er det sådan med ejendomsvurderingen, at det jo ikke kun er grundlag for ejendomsværdiskatten, det er så sandelig også grundlag for en væsentlig indtægt for kommunerne, nemlig ejendomsskatten.

Der må jo ligge nogle tanker om, hvad vi så gør i den retning hvis vi helt nedlægger ejendomsvurderingen.

Peter Loft

Det gør der også.

Må jeg sige, at ministeren var meget tidligt ude og annoncere nogle overvejelser han havde, måske også lidt tidligere, end vi var klædt på til at besvare.

Men ja, der ligger en række overvejelser, men det er klart, at det bliver et system, der er anderledes end det vi har haft tidligere, hvor man oprindeligt har haft et udgangspunkt der hed, at alt tager udgangspunkt i værdien i handel ogandel på et givet tidspunkt.

Det har man så over perioder til en vis grad flyttet sig fra, det er kendt at man nogle gange har ligget i underkanten, og siden skattestoppets indførelse har vi på ejendomsværdiskatten klart helt forladt udgangspunktet, og for så vidt angår den kommunale grundskyld har man lagt nogle begrænsninger ind fra år til år der gør, at man vel også har bevæget sig væk fra det oprindelige grundlag.

Men hvis vi skal forfølge disse her tanker, så er det klart, at så kommer vi til at løse opgaven på en anden måde, også på en skal man kalde det, kilometerretfærdig eller mere firkantet løsning, end den vi sidder og arbejder på i øjeblikket.

Jeg skal ikke her stå og redegøre for alle delene af det, men det er bestemt ting, vi har været inde og overveje.

Men det hører jo med i billedet, at når Jørn nu står og siger, at der er alt for få mennesker ved grænserne og i Lufthavnen, og når Yvonne siger at der er for få til at lave inddrivelse, og når Carsten siger at vi ingen penge har, og Finansministeriet nok er tilbøjeligt til at give Carsten ret, så bliver det altså i et vist omfang et spørgsmål om at prioritere ressourcerne, og det kunne jo godt være, ikke at det er noget løfte til Jørn, men hvis en eller anden sagde, at jeg vil hellere bruge flere ressourcer på den ydre grænse end på den form for ejendomsvurdering vi har haft hidtil, så er det netop det man har politikere til, og foretage prioriteringer.

Det er sådan en nemmere måde at dyrke politik på, bare at sige, at vi udvider hver gang.

De muligheder har vi ikke i øjeblikket, så det er et forsøg på, uden i øvrigt hverken at love Jørn eller Yvonne noget, at sige, at vi har en given masse af ressourcer, skal vi flytte rundt på dem fra tid til anden, fordi at udviklingen nu uden for dette hus ændrer sig på forskellig vis.

Og det er det her så et udtryk for, og man kan så sige, at når jeg nu har sagt alt det her, så er jeg meget ked af den udlægning det fik forskellige steder, at det nærmest kom til at fremstå i avisen, at det var fordi man gjorde et rigtigt dårligt stykke arbejde, eller at det var unødvendigt.

Det er der bestemt ikke tale om. Det var et udtryk for, at man siger, at her er der nok behov for at foretage en eller anden form for omprioritering, og det melder ministeren så ud på et ret tidligt tidspunkt, fordi han siger, at det her er nok politisk kontroversielt. Hvis jeg skal have nogle til at følge med på det her, så er jeg nødt til at lufte ideen, før jeg præsenterer den bastant i form af et lovforslag.

Han greb i virkeligheden nogle tanker, som den socialdemokratiske skatteordfører havde været fremme med nogle måneder tidligere.

Så vi er i sådan en fase, hvor ideen skal spire og vokse sig stærkere, hvis den overhovedet skal høstes på et eller andet tidspunkt.

Der var herefter ikke flere spørgsmål til Peter Loft.

Dagsordenens punkt 2 – Vedtagelse af mødets dagsorden samt forretningsorden

Jørn Rise

Det er sådan, at i henhold til det dagsordensforslag der er i mappen, så var der egentlig foreslået et punkt 12, valg af Hovedbestyrelse.

Men det punkt er ifølge nuværende vedtægter overflødig, så jeg skal foreslå, at punktet udgår. Jeg skal høre, om man har bemærkninger til det... Da det ikke er tilfældet, så er dagsordenen som følger:

Dagsordenen er herefter som anført på side 2 i dette referat.

Dagsordenen for kongressen vedtaget.

Forretningsorden for afvikling af kongressen

Jørn Rise

I henhold til vedtægternes § 9, stk. 2 skal kongressen ved mødets begyndelse vedtage en forretningsorden.

Der er forslag til forretningsorden i kongresmappen – og jeg kan oplyse, at det er den samme forretningsorden, som vi har anvendt ved de seneste kongresser.

Det er endda så uændret, at vi ikke har fået rettet § 8 i stk. 7 til § 9 – men med kongressens tilladelse vil vi ændre det fra paragraf 8 til 9.

Er der ellers bemærkninger til forretningsorden?

Det ser ikke ud til at være tilfældet.

Forretningsorden for kongressen er vedtaget.

Dagsordenens punkt 3 – Valg af mødets tillidsmænd

Jørn Rise

I henhold til vedtægternes § 9 stk. 2 så skal der vælges dirigenter og mødesekretærer.

På hovedbestyrelsens vegne skal jeg foreslå Troels Christensen Lund – Århus og Henrik Nielsen – Århus som dirigenter.

Som mødesekretærer på kongressen skal jeg foreslå Jesper Blakø – Nærum og Nina Nyboe, Midt – og Sydsjælland som mødesekretærer.

Jeg skal høre, om der er andre forslag? Det er der ikke.

Troels Christensen Lund og Henrik Nielsen er valgt som dirigenter, og Jesper Blakø og Nina Nyboe er valgt som mødesekretærer.

Mens de finder deres pladser, så vil jeg foreslå, at kongressen udpeger de interne revisorer Ejnar Sindahl og Poul Tackmann bistået af mødesekretærene udpegede som stemmetællere. Det vil der blive behov for, da vi jo bl.a. skal foretage personvalg.

Er der nogen, der har bemærkninger til det? Det er det ikke.

De fire er udpeget som stemmetællere.

Jeg overgiver hermed mødets ledelse til dirigerterne.

Dirigenten

På meddirigentens, mødesekretærernes og egne vegne takker jeg for valget.

Vi ser frem til at lede mødet, og vi håber, at kongressen kan afvikles på en værdig måde.

Indkaldelse

I henhold til vedtægternes § 6, stk. 3, skal kongressen bekendtgøres i det medlemsblad, som udkommer i juni måned.

Jeg har her Dansk Told & Skat nr. 6/2008, som udkom den 11. juni 2008. Her er indkaldelsen med hovedbestyrelsens forslag til dagsorden optrykt på side 4.

Endvidere er der den 23. juni sendt mail til alle delegerede med indkaldelsen, og § 6 stk. 7 i forbundets vedtægter er derfor også opfyldt.

Jeg kan derfor konstatere, at kongressen er lovligt indvarslet.

Beslutningsdygtighed.

I henhold til vedtægternes § 9 stk. 1, er kongressen beslutningsdygtig, når indvarslingen og dagsordenen er bekendtgjort på lovlig måde.

Jeg kan derfor konstatere, at kongressen er beslutningsdygtig.

Dagsordenens punkt 4 – Registrering af stemmeberettigede**Jørn Rise**

Jeg vil læse navnene fra listen op og høre, om de delegerede, som er til stede, er i overensstemmelse med dem, der står på listen:

(Der henvises her til den udsendte kongresmappe)

Dirigenten

Jeg gør opmærksom på, at der hermed er 100 delegerede og hovedbestyrelsens 17 medlemmer – det vil sige 117 stemmeberettigede på alle punkter. Bemærk dog, at afstemningen om beretningen opdeles i tre afdelinger.

Dagsordenens punkt 5 – Hovedbestyrelsens beretning

Dirigenten gav ordet til **Jørn Rise**, der fremlagde hovedbestyrelsens beretning:

Der er nu gået næsten 2½ år, siden jeg sidst på hovedbestyrelsen vegne gennemførte den første kongres i den fusionerede organisation.

Det har været en tid, hvor vi sammen har gennemført to repræsentantskaber.

Og dermed skal jeg på hovedbestyrelsens vegne prøve at samle op på den tid, der er forløbet.

Jeg skal forsøge at gennemgå de vigtigste ting for forbundet og dermed for forbundets medlemmer.

Men nok så vigtigt, så skal den mundtlige beretning også gerne forsøge at fastlægge politikker for den kommende periode.

Jeg behøver ikke at sige, at det har været en travl periode, for det er vi alle sammen klar over, at det har været. Og her behøver jeg blot at henvise til, at jeg på repræsentantskabsmødet i 2006 startede med at sige, at der har været ufatteligt mange ting, som vi har skullet slås med – jeg kaldte det op ad bakke.

Repræsentantskabsmødet i 2007 blev åbnet med ordene om, at vi dog havde kunnet sætte tjekmærke ved en række punkter, men at vi også måtte konstatere, at der var forhold, som manglede indfrielse.

Kan I huske, at vi i 2006 sagde "Nok er nok". I 2007 var vi lige ved at sige de samme ord.

Vi måtte i 2007 konstatere, at vi fik understreget, at vi virkelig er i en branche, hvor vi kan sige – "hvad sagde vi".

Dette og meget mere vil jeg vende tilbage til – blot vil jeg indledningsvis sige, at perioden siden repræsentantskabsmødet i 2007 har vist sig at være en gentagelse af udsagnet om, at der godt nok har været mange ting, der har krævet forbundets tilstedeværelse og ageren i forhold til at skulle varetage medlemmernes interesser.

At varetage medlemmernes interesser er ikke en solopræstation – nej, det er her I kommer ind i billedet kære tillidsrepræsentanter. I er med til at gøre den berømte forskel. Derfor er det vigtigt, at

I bruger kongressen til at få talt med hinanden, at I får udvekslet erfaringer, og at I får afleveret de budskaber, som medlemmerne giver jer.

Det er dejligt, at I er med, og at I gider tage det slæb, som det er at være tillidsrepræsentant. Jeg håber, at I også kan sige, at der i Dansk Told & Skatteforbund er opbakning til jeres arbejde. Jeg kan ud fra de erfaringer, som jeg har fra jer, ikke altid sige, at der er opbakning fra ledelsen. Alt for mange tillidsrepræsentanter vender tilbage til mig med budskabet om, at man forsøger rent tidsmæssigt at skære i jeres tillidsrepræsentantarbejde. Det emne må og skal vi have i fokus i den nye organisation, som lurer lige om hjørnet i 2009.

I 2006 kunne vi konstatere, at forbundet havde 5.207 aktive medlemmer – ganske flot. Men vi var også klar over, at det tal ikke blive ved med at være over 5.000 medlemmer – og jeg kan da også konstatere, at vi nu er 4.735 aktive medlemmer samt 652 ekstraordinære medlemmer.

Det er et forholdsvist stort antal ekstraordinære medlemmer – og jeg kan bare konstatere, at forbundet altså på en eller anden måde har attraktive servicetilbud – tilbud, som ligger ud over vores aftale- og forhandlingsret.

Lad det bare være slået fast allerede her – hovedbestyrelsen har som en klar målsætning, at vore tilbud aldrig må få sådan en karakter, at det overskygger at være der for medlemmerne i relation til løn-, ansættelses- og arbejdsforhold. Vi vil og skal bevare tætheden til medlemmerne – og være der for at få løst medlemmernes problemer.

BC/KC-sagerne

I 2006 kunne vi konstatere, at det ville blive nødvendigt at stævne SKAT vedrørende udpegningerne til Betalingscentret og Kundecentret. Der var på dette tidspunkt potentielt 80 sager, som kunne rejses.

Forbundet henvendte sig til vores centralorganisation CO II, som indvilgede i at køre sagerne, idet der var tale om principielle sager. På det grundlag blev der rejst fire prøvesager. Sagerne blev anlagt ved Østre Landsret i juli 2007. Sagerne blev procederet i juni måned i år, og CO II havde bedt advokat Karen Margrethe Schebye om at føre sagerne for CO II og forbundet.

Jeg vil bare sige, at vi gennem den valgte advokat – som i øvrigt trådte til, fordi vores centralorganisation fandt den advokat, som CO II oprindeligt havde anbefalet os, for grøn i forhold til de tjenestemandretlige forhold – at vi gennem den valgte advokat fik en god og grundig advokat.

Det er i al fald ikke hendes skyld, at vi tabte sagerne. For vi tabte alle fire sager – desværre. Der er ikke så meget at sige til det. Landsretten gav os begrundelser, som var noget forvirrende. To af sagerne er nu anket til Højesteret for at få klarlagt sagerne nærmere i relation til, hvad man reelt skal tåle i forhold til en passende stilling, eller om en stilling er nedlagt.

Det er jo kedeligt, at vi skal sidde tilbage med en fornemmelse om, at bare man dækker sig ind bag ordene om, at der er tale om omorganisering, så kan man gøre, hvad man vil med medarbejderne. Men interessant er det jo i et videre perspektiv, når man yderligere foretager omorganiseringer, eller når man reelt går i gang med at samle ude i kommunerne. Sagen har principiel betydning. Konklusionen må være, at forbundets taktik i forbindelse med forflytningerne om at kæmpe fra hus til hus – det var og er den rigtige taktik. Det vil altså også i fremtiden være forbundets opgave at være i tæt forbindelse med medlemmerne ved omstruktureringer.

Finanslov

Allerede i 2006 vidste vi, at finansloven for 2007 ville betyde nedskæringer i antallet af ressourcer i SKAT – nedskæring på i alt 2.700 medarbejdere over en fireårig periode. En lidt mærkelig finanslov, fordi den opererede med en naturlig afgang på 8 procent, mens vi i SKAT indtil dette tidspunkt havde ligget på en afgang mellem 2,5 procent og en 4 – 5 procent. Vi kunne altså allerede på dette tidspunkt se, at der ville være et antal medarbejdere, som blev skubbet foran – og som på den måde ville være i overskud, når vi nåede til 2010.

Det var også ganske uanstændigt, at politikerne lod SKAT falde ind under 1 % -besparelsen i 2008, når man henser til, at vi har en fireårig budgetaftale.

Rekruttering i relation til finanslov 2007/08

Og samtidig kunne vi iagttage, at der ifølge beregninger ville være plads til at rekruttere 400 medarbejdere i 2007. Det er klart, at det gav bange anelser om, hvad der ville ske efter 2010. Ville der på den måde blive et overskud, som efter 2010 ville betyde afskedigelser. Ja, vi ved det jo dybest set ikke, men det er helt klart, at det vil være nødvendigt også i tiden fremover at have fokus på dette område.

Rekrutteringerne blev altså gennemført. Og guderne skal vide, at forbundet er tilhænger af rekruttering – en rekruttering, som kan gennemføres med henblik på at klare et generationsskifte i SKAT – det ved vi, at det bliver nødvendigt.

Nu blev rekrutteringen jo gennemført således, at der næsten kun blev ansat akademikere, og det er helt ok. Forbundet har bare en klar holdning til, at SKAT bør rumme både akademikere, regnskabskyndige, fagligt uddannede og assistenter. Det skal ikke være nogen hemmelighed – hvilket også er sagt i åbningstalen – at forbundet gerne vil advare om, at der med den planlagte afgang er fare for, at SKAT mister fagligheden. Vi hverken kan eller vil forstå, at man kan administrere, kontrollere og inddrive skatter, afgifter og told med en fortsat udhuling af anvendelse af fagligt kompetente medarbejdere.

Derfor vil forbundet også i fremtiden koncentrere os om at få sat fagligheden på dagsordenen. Det kan ikke passe, at der på sigt ikke skal være ansatte i SKAT, der indgående kender til de komplicerede love og regler inden for skatte- og afgiftslovgivningen, og er i stand til at kombinere den viden med det håndværk, som kræves for at løse opgaverne i det daglige – også her må man ikke glemme den toldfaglige viden, som kan sættes effektivt ind i forhold til indsmugling af illegale varer.

Finansloven er noget underligt noget. Først kommer der et oplæg, og bagefter skal man forestille sig, hvordan det så vil ende. Jeg har nærmere redegjort for finansloven 2009 i åbningstalen.

Struktur – næsten gammel og ny

SKAT fik i 2005 en ny struktur som resultatet af den fusionerede organisation. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at forbundet var nødt til at påpege, når den nye fusionerede organisation ikke levede op til forventninger om "business as usual".

Vi fik mange tæsk for at sige sandheden – og efterfølgende har vi da også fået at vide, at vi faktisk havde ret. Det var ikke den bedste start for den fusionerede organisation – og vi så endnu engang bekræftet det, som jeg sagde i indledningen – vi er i branchen, hvor vi kan sige, hvad sagde vi. Det ville være rart, hvis det snart blev til en større involvering i starten, frem for at skulle være med til at reparere.

Nu står vi så allerede tre år efter fusionen og skal have en ny organisation. Vi vil ikke klage over involveringen – for der har været møder, hvor hovedbestyrelsen har kunnet aflevere bemærkninger og komme med input.

Men vi vil sige, at de modeller, som blev fremlagt, måske ikke lige var sagen. Derfor var forbundets holdning til de fremlagte modeller da også, at hvis der på nogen måde var en model, som kunne rumme en mere endelig model, så ville det være at foretrække. Men sådan skulle det ikke gå. Vi er havnet i en model, som er lidt midt imellem.

Vi kan derimod forholde os til, at den nye model er blevet til over forudsætningerne om, at SKAT skal have en ny organisation, fordi der er krav om, at vi skal være effektive, der skal være ensartethed og kvalitet i opgaveløsningen, der skal være større kundefokus og implementering af indsatsstrategien, og endelige skal vi have en attraktiv arbejdsplads for både ledere og medarbejdere.

Organisationsændringen får en lang række konsekvenser for forbundets medlemmer. Først og fremmest er det lederne, som kommer i fokus, idet ledelsesorganisationen ændres helt og aldeles for så vidt angår fagchefer, projektchefer, kontorchefer, skattedirektører, planlægningsdirektører og direktører, mens der kun bliver mindre ændringer for afdelingsledere.

Det er slået fast, at tryghedsaftalen er gældende ved indførelsen af den nye organisation.

Lad mig bare kort omkring tryghedsaftalen sige, at den jo blev til i efteråret 2006 – ja, faktisk blev den indgået i december 2006 efter et hektisk forhandlingsforløb. Forbundet var nemlig ikke meget for at indgå en aftale, hvis vi ikke kunne få elementer med, som sikrede, at man også tog stilling til de forhold, som blev gældende i forbindelse med forflytterne til Betalingscentret og Kundecentret.

Det lykkedes kun i mindre omfang – men der skete dog forbedringer både i den henseende og i relation til mere konkrete forhold vedrørende principperne for fremtidige ændringer – nemlig at princippet blev, at der skal utroligt meget til, hvis man flytter medarbejdere, princippet hedder nu, at der først og fremmest flyttes opgaver frem for medarbejdere.

Den nye struktur indføres altså. Og efteråret kommer til at gå med lederindplaceringerne. Forbundets Chefkreds og sekretariatet har i den forløbne tid forhandlet meget for at få beskrivelserne af lederrollerne til at være så entydige som muligt. Nærmere herom i et særskilt afsnit, der redegør for, hvad der er sket på lederområdet i de seneste 2½ år.

Det skal her understreges, at forbundet på ingen måde har forhandlet profilerne sådan igennem, at forbundet har forhandlet de enkeltes rettigheder væk. Der vil fortsat kunne blive tale om at anlægge sager om rådighedsløn til forbundets chefmedlemmer.

Jeg nævnte før tryghedsaftalen – og princippet om at flytte arbejdsopgaver frem for medarbejdere. Forbundet må dog konstatere, at der i forbindelse med indplaceringen af lederne er sket visse geografiske flytninger. Det skyldes både den nye organisering, hvor man vil samle regionsledelserne i bestemte byer, og det skyldes ønsket om en organisering, der i højere grad bliver med virtuel ledelse.

Forbundet har fra starten advaret om, at der blev indført for meget virtuel ledelse – der har vi fortsat stor betænkelighed.

Forbundet er selvfølgelig på duppene, når det gælder placeringen af medarbejdere i den nye organisation. Egentlig blev vi noget forundret, da det pludselig i forbindelse med implementeringspapirerne stod at læse, at der også skulle være en arbejdsgruppe, der skulle se på medarbejderindplacering. Vi var jo af den klare overbevisning, at medarbejderne bare skulle følge med opgaven.

Efter lidt snak frem og tilbage er det så også blevet enden på den snak. Men jeg skal ikke udelukke, at der vil være ønsker om at samle kompetence – og dermed også at flytte medarbejdere. Vi får se. En ting er i al fald sikker, at forbundet har deltaget i så mange ting omkring omorganiseringer, at vi straks blive alarmeret.

Ja, tiden må vise, om denne omorganisering giver løsninger. Der skal ikke være nogen tvivl om, at forbundet anerkender ledelsens ret til at ændre organisationen. Det er ok. Vi er, som jeg sagde i åbningstalen, vant til omorganiseringer – men forbundets fokus er og bliver, at SKAT forbliver en arbejdsplads, hvor der er lagt vægt på fagligheden.

Det er det faglige, der bærer resultaterne hjem. Det er ikke organisationsændringer – de kan hjælpe, men de kan altså ikke vejlede, retvise og bringe kroner i kassen. Derfor skal man passe på, at SKATs fokus ikke ændres. Det må ikke blive ændret fra et fagligt fokus til et organisatorisk eksperiment, der kun sættes i søen for mindske antallet af medarbejdere.

Der er omkostninger ved at kræve skatte og afgifter ind til samfundet – et samfund, som har behov for penge til at drive et moderne samfund. Det er og bliver forbundets fokus. Og det vil være et fokus, som vi intensiverer i den kommende fremtid.

Ny samarbejdsstruktur

Den nye struktur byder klart nok også på udfordringer for jer som tillidsrepræsentanter. Vi må med skam sige, at vi ikke er helt klar over, hvordan den nye struktur kommer til at virke. Det er da også en mærkelig situation.

Vi står med en struktur, hvor vi har formodning om, hvordan det vil blive. Organisationerne er i den forbindelse blevet bedt om at komme med et bud på, hvordan samarbejdsstrukturen skal se ud i fremtiden.

Det har organisationerne så gjort i fællesskab.

Vores fælles bud er, at det kan vi kun gøre i det omfang, at vi ved, hvordan referencerne bliver i den kommende struktur. Derfor har vi koncentreret tilbagemeldingen om, at der selvfølgelig skal være et HSU. Og naturligt skal der også være et regionalt SU, idet vi ved, at de regionale direktører med direktionerne får en central rolle vedrørende budget og personale-dispositioner.

Hvorvidt der bliver uddelegeret beslutningskompetence til skattedirektørerne i søjlerne og de landsdækkende centre er fortsat udestående, hvorfor organisationerne vil vente med at give bud på samarbejdsstrukturen for denne del.

Vi har også haft overvejelse omkring et koncern-SU, fordi vi jo ved, at Skatteministeriets koncern i 2009 skal tage stilling til eventuelle strukturelle forandringer i Skatteministeriet. Desuden er der jo dannet et SAC, der dækker hele koncernen. Derfor må det overvejes videre i den kommende tid. I organisationernes bud på en SU-struktur forholder vi os også til, at der bør være en drøftelse af, hvordan betingelserne for tillidsrepræsentanterne skal være i fremtiden. Der er ofte talt om, at tillidsrepræsentanternes rolle skal styrkes. Derfor må man kende betingelserne – så alle er klar

over konditionerne, både ledere og medarbejdere – og hermed er løftet fra indledningen allerede eksponeret første gang.

I den boldgade skal vi også have orden på forhandlingsstrukturen på centralt plan.

Svaret på denne henvendelse er, at vi ser på SU-strukturen på formandsmøderne med direktørerne. Derudover er der en gruppe, der skriver oplæg om Samarbejds- og sikkerhedsudvalgsstrukturen. Forbundet er af den opfattelse, at vi i den nye struktur skal kunne levere tillidsrepræsentanter til de samarbejdsfora, der bliver lavet. Men forbundet har også en holdning til, at der på lokaliteterne eventuelt kan blive tale om at lave noget, som får huset til at fungere, herunder bliver inddraget, når der skal ske forandringer eller tværgående aktiviteter.

Derfor har der også i perioden været set på, hvordan forbundets struktur skulle ændres for blandt andet at kunne matche SKATs nye struktur. Det vil jeg vende mere indgående tilbage til. Vores struktur skal tage hensyn til, at medlemmernes løn- og ansættelsesforhold skal kunne varetages tæt på medlemmerne.

Indplacering i forbindelse med fusionen

Jeg er nødt til at vende blikket tilbage til fusionen og tiden derefter – for at samle op på en vigtig ting, nemlig indplaceringerne i forbindelse med etableringen af SKAT.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det godt nok har været et langt forløb at ende der, hvor vi er nu. Og hvor er vi så?

Jo, vi er der, hvor sagerne er forelagt CO II, og der er igangværende forhandlinger om, hvilke sagsområder, der skal videre.

Det gælder jo i høj grad grænsedragningssagerne, som er et kapitel for sig selv. Lad mig blot nævne, at vi virkelig har lært, at grænsedragningssager er meget komplicerede. Derfor afventer vi nu CO II's endelige stillingtagen til, hvilke sager der kan bringes videre til forhandling – enten med de øvrige organisationer, eller som skal bringes op til forhandling med Personalestyrelsen.

Samtidig har vi hele det store indplaceringskompleks – altså indplacering af tidligere kommunalt ansatte skatterevisorer som henholdsvis fuldmægtig eller specialkonsulent.

Der vil snarest ske en udvikling i specielt den sidste sag. Men det er en utrolig vanskelig sag, fordi indplaceringen jo ikke alene har været til ugunst for forbundets medlemmer. Der er faktisk en del, som har fået noget ud af den indplacering. Men forbundets hovedbestyrelse har drøftet indplaceringerne godt og grundigt igennem – både internt i forbundet og mellem forbundet og forbundets advokat Peter Breum.

Og der er ingen tvivl om, at der er så mange forhold, som det nødvendigt at få afklaret – enten ved forhandling eller ved indbringelse for arbejdsretten for brud på forbundets overenskomst.

Der er dog ingen tvivl om, at forbundet har som mål, at der ikke bliver taget noget fra nogen, men at der samtidig bliver en løsning, som forbundet finder er i overensstemmelse med de overenskomster, som er gældende på området. Indplacering som specialkonsulent er et avancement i vore termer.

Og man kan ikke – bare fordi det er bekvemt og billigt – benytte sig af at indplacere som specialkonsulent. Derfor har vi søgt professionel hjælp – og det er altså nødvendigt at forberede sig grundigt. Derfor den lange tid – forhåbentlig er tiden givet godt ud. Ingen her skal være i tvivl om, at forbundets hovedbestyrelse følger denne sag nøje – den er på dagsordenen næsten hver gang.

Lønpolitik, herunder tillæg

I løbet af 2007 var temaet, at der skulle være en ny lønpolitik i SKAT.

Som alle husker – ellers er I mindet om det her – så startede forbundet med at gennemføre en lønpolitisk konference. Hvad fik vi ud af det – jo, faktisk fik vi gjort vores stilling til dynamiske tillæg op. Ud med dem.

I forhold til de snakke vi i løbet af 2007 havde om løn, så må vi konstatere, at der stadig – og det vil det formentlig også være fremadrettet – er lønforskelle som følge af blandt andet indplaceringer tilbage i 2005.

Det er egentlig ret pudsigt, at vi i forbindelse med overenskomstforhandlingerne – hvor det jo var et hovedtema for forbundet – af personalestyrelsen fik at vide, at det ville man ikke tale om, for det var i deres verden et anliggende, som skulle drøftes i egen organisation. Og dermed mente de altså ikke i forbundet, nej, de sagde direkte, at det var et anliggende for ledelsen i SKAT.

Særlig underligt er personalestyrelsens ord om, at det er et anliggende i SKAT, når vi alle tænker tilbage på udsagnene fra direktøren og ministeren om, at det var et anliggende, der skulle løses i forbindelse med aftaleforhandlingerne.

Så vi er altså henvist til hele tiden at minde SKAT om det – og det vil vi gøre.

Vi har over kongresperioden også haft et særligt fokusområde, som er at få flere special- og chefkonsulentstillinger. Og det har vi nu sagt så mange gange, at der er lyttet. Told- og skattedirektøren har meddelt, at nu er man klar til at tale om det.

Men desværre vil det betyde mere ventetid, idet forhandlingerne først vil finde sted efter nytår, fordi kalenderen er fuld af implementering af den nye struktur. Men det er da i det mindste på bordet, og forbundet er i al fald klar til udfordringen – for vi er forberedt.

En ny lønpolitik er det også blevet til i perioden. Forbundets hovedbestyrelse så de første skitser til en ny lønpolitik i november 2007.

Forbundet havde i forbindelse med forhandlingerne omkring en ny lønpolitik det klare mål, at vi skulle have afklaret, hvilket råderum og dermed hvilke lønudviklingsmuligheder, der er. Store puljer og en afskaffelse af dynamiske tillæg var også mål.

December 2007 blev måneden, hvor den nye lønpolitik faldt på plads. Den blev indgået som en pakkedløsning, hvor også en flekstidsaftale indgik i pakken. Herudover blev det forhandlet på plads, at SKAT ikke vil gøre brug af muligheden for at sætte overenskomstansatte med "for stor løn" ned i løn, når de overgik til statslig løn. Og væk var de dynamiske tillæg – og ind kom en ny konsulentorganisation, som giver muligheder i chefkonsulentklassen.

Alt i alt syntes hovedbestyrelsen, at der var tale om en fornuftig lønaftale – en aftale, som blev indgået den 21. december 2007.

I konsekvens af den nye lønpolitik fastsatte hovedbestyrelsen, at der blev afholdt lønkurser for afdelingsbestyrelserne.

I 2008 var første gang, lønpolitikken skulle stå sin prøve – tillæg for 2008 blev forhandlet, og forbundet kunne konstatere, at der somme tider er langt fra pæne ord til indhold. Vi kunne nemlig ikke komme igennem med andet end en tillægspulje på de genanvendelige tillæg. Ærgerligt, når vi tænker på, at der er behov for genopretning af lønforskelle og brug for tillæg til blandt andet at fastholde medarbejdere i SKAT.

Måske kan vi finde lidt af årsagen til, at der kun blev tale om at bruge de genanvendelige tillæg i, at SKAT i 2008 havde brugt så mange lønkroner til blandt andet ansættelse af 400 nye medarbejdere, at der reelt ikke var penge til at honorere godt arbejde. I al fald har vi set et aktstykke til finansloven på ekstra 240 mio. kr. til SKAT.

Det må og skal sætte fokus på tillæggene i 2009 – men foreløbig mangler vi lige at få 2008-midlerne i form af pulje to ud i cirkulation. Jeg kan oplyse om, at der er møde den 10. oktober 2008 for at få opfyldt lønpolitikken.

Og så vi jo ikke glemme – og det må SKAT heller ikke – at aftaleresultatet jo forudsætter, at der er en lokal lønslidning. Og den skal komme via tillæg.

Lad mig slutte lønpolitikken af med at konstatere, at der i efteråret skal ske en evaluering af lønpolitikken. Mon ikke forbundet kan finde en eller flere ting, som skal korrigeres. Jeg tror det.

OK '08

Jeg har allerede nævnt et af forbundets fokusområder i forbindelse med overenskomstforhandlingerne – nemlig udligning af lønforskellene i den fusionerede organisation SKAT.

Ellers kan det konstateres, at forbundet gik til centralorganisationen med tre krav – nemlig løn, løn og atter løn.

Vi kunne nemlig i forbundet sagtens finde anvendelsesområder for at fylde huller ud. For alle medlemsområder i forbundet. Og jeg tør næsten ikke sige det – men vi havde også penge til seniorordninger med til aftaleforhandlingerne.

Hvordan gik så aftaleforhandlingerne?

Vi kan konstatere, at Dansk Told & Skatteforbunds krav om, at forliget blev i tråd med forbundets ønsker om flest mulige penge til generelle lønstigning blev indfriet.

Først og fremmest var der pr. 1. april 2008 3,3 procent i generelle lønstigning plus 0,44 procent fra reguleringsordningen. Lønstigninger pr. 1. april 2009 på 1,82 procent i generelle lønstigninger samt 0,2 procent i generelle lønstigninger som kompensation for personalegoder. Og generelle lønstigninger på 0,65 procent pr. 1. oktober 2009. Og endelig er der stillet 2,4 procent i generelle lønstigninger pr. 1. april 2010.

Var det et godt eller skidt resultat? Ja, i hovedbestyrelsen vurderede vi det som det bedst opnåelige. Ingen af os kunne forudse, at der skete en voldsom stigning i forbrugerindekset på grund af udefrakommende faktorer. Men vi kunne se, at de som gjorde anstand på resultatet – de fik ikke mere, lige med undtagelse af sygeplejerskerne, som dog måtte ud i en hård kamp for at få lidt ekstra. Jeg vil lade det op til jer at vurdere, om det var det værd.

Noget af det, som fik os til at sige ja, det var selvfølgelig også, at der blev afsat 2,2 procent til at forhandle direkte på forbundets område. Det hjalp lidt, fordi vi så kunne komme videre.

Og videre kom vi – men kom vi hele vejen? Nej, vi kom ikke hele vejen. For når man indgår aftale med Personalestyrelsen, så må man også overveje Personalestyrelsens ønsker.

Jeg er egentlig ikke meget for at dele resultatet op i grupper, men alligevel må jeg konstatere, at der blandt assistenterne er utilfredshed med resultatet. Det forstår vi godt i hovedbestyrelsen, men det er væsentligt at understrege, at vi faktisk brød assistenternes maksimum i forhold til den tilsvarende gruppe indenfor HK. Det er og bliver historisk. Det måtte selvfølgelig gerne have været brudt med mere. Men det var det mulige i forhandlingerne med Personalestyrelsen.

Fuldmægtigene fik vi løftet til samme niveau som HD'erne – altså civiløkonomerne. Lidt ekstra til rådighedstillægget, fordi rådighedstillægget for civiløkonomernes er skruet anderledes sammen blev det også til.

Det vanskelige område blev lederområdet, fordi Personalestyrelsen hverken kunne eller ville se, at der her var et område, som man burde løfte. Personalestyrelsen henviste til, at ledelsesorganisationen var under forandring, så det måtte man tage i anden omgang. I allersidste øjeblik lykkedes det dog at få hevet 1,5 mio. kr. hjem til lederne – pyh ha.

Jeg nævnte også, at vi var ude med forslag til penge vedrørende seniorordning. Det var bare en kamp op ad bakke – og her måtte vi altså konkludere, at vi måtte følge det øvrige overenskomstresultat samt de udestående drøftelser, der var om en velfærdsreform. I aftaleresultatet blev det også til en ordning omkring plustid – altså muligheden for at arbejde op til 42 timer.

Som det er kutyme, så er der elementer fra aftaleforhandlingerne, som ikke er udmøntet, fordi centralorganisationerne og personalestyrelsen endnu ikke har skrevet papirerne færdige. Det er en sendrægtig verden. Vi venter stadig – også på vores penge fra 2,2 procent-puljen.

Så der er stadig noget at arbejde med og for.

Chefkredsen

Da chefkredsens medlemsområde var nævnt under overenskomstforhandlingerne, så vil jeg lige vende blikket den vej.

Det er jo ikke fordi, at lederområdet ikke har været i vælten i den forløbne kongresperiode. For lederne var bestemt i fokus i forbindelse med dannelsen af SKAT.

Man kan vel konkludere, at denne lederindplaceringsrunde gik nogenlunde godt. Når jeg siger nogenlunde, så er det fordi en runde med så mange i spil, det vil altid efterlade nogle åbne sager. Jeg røber heller ikke nogen hemmelighed, når jeg siger, at de få sager, der var, ja dem har vi faktisk været meget grundigt inde i – det var nemlig nødvendigt at få en juridisk vurdering af nogle af sagerne.

Det blev i øvrigt også i den forbindelse set på andre tilfælde, hvor en juridisk vurdering har været nødvendig at få lavet. I Dansk Told & Skatteforbund vil vi nemlig gerne sikre, at ingens rettigheder bliver trådt under fode, og derfor har vi også afsat de nødvendige ressourcer til at hjælpe på lederområdet.

I perioden har vi endvidere også haft flere enkelt sager, hvor ledere har været involveret. Også her har vi været bisidder for de pågældende – det har været en nødvendig i højere grad end tidligere. Lederne kan regne med støtte.

Der er heller ingen tvivl om, at etableringen af SKAT stadig har indflydelse på de nuværende strukturændringer. Der vil nemlig være ændringer, som lederne ikke skal tåle, når man allerede har været igennem en runde af ændringer.

Hvordan de nuværende lederindplaceringer ender – ja, det ved jeg ikke, men vi er klar til at hjælpe. Og så vil jeg sige, at der er et glimrende samarbejde mellem Chefkredsen og forbundets sekretariat om hele denne runde.

Den lønmæssige side for lederne har været præget af de resultatlønsaftaler, som er indgået. Og der har i Chefkredsen også været debat omkring forskellene i aflønning mellem de enkelte ledelsesniveauer. Og den debat vil givet fortsætte.

I perioden blev der også indgået aftale om, at de midler, som blev stillet til rådighed i forbindelse med aftaleforhandlingerne i 2005, blev aftalt givet som tillæg til omkring 40 afdelingsledere, der har særligt tunge poster.

Det er tidligere nævnt, at lederområdet ikke fik meget ved aftaleforhandlingerne i 2008. Og det er også rigtigt. Desværre dækkede Personalestyrelsen sig ind under, at der var igangværende omstruktureringer, som ville betyde meget for lederne.

Det er også rigtigt, men i den forbindelse skulle man så nu kunne foretage en samlet fremsendelse med nye klassificeringer. Som jeg forstår drøftelserne mellem SKAT og Personalestyrelsen, så skal vi nok ikke forvente os meget eller noget i det hele taget.

Selv om de foreløbige drøftelser mellem SKAT og Personalestyrelsen tyder på, at det kan blive svært, vil forbundet og Chefkredsen i den kommende tid holde SKAT og Personalestyrelsen fast på, at der eksisterer et efterslæb og løfter, der skal indfris!

De overståede aftaleforhandlinger vil givet også betyde nye ændringer i ansættelsesforholdet for lederne, idet der er lagt op til kontraktansættelse i et langt højere omfang. Vi ser det allerede anvendt i forbindelse med strukturændringen.

Personalepolitik

SKAT har en personalepolitik. Men måske har vi lidt forskellige tilgange til, hvordan man kan få en personalepolitik til at virke i hverdagen.

Alle her i salen vil kunne huske slaget om personalepolitikken, hvor vi fik kniven for struben i form af trusler om forringelser på orlovsmulighederne. Det var bestemt ikke vores kop te – og vi forsøgte at holde stand så længe som muligt. Desværre måtte vi i sidste ende acceptere, at ledelsen havde ret til at foretage ændringer i denne ordning. Og vi fik altså en personalepolitik, som udtrykte sig i holdninger, og som man herefter fik i opdrag at udfylde lokalt.

Jeg ved, at der blev lagt meget arbejde i at få knæsat de lokale personalepolitikker, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige jer tak for jeres arbejde – og samtidig vil jeg gerne sige, at forbundet i den forbindelse fandt, at den vigtigste rolle var at formidle og udveksle erfaringer tillidsrepræsentanterne imellem – for netop at få inspireret jer til fornuftige aftaler i samarbejderne og skattecentrene.

I den sammenhæng har vi lært, at det er en fremtidig strategi, som vi skal benytte.

Over den seneste kongresperiode har der været et gennemgående træk i relation til personalepolitikken – og det er, ja, jeg tør næsten ikke sige det, seniorordning. Indførelse af en seniorordning i SKAT. Jeg er glad for, at det ikke er forbundet alene, der har sunget med i det kor. Det har været flerstemigt fra alle organisationer i SKAT.

Vi har altså bare stadig ikke en seniorordning i SKAT – og hvor det en trist historie. Emnet har jo været trukket frem i åbningstalen. Og derfor vil jeg ikke bruge mere krudt på det. Jeg skal bare sige, at emnet aldrig, aldrig bliver glemt. Vi vil have en seniorpolitik. Det klæder altså ikke SKAT, det klæder ikke det forløb, som vi har været igennem. Og ja, der skal mere på bordet end bare det, som er givet via overenskomstforhandlingerne og velfærdsforliget.

Så forbundet vil forfølge sagen, når vi vel snart skal have evaluering af personalepolitikken.

Attraktiv arbejdsplads

Det er nemlig sådan, at der mellem personalepolitik, seniorpolitik og begrebet en attraktiv arbejdsplads er en klar sammenhæng.

Det kan godt være, at ledelsen ikke kan se det, men jeg kan garantere, og I kan garantere ledelsen, at der blandt medlemmerne er en klar sammenhæng mellem medlemmernes opfattelse af, at en anstændig seniorpolitik er en af forudsætningerne for en attraktiv arbejdsplads.

En attraktiv arbejdsplads – ønsket om at få en – er et ønske, som deles af alle. Vi må imidlertid konstatere, at der er forskellige veje, der fører til, at udsagnet har samme betydning både for medarbejdere og ledelse.

Har attraktiv arbejdsplads noget med goder at gøre? Har attraktiv arbejdsplads noget med indhold i arbejdet at gøre? Har attraktiv arbejdsplads noget med karrieremuligheder at gøre? Har attraktiv arbejdsplads noget med ansvar at gøre? Har attraktiv arbejdsplads noget med god aflønning at gøre?

Har attraktiv arbejdsplads noget med SKATs image at gøre? Har attraktiv arbejdsplads noget at gøre med uddannelsesmuligheder? Ja, der kan findes flere ting.

En ting er i al fald helt sikker. En attraktiv arbejdsplads er en følelse – og en attraktiv arbejdsplads, det har vi først, når der bliver svaret, ja – jeg er glad for at gå på arbejde, der er rart at være. Hvordan man kommer derhen – ja, det må vi altså arbejde noget mere med, for når der er medlemsmøder, så er der stadig rigtig mange, der kobler arbejdsforholdene op på spørgsmålet – er det en attraktiv arbejdsplads.

Der er plads til forbedringer – og forbundet vil selvfølgelig have fokus på området.

Uddannelse og rekruttering

Uddannelse er endelig kommet i spil. Tre år efter etableringen af SKAT er vi endelig kommet frem til snoren. Og det betyder, at vi forhåbentlig snart kan få afløst den manglende kompetencestrategi, den manglende uddannelsespolitik og den manglende uddannelsesorganisation af noget brugbart. Et tilbageblik fortæller, at det første oplæg til en kompetencestrategi kom i maj 2007. Det nåede direktionens bord, men det kom aldrig videre. Det samme kan siges omkring uddannelsespolitikken – den nedsatte projektgruppe kom aldrig i gang.

På uddannelsesområdet har vi over de seneste 2½ år forsøgt at få klarhed over midlerne til uddannelse. Vi har været i dobbeltild – fra medlemmerne har vi hørt, at der har været for få midler

til uddannelse, afvisning af at komme kurser på grund af økonomi og mange andre undskyldninger – fra ledelsen har vi dog hørt om, at der er nok af penge til uddannelse. Mærkelige modsætninger. Vi har forsøgt at få gennemsigtighed i uddannelsesmidlerne. Og jeg synes også, at det i et vist omfang er lykkedes. Men vi er altså ikke i mål, for vi hører stadig om, at uddannelsesmidlerne i samarbejderne bliver brugt til andre formål end uddannelse. Så de midler, som vi tror til stede, når vi taler om emnet i Budgetudvalget under HSU, er måske brugt til andre formål. Er der nogen, der taler om tyveri? Måske.

Det er vigtigt for Dansk Told & Skatteforbund, at medlemmernes markedsværdi gennem efter- og videreuddannelse bevares. Det er et mål, som forbundet vil forfølge – for vi kan jo ikke være sikre på, at ens fremtid for tid og evighed ligger i SKAT.

På uddannelsesfronten må vi fremadrettet arbejde på, at der bliver gennemsigtighed vedrørende uddannelsesmidler, uddannelsesstilbud, andre læringsaktiviteter, synlighed for den enkeltes udvikling i relation til SKATs udvikling

Vedrørende rekruttering – når det kommer – så har forbundet arbejdet for at få udviklet en professionsbacheloruddannelse med en toning til SKAT vi har oplevet, at SKAT i starten ikke var enig i, at det kunne være en rekrutteringskanal. Nu er professionsbacheloruddannelsen rekrutteringskanal. Så må vi se, om vi får fagligheden ind i butikken, eller om vi skal se kompetencerne sive langsomt ud.

Vi vil også gerne være med til at gøre den skattefaglige diplomuddannelse til en modulopbygget uddannelse, der rummer alle SKATs områder – og også gerne andre. Dermed kan man plukke en uddannelse, som kan skræddersys til SKAT.

Uddannelse bliver også i den kommende kongresperiode et nøgleområde.

Arbejds miljø

Det er nu et år siden, at forbundet gennemførte en undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø blandt medlemmerne.

Det gjorde vi for at få fokus på et område, hvor vi så kunne forbedre arbejdsmiljøet.

Men hvad er sket i den mellemliggende periode.

Lad mig bare repetere resultatet af undersøgelsen, hvor vi udtog de fem bedste udsagn, som var:

Der er indflydelse og muligheder i arbejdet.

Der er udviklingsmuligheder

Der er medbestemmelse og mening i arbejdet.

Der er et godt socialt fællesskab i arbejdet og

Der er en evne i organisationen til at tage hånd om problemerne.

At dette er de fem bedste betyder bestemt ikke, at der ikke kan ske forbedringer.

Der var også 5 dårlige områder – det var:

At funktionaliteten af IT-systemerne er for dårlig, hvilket giver et dårligt psykisk arbejdsmiljø.

At hver 10. af medlem havde været sygemeldt på grund af stress. Tankevækkende.

At der er store kvantitative krav i SKAT – der skal arbejdes hurtigt og ofte arbejdes over.

At der er stor forudsigelighed i arbejdet. Kommunikation kan blive bedre og

At der kan være rollekonflikter i form af modstridende krav i arbejdet.

Rapporten er selvfølgelig afleveret i HSU-A – arbejdsmiljøudvalget under HSU – og der er der sagt, at man kan genkende problemområderne.

Den i SKAT gennemførte 360 graders undersøgelse har i øvrigt peget på nogle af de samme tendenser som forbundets undersøgelse.

Der er da også sat fokus på stress i SKAT. Samtidig er der også sat fokus på sundhed i SKAT. Forbundet overvejer derfor, hvordan vi får videreført arbejdet med at bringe arbejdsmiljøet i fokus, og derfor overvejes det også gennemføre en ny undersøgelse, så vi kan sammenligne og se, om der er sket forbedringer.

Der vil garanteret vise sig at være plads til forbedringer.

Samarbejde

I forbindelse med en kongres vil det være naturligt at tage temperaturen på samarbejdet. Det er naturligt af den grund, at vi gerne vil være med til at skabe forbedringer på vores fælles arbejdsplads.

Ser vi samarbejdet over den forløbne kongresperiode, så er det klart for enhver, at samarbejdet har haft sine "up and downs".

Vi har nemlig oplevet en start på SKAT, hvor vi var nødt til at videregive vore medlemmers syn på, hvordan dagligdagen nu en gang fungerer. Og jeg må i sandhed sige, at vore meldinger om mangler blev så sandelig ikke taget lige positivt op.

Vi forsøgte ellers i videst muligt omfang at holde kritikken indendørs – men med så svære problemer, som vi så i starten af SKATs levetid, ja så måtte vi konstatere, at sådan noget rygtes. Og det er vel heller ikke så slemt. Det er da vigtigt for offentlig virksomhed, at man ved, at det er svært at komme i kontakt med SKAT – det er da endnu mere vigtigt at konstatere, at der er noget, der skal forbedres.

Hvad kan man have imod dialog om problemområder. Forbundet har alene den motivering, at der gerne skulle skabes forbedrede forhold for medlemmerne, sådan at man bliver glad for at gå på arbejdet.

Men samspillet bygger nok på fordomme. Der er roller – eller også bliver der dannet roller. Medarbejdernes repræsentanter bliver ofte regnet for at være modstandere. Intet er mere forkert. Vi vil alle gerne have en bid af indflydelse – og det får man gerne gennem diskussion om dette eller hint er det rigtige at gøre.

Hvis det bliver sådan, at kun den ene part pr. definition har ret, så må og skal samarbejdet altså lide. Det vil forbundet gerne undvære, men vi må også sige, at det er vores pligt at videregive medlemmernes synspunkter, så der kan ske rettelse – til gavn for alle.

Det er da heller ikke sådan, at der ikke er sket forbedringer. Men det kan selvfølgelig frygtes, at vi kommer til at bibeholde en situation med "up and downs" – for der vil garanteret komme situationer, hvor forbundet kommer i modstrid til det, som ledelsen har truffet af beslutning.

I den kommende kongresperiode vil vi altså vedblive med at være medlemmernes uformindskede talerør – så må vi håbe og forvente, at man forstår tillidsrepræsentanternes rolle. Vi kender i al fald godt ledelsens rolle.

TR'ernes vilkår og uddannelse

Netop i relation til tillidsrepræsentanternes rolle har der i den forløbne periode været forskellige tilbagemeldinger om, hvordan rollen bliver opfattet.

Det er sådan lidt underligt, når man tænker på, at medlemmerne jo ikke for sjov henvender sig til sin tillidsrepræsentant. Det er jo heller ikke for sjov, at tillidsrepræsentanterne er nødt til at sætte sig ind i en ny struktur, eller når der er problemer i relation til arbejdsmiljøet.

Vi har da også positivt oplevet, at told- og skattedirektøren har udtalt, at tillidsrepræsentanterne i højere grad skal være med i arbejdet med at forme arbejdspladsen. Vi kan bare somme tider synes, at dette budskab ikke er kommet ud til den øvrige ledelse.

Det er derfor vigtigt, at forbundet – sammen med de andre organisationer – får gang i dialogen om tillidsrepræsentanternes vilkår. Og nu er det så sagt for anden gang.

Forbundet skal også sørge for, at tillidsrepræsentanterne får den fornødne uddannelse, så de bliver i stand til at være parter i den dialog, som er nødvendig for at kunne være med til at gøre arbejdet positivt i SKAT.

Men betingelserne skal være i orden.

I både 2006 og 2007 har der været uddannelse i forbundsregi. Uddannelse af tillidsrepræsentanter har været intensiveret i 2008, hvor der har været introkursus, lønkursus, to aftalekurser, TR-samtalekursus, grundkursus et og to samt grundlæggende forhandlingskursus. Ja, der overvejes endda at gennemføre kurser i at få energi i møderne. Uddannelse af tillidsrepræsentanter har og vil fortsat være et fokusområde.

For mit eget og for sekretariatets vedkommende vil vi gerne benytte lejligheden til at takke tillidsrepræsentanternes for et godt samarbejde, en god dialog og stor flid. Tak – vi håber på og vil gerne gøre vores til, at det gode samarbejde fortsætter.

DTS – interne forhold

Forbundet har i den forløbne kongresperiode fået udviklet de interne udvalg, som har været nedsat – både de permanente udvalg, så som toldudvalget, skatteudvalget og inddrivelsesudvalget.

Det har været til stor gavn for hovedbestyrelsen, at toldudvalget har kunnet bringe fokus på et område, der i den grad mangler ressourcer, hvis man skulle leve op til EU's målsætning om at stoppe indsmugling af narko, stoppe hvidvaskning af penge med henblik på terror, stoppe indførsel af sundhedsskadelige fødevarer, stoppe varemærkeforfalskning – og jeg kunne fortsætte.

Det har været godt at have et skatteudvalg, som har kunnet holde øje med lovgivningen med henblik på at vurdere, om der skulle afgives høringsvar. Og det har været rart at kunne have en debat i hovedbestyrelsen på baggrund af en rapport om indsatsstrategien – en rapport, som blandt andet har gjort os klogere på, hvad der foregår i andre lande.

Det har været rigtigt godt, at inddrivelsesudvalget har holdt møder med departementet med henblik på at vurdere de tiltag, som har været indført på inddrivelsesområdet – eller skulle man sige mangel på samme.

Jeg skal selvfølgelig også kvittere for arbejdet i udvalgene, som har beskæftiget sig med uddannelse, arbejdsmiljø og lønpolitiske forhold. Men da disse udvalg er nævnt rundt om i beretningen, så skal bare have en helhjertet tak for godt arbejde – der skal nok blive mere af det.

En af de store begivenheder for forbundet i den forløbne kongresperiode har selvfølgelig været, at forbundets hus på Hjalmar Brantings Plads har gennemgået en udvendig renovering – og som følge heraf også fået et dejligt mødelokale på øverste etage.

Man kan altid diskutere om en renoverings nødvendighed – det koster jo. Men når vi måtte konstatere, at der var råd i tagkonstruktionen, utæt tag med fare for at udvikle sig, en ulovlig nødudgang fra mødelokalet, utætte vinduer, asbest ved varmerørene og så videre. Så var det vist godt, at vi fik vedligeholdt vores fælles formuegode.

Der er kun videre at sige om Hjalmar – I er velkomne til, ved lejlighed eller til kurser, at komme forbi og blive lidt stolte.

I perioden har der fra tid til anden været diskussionen om afskaffelse eller bibeholdelse af forbundets obligatoriske gruppelevsordning. Diskussionen har været oppe at vende på de gennemførte repræsentantskabsmøder.

Og diskussionerne har været fortsat i et sådant omfang, at forbundet også til denne kongres har drøftet ordningen indgående. Vi har derfor også denne gang været i kontakt med Forenede Gruppeliv for at få lavet fem beregninger.

Disse beregninger blev drøftet indgående i hovedbestyrelsen, og hovedbestyrelsen finder altså ikke anledning til at fremkomme med et forslag til ændringer i forhold til den nuværende ordning. Det er også rigtigt, at nogle medlemmer siger, at det er urimeligt, at en fagforening på den måde tvinger nogen ind i en obligatorisk ordning.

Men hovedbestyrelsen er ikke i tvivl – og jeg kan oplyse om, at myten om at kun de ældre får gavn af ordningen er ganske forkert. Vi ser desværre flere og flere – også i den yngre ende – der bliver ramt enten af dødsfald eller får en kritisk sygdom. Det er rart, at situationen kan lettes for både dem, der får en kritisk sygdom og de efterladte.

Forbundets sekretariat har også udviklet sig i den forløbne kongresperiode. Vi har gennemført en proces, hvor vi har set på, hvordan sekretariatet skal udvikle sig, når vi ser på de ændringer, som kommer som følge af strukturændringerne og nedskæringer.

Processen har stået på siden sidste år – og nu finder hovedbestyrelsen så, at det er rettidigt omhu at gøre noget, så vi ikke skal tre år længere frem. Derfor er så et forslag om de foreslåede ændringer. Jeg er sikker på, at sekretariatet er styrket – det vil I kunne mærke.

Sommerhusene vil jeg ikke sige ret meget om. På et hovedbestyrelsesmøde i december 2007 besluttede hovedbestyrelsen, at der nu skal gennemføres en ordentlig registrering af sommerhusenes stand. Og der skal udarbejdes en plan for investeringer, herunder en vurdering af placering og så videre.

Som I har fulgt med i debatten, så har hovedbestyrelsen også sagt, at vi skal af med Brunsnæs. Alle sten har været vendt for at vurdere, om der var noget vi kunne gøre for at bevare Brunsnæs. Det kan vi ikke – investeringerne vil langt overstige forventninger om bedre udlejning. Så nu slutter udlejning pr. 1. januar 2009 – og så vil vi bruge pengene til at investere i de andre forbundssommerhuse.

Sekretariatet og hovedbestyrelsen arbejder tæt sammen – det kan mærkes. Der er nemlig både store forventninger til tidlig information og involvering i arbejdet med de mange forskellige emner.

Er vi lykkedes i denne kongresperiode. Jeg tror, at jeg kan svare et stort ja – hovedbestyrelsen og sekretariatet fungerer rigtig godt. Og målet med større involvering er lykkedes. Det har for det første skabt en god stemning og et stort engagement. Det ses blandt andet af, at vi på enkelte sager kan være oppe på en talerrække på næsten 50 indlæg – det er spændende og dejligt. Tak for en stor indsats i den forløbne kongresperiode – både til tidligere og til nuværende.

Der er kun at sige – keep up the good work.

Visionen

For hvad er egentlig visionen for Dansk Told & Skatteforbund? Ja, hvis jeg på hovedbestyrelsens vegne skal give et bud, så er det altså at bevare tætheden til medlemmer – vi vil være lige der, hvor medlemmerne kan få fat i os. Vi vil blive ved med at involvere os – for jer og for vores arbejdsplads. Vi vil nemlig kæmpe for, at fagligheden stadig er i top i SKAT. Vi glæder os til fortsat at gøre noget for jer – og til at være i dialog med jer. Så god arbejdslyst.

Her til slut skal der lyde en tak for et godt samarbejde med de andre organisationer – den seneste udvikling med gode drøftelser, som har ført til fælles breve til ledelsen, ja det tyder godt.

Også tak til vore samarbejdsparter – I er jo en del af forbundets servicepakke. Vi sætter pris på, at det går så gnidningsløst som muligt, så vi kan koncentrere os om det faglige arbejde. Og I gør det godt.

Jeg har rost jer tillidsrepræsentanter, men jeg vil godt rose jer, fordi I har siddet nogenlunde stille, med åbne øjne og lyttet til alt det, som vi har lavet over de seneste 2½ år. Tak for det.

Og sidst men ikke mindst, tak til mine to næstformænd for god støtte og for god aflastning, når det virkelig har presset sig på med at skulle være flere steder på en gang. Det har I gjort godt – og nu skal I snart ud i kampvalg om næstformandsposten, fordi overgangsreglerne er slut. Jeg ønsker jer et godt valg.

Tak til sekretariatet.

Tak for ordet og hermed overgiver jeg hovedbestyrelsens beretning til debat på kongressen – og forhåbentlige godkendelse.

Men inden jeg gør det, så vil jeg sige, at vi i Hovedbestyrelsen har besluttet, at vi også godt vil sende nogle budskaber videre.

Og budskaberne vi sender videre, vil komme i en to-trins raket, idet vi gerne vil prøve at sige med en kort udtalelse, noget til politikerne, og med lidt mere uddybende forklare, hvad det er vi er sat i søen for.

Den første udtalelse skulle lyde sådan her:

”Finanslov 2009

Dansk Told & Skatteforbund har et simpelt budskab til politikerne:

Giv SKAT ordentlige forhold. Vi er trætte af at få beskåret kassen! Og vi er trætte af, at I skaber usikkerhed for os ved finanslovsforhandlingerne. Det ender altid med færre penge

Tænk hellere på, at vi – medarbejderne i SKAT - skaffer kassen, alle Danmarks indtægter!

Tænk moderne – invester i SKATs medarbejdere og få pengene mangefold tilbage.

Simpelt, men sandt...

Med venlig hilsen

Medlemmerne i Dansk Told & Skatteforbund”

Den anden skulle lyde sådan her:

” Hvem siger nej til milliarder?

At Danmark fortsat skal være et velfærdssamfund, er der bred politisk enighed om. De politiske partier står i hvert fald ofte i kø, når det gælder løfter om bedre ydelser til borgerne. Derfor udspilles kampen forrest på banen blandt angrebsspillerne, når der skal scores point blandt vælgerne. Bedre sygehuse, mere ældreomsorg, bedre børneinstitutioner – og en undervisningssektor, der ligger i front sammenlignet med andre lande.

Noget andet er det, når det gælder den mindre offensive del af banen. Der hvor pengene til alle løfterne skal i kassen. Her har politikerne ganske vist også sat et mål. Danmark skal have verdens bedste skatteforvaltning. Men de står langt fra i kø med penge, der kan være med til at gøre, at SKAT kan nå dette mål.

Det er et faktum, at SKAT står for administration, kontrol og inddrivelse af stort set alle de milliarder, der skal til for at finansiere den offentlige sektor – og dermed politikernes løfter. Men når det gælder ressourcerne til SKAT, går politikernes mål kun én vej: Nedad.

Siden etableringen af SKAT i 2005 har de økonomiske rammer for SKAT på finansloven haft det klare sigte, at der skal være færre til at løse opgaverne. Rationaliseringer, der bl.a. er begrundet i fusionen, nye it-systemer og forenklet lovgivning.

Hvordan er det så lige gået?

Ja, etableringen af SKAT har som alle andre fusioner kostet enorme ressourcer blandt medarbejderne. Derfor er det først nu – i takt med at tingene efterhånden begynder at fungere – at man kan begynde at skimte en rationaliseringseffekt i det fjerne.

It-systemerne er ganske vist på vej – men vejen er lang. I hvert fald har medarbejderne i SKAT endnu ikke set de nye systemer i drift. Kun besværlige, gamle og langt fra funktionelle it-systemer i det daglige arbejde – og enorme millionbeløb på SKATs budget, der hvert år går til udvikling af de nye systemer, der blot bliver mere og mere forsinkede.

Og endelig er der forenklingen af lovgivningen. Her mangler der også at blive indfriet en del politiske løfter. Til gengæld har vi fået E-indkomst, som – på sigt – vil indebære en forenkling både for SKAT og virksomhederne, men som indtil nu kun har været en byrde, fordi det politisk blev besluttet at sætte systemet i gang før både virksomhederne og SKAT var klar til det.

Rekruttering af nye medarbejdere er der stort set ikke plads til. Kun ganske få spidskompetencer kan slippe gennem nåleøjet. Bortset fra ved en storstilet rekrutteringskampagne i 2007, hvor op mod 400 akademikere med mange forskellige kompetencer blev ansat. Men hvor mange også allerede er væk, fordi deres kompetencer måske ikke helt matchede behovet i SKAT.

Men hvor er rekrutteringen af medarbejdere, som har den nødvendige kombination af teori og praksis, som erfaringerne fra SKATs forgængere siger, er det helt afgørende at bygge på. Medarbejdere, som kan andet end tænke tanker og omstrukturere. Men også betjene virksomhederne, så alle betaler det, de skal – hverken mere eller mindre. Deres fremtidige vej til SKAT fortaber sig i tågerne.

For mange medarbejdere i SKAT er det værste dog, at opgaverne efterhånden er så mange, men personaleressourcerne så få, at der ikke er tid til at løse opgaverne på en faglig, forsvarlig måde. Nogle resignerer. Andre trækker på skuldrene og siger: Politikkerne får det, de betaler for. Men der er også flere og flere, der vælger at sige: Nu er det nok. Det knægtet min faglige stolthed – det her vil jeg ikke være med til.

I Dansk Told & Skatteforbund siger vi klart og utvetydigt: Vi er garant for, at de penge kommer i kassen, som er nødvendige for at det offentlige velfærdssamfund fungerer. Valgte politikkerne at investere offensivt i SKAT – lade os komme frem på banen – så kunne investeringen tjene sig ind mange gange. Ved at flere virksomheder og borgere betaler den skat og de afgifter, de skal – og rent faktisk får indbetalt deres skyld til det offentlige. Så der bliver bedre råd til alle de løfter på andre områder, som er så populære blandt politikkerne.

Hvem siger nej til milliarder? Ja, det gør de danske politikere i Folketinget - så længe de ikke vælger at se en krone på finansloven til SKAT som en investering og ikke som en udgift.”

Herved er det hele overgivet til kongressens debat og forhåbentlige godkendelse.

Dirigenten

Vi skal have en pause på 10 min., men inden skal vi lige blive enige om, hvordan vi klarer os igennem bagefter.

Det vi skal se på her, er dels åbningstalen som Jørn holdt i formiddag, dels den mundtlige beretning som vi hørte lige før, og så også de 2 udtalelser som Jørn læste op.

Det er det vi har at debattere ud fra efter beretningen.

Der er lavet nogle oversigter over de hovedemner, som det hele omfatter, og det vil også blive omdelt.

Det i skal bruge det til, det er når i ønsker ordet, at påføre de omdelte sedler navn, emne og afdeling, og så aflevere sedlerne til os dirigenter i pausen.

Dirigenten

Mødet genoptages.

Jeg har lige en tilføjelse til det jeg sagde før pausen, og det er at den skriftlige beretning selvfølgelig også er til debat under det her punkt.

Så vi har den skriftlige beretning, den mundtlige beretning, åbningstalen, og de 2 udtalelser.

Som i kan se, så fremgår det af det stykke papir i har fået udleveret, det med alle krydserne på. Det er lavet på den måde, fordi der er noget som kun chefkredsen må stemme om, der er noget som andre end chefkredsen må stemme om, og noget som i alle sammen må stemme om.

Vi har fået 3 talere, som har indtegnet sig allerede. Skal vi springe ud i det med det samme.

Værsgo Ulla.

Ulla K. Andersen, Hovedcentret

I den skriftlige beretning beskrives den nye lønpolitik, som bl.a. har betydet afskaffelse af pac-mac tillæg og erstattet disse med faste tillæg.

En andet sted, der skrives om løn er i forslag til overordnet fagpolitisk program, pind 4. Her står at forbundet vil arbejde for at:

Forhandle løn og tillæg til gavn for alle medlemsgrupper – og målrettet arbejde for udligning af uhensigtsmæssige lønforskelle.

I den mundtlige beretning har Jørn uddybet, at med uhensigtsmæssige lønforskelle tænker forbundet bl.a. på lønforskelle, som konsekvens af fusionen i 2005. Her er jeg enig i, at der er en uhensigtsmæssig lønforskel, men i andre situationer kan jeg være i tvivl om, hvornår en lønforskel er uhensigtsmæssig?

Først ved overgang til Ny løn og nu senest med den nye lønpolitik, hvor der er lavet aftale om at der kan tildeles faste tillæg har vi netop åbnet op for, at der vil blive større lønforskelle mellem medlemmerne. Det mener jeg er en rigtig vej. Selv om vi som fagforbund selvfølgelig skal kæmpe for mere løn til alle medlemmerne, kan vi ikke blive ved med at fastholde, at lønnen skal være baseret på faste lønrammer og anciennitetstrin.

Jeg mener, at forbundet på et tidspunkt er nødt til at tage en diskussion, om vi vil gøre det anerkendt og acceptabelt, at der er større lønforskelle mellem medlemmerne. Også set i lyset af, at vi lige for tiden har en situation, hvor der er efterspørgsel efter arbejdskraft.

Vi oplever jo allerede i dag en større efterspørgsel på nogle medarbejdergrupper, det giver sig udslag på to forskellige måder.

På den ene side oplever man at der er en stor afgang fx. fra en afdeling som Store Selskaber, fordi medarbejderne tiltrækkes af meget højere lønninger andre steder end i SKAT.

På den anden side, ser vi – i hvert fald i HC – at nyansatte medarbejdere forhandler sig til meget høje lønninger, og også lønninger, som er meget højere end mange gamle medarbejdere i SKAT. Man fornemmer tydeligt, at ledelsen fokuserer mere på høje lønninger til nye medarbejdere end til den gamle garde, som de alligevel godt ved, at der er stor sandsynlighed for, bliver i folden, ligegyldig hvad.

Her mener jeg, at det er hensigtsmæssigt med formålsparagraffen – at forbundet målrettet arbejder for at udligne disse uhensigtsmæssige lønforskelle mellem gamle og nyansatte medarbejdere. Men det ved jeg desværre også godt ikke vil lykkedes, da der jo ikke er plads til markant højere lønninger til os alle sammen.

Derfor mener jeg, forbundet bør diskutere, om vi vil acceptere større lønforskelle mellem medlemmerne. Bør vi acceptere, at der er områder, hvor gennemsnits lønningerne er højere, og måske markant højere end andre områder, fordi disse områder har en højere markedsværdi end andre.

Spørgsmålet er, om vi i SKAT kan fastholde stadig at have lønninger, som delvist er baseret på anciennitet og lønrammer, eller vil vi se en større bevægelse over mod mere individuelle lønninger, som vi ser det i det private – er vi ikke allerede et stykke af vejen, med den nye lønpolitik med faste løntillæg.

Men for selv at være på forkant med udviklingen, bør forbundet gå ind i en diskussion om denne udvikling skal følges længere ud. Skal vi fx acceptere en skævdeling af lønmidlerne, så nogle funktioner eller enheder får markant flere penge end andre for at SKAT kan fastholde og udvikle dygtige medarbejdere, som kan være ligeværdige sparringspartnere med virksomhederne og så SKAT bliver en attraktiv arbejdsplads – også lønmæssigt – for disse grupper.

Men denne diskussion bør kombineres med en diskussion om man, - som man også kan opleve i det private - skal acceptere, at man både kan stige i løn i SKAT men også gå ned i løn. Eksempler på dette kunne være chefer, som vælger at træde ud af chefniveauet, men også medarbejdere, som flytter fra en af disse afdelinger, som har givet højere lønninger til en anden afdeling med et lavere lønniveau. Hvis vi får denne forskel på lønningerne, må det også være anerkendt, at man ikke kan fastholde den højere løn resten af sin tid i SKAT, blot fordi man i en periode var i en afdeling med højere lønniveau.

Denne nedgang kan evt. laves som en glidende overgang på en eller anden måde, eller der kan komme en kompensation i form af fx bibeholdelse af en højere pension.

Jeg er enig i, at vi er et fagforbund og derfor skal arbejde for medlemmernes interesse. Men jeg mener også vi arbejder for medlemmernes interesse ved at sikre dem en løn i forhold til deres kvalifikationer og evner – og deres markedsværdi, og ikke kun en løn som er baseret på, hvor længe de har været i SKAT og hvilken uddannelse de havde eller fik, dengang de startede i SKAT.

Derfor vil jeg opfordre forbundet til at tage denne diskussion. Det behøves ikke at være i dag eller her på kongressen, men jeg mener det er vigtigt, at den tages på et tidspunkt.

Søren Jacobsen, Nordjylland

Jeg vil gerne sige tak for en god og fyldig beretning til hele bestyrelsen,

Jeg vil godt kommentere lidt omkring det med gruppelev.

Selvom det ikke er sat til afstemning, så synes jeg lige jeg vil kommentere det, fordi jeg har hørt, at det har været oppe og vende flere gange, og jeg synes ikke vi skal blive ved med at trave i den.

Det jeg gerne vil sige er, at vi har nu en billig livs- og kritisk sygdomsforsikring, og det er fordi vi køber den gennem et fællesskab, og det er gennem DTS.

Derfor går jeg også ind for, at den fortsat skal være obligatorisk.

Jeg har spurgt mine medlemmer, og har skrevet ud til dem, og spurgt dem ”hvad mener i?” Og alle de tilbagemeldinger jeg har fået, de er enige med mig i, at det er den billigste forsikring vi kan få, og at det er et fællesskab vi har i DTS.

Jeg har hørt, at andre medlemmer siger, at det er for dårligt, at man bliver tvunget ind i sådan en forsikring. Jamen er du medlem af en forening, så er du medlem af en samlet pakke, sådan har jeg det.

Derfor mener jeg, at de medlemmer som vi mister på grund af, at de ikke ønsker denne forsikring, dem anser jeg ikke for at være en del af fællesskabet, og så kan jeg egentlig godt undvære dem.

Vi har en fælles opgave vi skal løse, og vi har nogle fælles ting vi går ind for, og det må vi stå sammen om.

Vi må ikke glemme, at en fagforening egentlig består af 2 ord, nemlig fag og forening.

Og hvad er det vi gør?

Jo, vi har en forening omkring vores fælles fag, som varetager nogle fælles interesser, for at få størst mulige gevinster, både økonomisk, fagligt og arbejdsmæssigt, for færrest mulige midler. Og det synes jeg DTS gør ganske godt, så derfor er jeg glad for den forsikring jeg har.

Så er der lige en ting mere, og det er, at da bølgerne gik lidt højt i Hovedcentret mellem Jørn og Kirsten Otbo, så gik jeg og tænkte, at vi alle kan gå og tænke, om vi egentlig gør vores arbejde godt nok, og den tanke kunne Hovedbestyrelsen og Jørn og godt få, så jeg skrev ud til alle mine medlemmer, og spurgte dem, om Jørn og formandskabet er for hårde over for den øverste ledelse.

Nej, det var de ikke. Jeg fik tilbagemeldingen, at der skal hårdt på brystet til at tackle en kvinde som Kirsten Otbo. Så derfor endnu en gang, tak for god beretning, og i gør et kæmpe stykke arbejde. Tak fra mig.

Britta Kirkeby, Nordjylland

Jørn, du var i beretningen inde på interne tillidsmandskurser, og du sagde, at vi overvejer at holde flere TR-kurser, hvis økonomien tillader det.

Jeg kiggede hurtigt i regnskabet: Overskuddet i 2007 3,2 mill., 2006 4,6 mill., egenkapital, 17,7 mill. Skal vi have en samtale om det?

Jørn Rise

Jeg tror, jeg vil svare i rækkefølge.

Ulla, det kan jo ikke være mere belejligt da du sagde til sidst, at det må være noget vi kan tale om, og tage en debat om, og da jeg har hørt på vandrørerne, at du måske kommer i Hovedbestyrelsen, så har du dér mulighed for at eksponere alle synspunkter, så der kan debatten i hvert fald få lov at starte.

Når du siger det omkring at prøve at gå ud og få mere individualitet, så vil jeg sige, at der vel er 2 ting, vi skal holde os for øje.

Den ene ting er, at vi vel skal prøve både at holde orden i huset, have orden til at man får bragt et fælles udgangspunkt, men der er jo også samtidig det, at vi ER kommet forbi det med det anciennitetsmæssige.

Vi er på Ny Løn. Spørgsmålet er så, om det er her vi skal ind med nogle politikker om, at vi skal forfordele nogle steder eller se på nogle steder, hvor der er ligger større byrder eller højere markedsværdi, og det synes jeg da vi skal tage en åben drøftelse om.

Jeg synes bare, at der er en ting der er væsentlig at kæmpe for, det er at vi er nødt til at have arbejdsgiveren, og dermed SKAT til at forstå, at der altså skal flere penge på bordet.

Vi er nødt til at få dem til at forstå, at det her har både et fastholdelsesmæssigt synspunkt, og jeg tror også godt jeg kan sige, for at få orden i huset.

Så jeg tror man er på rette bane, og jeg tror i øvrigt, at den snak vi kommer til at have omkring individualiteten, den er så småt ved at komme i andre organisationer også.

Det høres ude omkring.

Så et tilsagn om, at vi nok skal få debatten, og lad så starte debatten på et fælles grundlag i Hovedbestyrelsen, det kunne jo være passende, og så i øvrigt brede den ud, og så må vi se hvordan det går med det. Men tilsagn herfra til, at vi gør det.

Søren, det var jo dejligt pæne ord, varme ord, jeg kvitterer tilbage på din kvittering, for at sige det på den måde.

Med hensyn til spørgsmålet om Kirsten Otbo: Man skal passe på hvad man siger i offentlige forsamlinger, så det skal jeg nok passe på, men når du siger, at du har spurgt medlemmerne, om vi er for hårde, og de siger nej, så vil jeg sige, at det tilslutter jeg mig helt og aldeles.

Det synes jeg heller ikke vi har været, jeg synes vi har været utroligt flinke ved Kirsten Otbo, og hun smiler da også så sødt stadigvæk, men det er nødvendigt en gang imellem at være lidt hårdere, for ellers forstår man ikke vores synspunkter, så det er vi nødt til.

Med hensyn til gruppeliv, behøver jeg ikke sige så meget andet, end at hvad du sagde, det er faktisk i fuld overensstemmelse med den konklusion og drøftelse, vi har haft i Hovedbestyrelsen, så vi kan ikke være mere overensstemmende.

Britta, det var jo noget værre noget. Jeg tager gerne imod en coaching-samtale. Lad det være slået fast, at det gør jeg gerne.

Min tilføjelse på spørgsmålet om tillidsmandsuddannelse gik alene på, og det er klart du kommer op og spørger om det, på 2008, og vi måtte i går i Hovedbestyrelsen konstatere, at vi ligger noget over det budget vi har lagt for gennemførelsen af tillidsmandskurserne i 2008.

Vi har jo også den holdning, at det gør jo ikke noget, for pengene går til noget godt, men alligevel er det jo sådan, at når man ryger væsentligt over et budget, så er man nødt til lige at spørge sig selv, om man skal have en lille fod på bremsen, eller hvordan forholder vi os til det.

Jeg kan sige, at budgettet for 2008 var 600.000 kr. til tillidsmandsuddannelsen, og vi er oppe på nuværende tidspunkt at have brugt ca. 830.000 kr. , så det er i hvert fald en markant overskridelse.

Men flot nok synes jeg så også, at vi har kunnet gennemføre så meget tillidsmandsuddannelse i år, for vi har faktisk fået en hel del for pengene, og det skal vi bare blive ved med at effektivisere.

Ligesom man i SKAT effektiviserer, så gør vi det, men TAK.

Og coaching, du bestemmer tid og sted.

Dirigenten

Er der flere spørgsmål fra de 3 talere eller supplerende spørgsmål? Det er der ikke, så bliver det dig, Peter Jørgensen.

Peter Jørgensen, Sydjylland/Fyn

Jeg vil da også gerne starte med at komme med lidt ros.

Tak for en god beretning, både til dig, og til bestyrelsen, så har jeg rost.

Det jeg gerne vil opfordre DTS til, det er sådan set at prøve at gøre noget for TR'ne ved de enkelte lokationer og ved de enkelte skatteregioner i dag.

Der synes jeg måske, at alle 3 fagforeninger svigter lidt.

Bare man har HSU på plads, bare man har RSU på plads, der står godt nok ikke, vi har nærhedsprincip og sådan noget, men jeg synes det bliver utroligt vigtigt, også at der bliver noget forhandlingskompetence ved de enkelte huse/skattecentre, for hvis vi ikke har det, så tror jeg ikke i får tillidsfolk ude ved det enkelte skattecenter, og så tror jeg vi mister medlemmer.

Jeg synes nødig vil skulle, og jeg tør godt sige, selvom Inge-Lise sidder her, at vi skulle nødig have den distance til medlemmerne, som HK har.

Så jeg vil gerne opfordre til, at i går noget tættere på, så vi får noget forhandlingskompetence ude i det enkelte skattecenter.

Jørn Rise

Jeg tror bare, jeg skal kvittere Peter og sige, at det har vel været et gennemgående træk, især i den mundtlige beretning, at sætte fokus netop på det område, som du siger her.

Vi er godt klar over, at det vi skal gøre, det er at være tæt på medlemmerne.

Vi er godt klar over, at vi skal have det lokale med, og netop derfor er det også, at vi fra organisationernes side jo udelod at tage stilling til, hvordan det lokale bliver, fordi vi kan jo ikke sige det på nuværende tidspunkt, i og med at referencelinjerne ikke er gjort klar.

Men jeg kan i hvert fald sige, at vi har været til et møde omkring hvad der skal være i "huset".

De papirer der ligger på nuværende tidspunkt, de opererer alene med, at de nuværende skattecentre i fremtiden bare skal kaldes et "arbejdssted", men når vi har haft mødet i referencegruppen, , så har vi kunnet se en hel række af de punkter, som man har tiltænkt at være i f. eks et husråd, de er altså omfattet af SU-reglerne, og på mødet i fredags, der gjorde vi fra organisationernes side det meget klart, at når tingene var omfattet af SU-reglerne, så var det altså også sådan, at der skulle være et SU.

Det må de så nu forholde sig lidt til inde i den gruppe, jeg nævnte, som sidder og skriver på SU-struktur og SI-struktur. Så vi HAR fokus på det, og vi kender betydningen af det, og vi vil klart have at SU-reglerne bliver overholdt på de områder.

Og vi vil også gerne have, at det er sådan, at der er noget i det ude omkring lokalt, så man også den vej rundt får det kulturbærende til at fortsætte, og der er tilsagn fra mig, at vi er OBS på dette her.

Dirigenten

Da der ikke er flere, der ønsker ordet, vil vi gå over til afstemning.

Vi gør det på den måde, at først stemmer vi om den skriftlige beretning, den mundtlige beretning, åbningstalen, sådan som det fremgår af den oversigt, der er blevet omdelt.

Og når vi har gjort det, vil vi stemme om de to udtalelser under ét.

Er der spørgsmål til det?

Vi starter med at stemme om det, som kun Chefkredsen kan stemme om, og det vil sige, at det kun er Chefkredsen, jeg vil bede om at stemme for eller imod. Og det er så om de punkter, som i kan se der er markeret med 1 ude til højre.

Det er så lederindplacering 2008, og det er løn på chefområdet. Det er de 2 punkter, som chefkredsen alene har stemmeret til.

Herefter blev der foretaget afstemning blandt chefkredsens medlemmer.

Resultatet blev, at alle stemte for, ingen stemte imod.

Beretningen er således på disse punkter vedtaget.

Vi går herefter videre på tilsvarende vis med det der er markeret med 2, og det vil sige, at det er emner, hvor alle delegerede og hovedbestyrelsesmedlemmer, bortset fra medlemmer af Chefkredsen, har stemmeret.

Det punkt, der er her, er uansøgte forflytninger til KC/BC, herunder retssagerne.

Og så er det løn, herunder lønpolitik og tillægsforhandlinger, bortset fra chefområdet.

Resultatet af denne afstemning blev følgende:
Alle stemte for, ingen stemte imod.

Disse punkter er således enstemmigt vedtaget.

Til sidst har vi de punkter, hvor i alle sammen kan stemme. De punkter vil jeg ikke nævne, men det er de punkter der er markeret med 3.

Resultatet af denne afstemning blev følgende:
Alle stemte for, ingen stemte imod.

Disse punkter er således også enstemmigt vedtaget.

Jeg vil således konkludere, at hele beretningen er enstemmigt vedtaget.

Tilbage har vi så de 2 udtalelser, og der har alle stemmeret.

Resultatet af denne afstemning blev følgende:
Alle stemte for, ingen stemte imod.

Disse punkter er enstemmigt vedtaget.

Kaffepause

Dagsordenens punkt 6 - Indkomne forslag

Dirigenten

Der er indkommet forslag fra Hovedbestyrelsen til et overordnet fagpolitisk program, samt 3 forslag til ændring af forbundets vedtægter.

Sidstnævnte berører en strukturpakke, spørgsmålet om urafstemning, og om nedlæggelse af sekretariatlederstillingen.

Vi tager den første del af det, nemlig det fagpolitiske program, og jeg giver ordet til Jørn.

Jørn Rise

Hovedbestyrelsens fremsættelse af et fagpolitisk program skal ses ud fra den vinkel, at det er rart for kongressen, hovedbestyrelsen, tillidsrepræsentanterne og medlemmerne at have en rettesnor for, hvad vi her og nu kan se af udfordringer.

Det er vigtigt at have et fagpolitisk program, som vi kan arbejde efter i hverdagen, som vi kan bruge til at justere efter i forbindelse med de årlige repræsentantskabsmøder, og som vi kan bruge til at holde os på ret kurs.

Hovedbestyrelsen har ikke lavet et detaljeret program – vi har lavet en række punkter, som vi mener er vigtigere at have under huden. Noget operationelt – noget som der forhåbentligt er opbakning til. Og vi er klar til at høre jeres kommentarer. Er det fornuftigt eller hvad.

Tak for ordet.

Dirigenten

Tak for det.

Jeg skal høre, om der er nogen bemærkninger til dette punkt.

Det er ikke tilfældet.

Vi sætter derfor punktet under afstemning.

Resultatet af afstemningen blev følgende:

Alle stemte for, ingen stemte imod.

Næste punkt er som nævnt 3 forslag til ændring af forbundets vedtægter, herunder strukturpakken, og det tager vi som den første del, og her vil jeg også give ordet til Jørn.

Jørn Rise

SKAT skal have ny organisering. Og i den forbindelse har det været en naturlig ting for hovedbestyrelsen til at se på forbundets vedtægter.

Det er ikke sådan, at forbundet har taget organisationsændringerne i SKAT som udgangspunkt.

Nej, hovedbestyrelsen har taget et helt andet udgangspunkt – og det præger selvfølgelig forslaget.

Hovedbestyrelsen har taget det udgangspunkt, at forbundets medlemmer skal have tillidsrepræsentanter tæt på sig. Det er i hverdagen, at problemerne opstår. Det er der, der skal være til at få fat i en fra forbundet.

Derfor er det lokale – det at være på samme lokalitet der er sat i højsæde. Vi skal fortsat have lokalafdelinger, som så kan tage sig af medlemmerne.

For lokalafdelingerne vil der ikke være ændringer i forhold til økonomiske dispositioner – den eneste ændring er, at lokalafdelingerne ikke får en kasserer. Det håndteres af en kasserer i hver af kredsene. Dette for at få færre, der administrerer forbundets midler.

Disse lokalafdelinger indgår så i seks regionale kredse samt Hovedcentret som den syvende kreds. Herudover er der selvfølgelig Chefkredsen, som fortsætter uændret.

Ved dannelsen af denne struktur er det klart, at vi ikke helt og aldeles kan sige, hvordan det nu kommer til at gå i fremtiden med SKATs organisering og med den måde, hvorpå man vil delegere aftale- og forhandlingsretten i SKAT. Derfor er der indsat en paragraf, der giver hovedbestyrelsen adgang til at afgøre medlemmernes tilhørsforhold.

Og hvis der er for store ændringer, så kan det jo både drøftes på et repræsentantskabsmøde, og der kan indkaldes til en ekstraordinær kongres.

Dannelsen af kredsene giver så en række redaktionelle ændringer, som jeg skal spare jer for.

Hovedbestyrelsen sammensættes af formand og næstformand i kredsene – samt selvfølgelig Chefkredsens formand og forbundsformand og forbundets næstformand.

De væsentligste ændringer kommer i de lokale afdelinger, hvor forbundet gerne skulle matche de forhandlinger, som der bliver. Sagt lidt populært, så garanterer forbundet, at forbundet vil kunne levere tillidsrepræsentanter til de organer, hvor der er forhandlinger, og hvor der skal indgås aftaler.

Men det er selvfølgelig vigtigt i en virtuel organisation, at forbundet sikrer, at medlemmernes interesser bliver varetaget. Derfor er der i forslaget også lagt vægt på at der skal være dialog mellem tillidsrepræsentanter, så man kan sikre sig at ingen bliver glemt.

Vedtægterne omkring kredsene til erstatning for de regionale fællesafdelinger er en konsekvens af hovedsynspunktet, og i kredsene er det tilstræbt at gøre det så smidigt som muligt.

Kreds 7 vedrørende Hovedcentret er også nyformuleret, for der er specielle forhold, der gør sig gældende her, blandt andet at Statens IT fremover er en helt ny enhed, som hører ind under Skatteministeriet – og som naturligt bliver placeret under samme kreds som hovedcentret og andre enheder direkte under ministeriet.

Ellers vil jeg ikke sige mere – andet end der er regnet med en ikrafttræden her og nu. Men selvfølgelig vil der være praktiske foranstaltninger, der gør, at vi også har en dato, nemlig den 1. maj, hvor det rigtigt er i gang.

Det er strukturforslaget.

Dirigenten

*Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dette.
Det ses ikke at være tilfældet.*

Jeg vil dog give ordet igen til Jørn, da der er en justering, et ændringsforslag.

Jørn Rise

Da hovedbestyrelsen slog stregen og udsendte forslaget til ændring af forbundets vedtægter, så var vi godt klar over, at drøftelserne ude i de regionale fællesafdelinger og i lokalafdelingerne kunne betyde, at der kom tilbagemeldinger om dette eller hint. Ja, og selvfølgelig også hovedbestyrelsens fortsatte drøftelser af forslaget.

Det har ført til, at jeg på hovedbestyrelsens vegne skal fremsætte et ændringsforslag.

Og det er for det første en ændring, der giver mulighed for valg af en næstformand i lokalafdelingen.

Og så er der nogle præciseringer omkring de strukturmæssige forhold i København. København er jo lidt speciel på grund af, at kredsen faktisk også er en lokalafdeling.

Og endelig betød behandlingen i hovedbestyrelsen, at der fremsættes forslag om, at princippet vedrørende den geografiske tilknytning også udvides til at gælde medlemmer ved enheder under Hovedcentret.

Det skal dog siges, at der jo i vedtægterne fortsat er mulighed for, at hovedbestyrelsen kan beslutte anderledes. Men har været vigtigt for hovedbestyrelsen, at ingen medlemmer føler sig alene på en lokalitet.

Dette var ordene.

Dirigenten

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dette ændringsforslag.

Det ses ikke at være tilfældet.

Det vi taler om her, er altså en strukturpakke, som er fremlagt af Hovedbestyrelsen, som omfatter ret mange vedtægter i forbundets samlede vedtægtspakke, og det vi taler om, er §§ 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 19, 23, 28 og 29 i selve pakken.

Det der så er sket nu, det er at Hovedbestyrelsen er kommet med et ændringsforslag, og dette ændringsforslag går ud på 3 ting, som Jørn også skitserede. Det er i § 11 stk. 2, § 5 stk. 3 og § 12 stk. 2 og 3, samt § 13 stk. 1

Jeg vil lige sige, at når det drejer sig om vedtægtsændringer, så opererer vi med det, der kaldes kvalificeret flertal, og det vil sige, at vi skal have 78 stemmer for, og de delegerede er iflg. vedtægterne forpligtet til at stemme for eller imod jfr. vedtægternes § 9 stk. 5

Kongressen blev herefter efter anmodning fra salen suspenderet i 10 minutter.

Kongressen fortsat

Arne Lampe, Midtjylland

Det var i relation til det geografiske tilknytningsprincip, der synes jeg det er lidt uklart, hvor forhandlingsretten ligger henne.

I mit tilfælde har jeg økokrim i Horsens, og det er jo tilknyttet Nordsjælland, og nu vedtægtsændrer vi at de er hjemmehørende i Horsens.

Så går jeg ud fra at jeg også har forhandlingsretten for de pågældende medlemmer?

Jørn Rise (svar til Arne Lampe)

Jeg vil prøve at tegne et billede, så det forhåbentlig er til at forstå.

Hvis vi tager udgangspunkt i det du siger, Arne, hvordan det nu skal være, så punkt 1 så er økokrimfolket der sidder i Horsens, dem har du ikke forhandlingsretten for.

Forhandlingsretten for dem ligger i Nordsjælland, MEN da du jo har nogle siddende fra økokrim, så udøver man tingene i fællesskab mellem dig og den der nu sidder i Nordsjælland og har forhandlingsretten, fordi det der jo her er lavet i disse vedtægter, det er at vi siger, at nærhedsprincippet er det, der er det overordnede.

Vi siger, at hvis et medlem har problemer på en arbejdsplads, så er det vigtigt, at man kan få fat i en tillidsrepræsentant, og det vil være mere naturligt, at hvis man har et problem, og sidder i samme hus som dig, Arne, at man går op til dig, og siger "jeg har altså et lille problem" . Enten kan du løse det, eller du må sige, at det er noget der skal bringes op i det forum, hvor det hører til i Nordsjælland.

Og det er klart, så bliver man nødt til at ringe og snakke lidt om, hvordan det her så skal tackles og løses, og det er her vi er ofre for virtualiteten i den nye organisation.

Vi er simpelthen nødt til at arbejde sammen om at løse problemerne, men samtidig er vi også nødt til, at der hvor SKAT placerer aftaleretten og referencelinien, og det ved vi så ikke helt endnu, men givet er det, at den direktør som nu sidder på økokrim i Nordsjælland, vil sandsynligvis være den, som indgår aftaler, f. eks lønaftaler.

Men den gebet for økokrimfolkene, det vil være at snakke med den TR som skal skrive aftalen under, og sørge for at økokrimfolkene i Horsens også bliver taget vare på, at man ikke bare glemmer dem.

Det er dér vi siger, at for at få det til at virke, så er vi nødt til at lave systemet på denne her måde.

Det kan virke rodet, men på den anden side set, så tænk på det ud fra princippet om, at vi bevarer tætheden til medlemmerne, vi hjælper dem der hvor vi kan.

Og der hvor vi indgår nogle aftaler, der skal vi være i et fælles spil med en anden TR, der indgår aftalen.

Så det er det perspektiv der er i tilknytningsforholdet.

Dirigenten

Andre der ønsker ordet?

Ole Bagger Pedersen, Odense

Når vi siger at ændringerne til vedtægterne gælder fra i morgen, så vil jeg spørge om, i de byer hvor man er flere bestyrelser i dag, f. eks Odense, hvor vi har et skattecenter i dag, og vi har et kundecenter, hvem er så TR i Odense fra i morgen?

Så vidt jeg kan se det, så står der i vedtægterne, at der er en bestyrelse på hver lokation, men i morgen er der altså 2 bestyrelser i Odense.

Jørn Rise (svar til Ole Bagger Pedersen)

Hvis du går ind i § 28 stk. 1, så står der at senest 1. Maj skal tingene være på plads, det vil sige, at i har frem til maj, til at finde ud af, hvordan tingene skal være.

Inger Uhlig, København

Nu tager jeg Arne Lampe som eksempel.

På hvilket grundlag stiller han op som tillidsmand?

Jeg forstår ikke rigtigt, hvordan han skal stille op for nogle, som egentlig sidder et andet sted, og som han ikke har aftaleret for.

Jørn Rise (svar til Inger Uhlig)

Det gør han på baggrund af de medlemmer, der er i huset.

I og med at der er skiftet princip, så er man nødt til at prøve at lægge lidt i baggrunden, det at man har forhandlingsretten for nogle.

Nu har man altså tillidsmandspligten for nogle, og det er dem der er på lokaliteten, og det er det så giver det legitime grundlag for at blive valgt.

Niels Gyrsting, København

Jeg mener, der mangler noget i disse vedtægter.

Der mangler det, at hvis man i de tværgående enheder ønsker at vælge en eller flere TR'er, som skal repræsentere dem over for direktøren i den regionale struktur, som sidder f. eks i økokrim i Nordsjælland, så vil jeg mene, at de skal have lov til det.

Jørn Rise (svar til Niels Gyrsting)

Vi har blot besluttet, at der skal være bred repræsentation.

Så det du beder om, det kan man bare gøre ude omkring, når man fastsætter, hvordan man agerer.

Hanne-M Pedersen, KC Roskilde

Jeg har været TR i nogle år, og det der undrer mig, det er at i kan komme med sådant et digert værk på kongressen, og vil have vi skal vedtage det.

*Jeg lærte i sin tid, at de bilag man skal vedtage, de er på bordet **inden** man vedtager dem.*

Så jeg foreslår, at man udsætter, og finder på noget andet, selvom du (Jørn) ikke kan lide det.

Ole Bagger, Odense

Vedrørende § 28 én gang til. Jeg synes ikke at der i overgangsbestemmelserne til § 28 står noget om § 11.

I § 11 står der, at der skal vælges en formand på hver lokation, og med lokation menes én by.

Det jeg så er i tvivl om, det er, at når vi lader vedtægterne gælde fra i morgen, hvem er så formand i Odense i morgen? Er det mig, eller er det formanden for KC.

Der er altså 2 lokationer i Odense, eller 2 adresser.

Jørn Rise (svar til Hanne-M Pedersen og Ole Bagger)

Jeg vil starte med svar til Ole.

Når nu vedtægterne forhåbentlig bliver vedtaget, og kommer til at gælde fra i morgen, så er i sådan set begge TR, indtil i finder ud af, hvordan det skal se ud i fremtiden. Det har i så frem til 1. Maj til at finde ud af, på en stille og rolig måde.

Hanne-M Pedersen. Det er altid svært at fremlægge mange papirer. Et ændringsforslag kommer altid til at virke voluminøst, fordi man bliver nødt til at gentage alle de gamle paragraffer, og så alle ændringerne med fed skrift.

f. eks fylder ændringerne vedrørende det med næstformanden 2 sider, fordi man er nødt til at tage både det tidligere og det nye.

Man kan så koncentrere sig om det med fed skrift, så på den måde håber jeg også du siger, at det er ikke nok til at udsætte det.

Hanne M- Pedersen

Jeg vil bare sige, at det har givet mange frustrationer rundet omkring.

Jørn Rise (svar til Hanne-M Pedersen)

Vi er klar over, at det har givet mange frustrationer.

Det har også givet anledning til mange diskussioner i Hovedbestyrelsen, men jeg synes vi kan være stolte af resultatet.

Hvis der efterfølgende viser sig uhensigtsmæssigheder, har vi en proces, hvor vi kan rette op på det. Det er den garanti jeg kan give dig.

Henning Rasmussen, SC Nærum og medlem af Hovedbestyrelsen

Ingen ved, hvordan SKAT uddelegerer forhandlingsretten, og vi ved ikke, hvordan det hele bliver med hensyn til SU.

Bliver der et SU, f. eks i Nærum?

Derfor har vi (i Hovedbestyrelsen) sagt, at nu må vi have en periode hvor vi kan få afsluttet det gamle.

Derfor har vi besluttet fristen den 1.5 2009 som frist.

Søren Jakobsen, Nordjylland

Jeg vil foreslå, at sekretariatet laver en køreplan vedrørende de steder, hvor der er både skattecenter og kundecenter, så vi får alle de juridiske aspekter med i det.

Jørn Rise (svar til Søren Jakobsen)

Jeg vil godt give tilsagn om, at vi giver hjælp til udarbejdelse af køreplan.

Susanne Alexandersen, Middelfart

Jeg sidder i Billund lufthavn, og bliver også helt i tvivl.

Jeg er TR for nogle folk, der sidder i Billund lufthavn, der er både et ekspeditionskontor, og så er der en toldafdeling, 2 forskellige grupper.

Fremover bliver nogle af dem sikkert tilknyttet en enhed under København, og nogle bliver tilknyttet under Indsats i Haderslev.

Hvor kommer vi til at høre til, kommer vi til at høre til SC Billund, eller hvor forsvinder vi hen?

Jørn Rise (svar til Susanne Alexandersen)

Udgangspunktet vil være Billund, men hvis der er nogle der vil noget andet, så kan det aftales.

Tom Helgesen, Midtjylland

Hovedbestyrelsen er kommet med et godt oplæg, et oplæg som tager fat i det centrale, at vi altid har en TR lokalt, og altid har en TR inden for rækkevidde.

Jeg har fuld tillid til Hovedbestyrelsen, og vil give dem mandat, så de kan komme videre i deres arbejde.

Debatten vedrørende dette punkt var herefter slut, og punktet gik herefter til afstemning.

Afstemningen blev opdelt i 3 punkter, nemlig

1. Afstemning vedrørende § 11 stk. 2
2. Afstemning vedrørende § 5 stk. 3 og § 12, stk. 2 og 3.
3. Afstemning vedrørende § 5 stk 3 og § 13 stk. 1

Resultatet blev som følger:

1. Alle stemte for
2. Alle stemte for
3. 7 stemte imod, resten stemte for

Der blev herefter foretaget afstemning om selve pakken, og det drejede sig om følgende paragraffer: 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 19, 23, 28 og 29.

Resultatet blev, at 2 stemte imod, resten stemte for. Strukturpakken var således vedtaget.

Dirigenten

Så går vi over til punktet om urafstemning. Jeg vil give ordet til Jørn Rise

Jørn Rise

Hovedbestyrelsen har udarbejdet et forslag omkring eventuel indførelse af urafstemning i forbundet i forbindelse med vedtagelse af et aftaleresultat.

Hovedbestyrelsen har udarbejdet forslaget i den ånd, at hovedbestyrelsen vidste, at hvis hovedbestyrelsen ikke udarbejdede et forslag, så ville der komme et forslag alligevel.

Nu er forslaget der, og på den måde, som forslaget er udarbejdet, så er der jo frit slag.

Og så skal jeg lige sige, at hovedbestyrelsen trækker forslag to om urafstemning, fordi vi nu har vedtaget strukturpakken.

Dirigenten

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi har modtaget 2 ændringsforslag til bestyrelsens forslag om urafstemning, og jeg vil give ordet til Svend Erik Mikkelsen,

Svend Erik Mikkelsen, Midtjylland

Bestyrelsen i Midtjylland støtter forslaget om urafstemning, men mener at der skal være en almindelig urafstemning blandt medlemmerne, og ikke det med at lave regionsafstemninger, hvorefter nogle HB-medlemmer skal rejse til København, for at afgive deres stemme i overensstemmelse med deres medlemmer.

Endvidere foreslår vi, at der skal være tale om en elektronisk afstemning, og hvis det ikke kan lade sig gøre, gå tilbage til papirløsningen.

Endvidere foreslås en løsning, der sikrer, at man bagefter kan se hvorledes de enkelte regioner har stemt.

Vores ændringsforslag fremgår af kongresmappen.

Dirigenten

Så har vi næste ændringsforslag. Henning Rasmussen, vær's'go

Henning Rasmussen, Nærum

Jeg støtter faktisk Svend Eriks forslag, fordi det giver hver stemme lige meget værdi.

Erik Finn Jensen, Holbæk

Støtter HB's forslag, men foreslår følgende ændringer:

Afstemningen blandt medlemmerne skal være vejledende, og skal foretages blandt de ordinære medlemmer.

HB skal kun lade afstemningen indgå i overvejelserne, såfremt mindst 60 % af de ordinære medlemmer har afgivet deres stemme.

På denne måde tilgodeses både de tidligere statsansatte og de tidligere kommunale ansatte, og man undgår, at den ene "gruppe" dominerer den anden i relation til overenskomsten.

Herefter gik Lone Lundholm, Michael Larsen og Peter Hansen på talerstolen, og meddelte, at de ikke ser disse grupperinger længere, og at både tidligere statsansatte og tidligere kommunalt ansatte bør stemme på lige fod.

Søren Jacobsen

Vi er én virksomhed, og ingen grupperinger.

Med hensyn til urafstemning, mener jeg at HB er dem, der har størst indsigt i overenskomstresultatet, og derfor også er bedst til at tage stilling til resultatet. Derfor ingen urafstemning.

Dirigenten

Der er så tale om et forslag stillet af HB, og 2 ændringsforslag. Vi starter med at stemme om forslaget fra Svend Erik Mikkelsen, derefter forslaget fra Erik Finn Jensen, og derefter forslaget fra HB. 78 skal stemme for at de enkelte forslag bliver vedtaget.

Resultatet blev som følger:

Forslag fra Svend Erik Mikkelsen:	70 stemte for, 47 imod. Forslaget forkastet
Forslag fra Erik Finn Jensen	2 stemte for, resten imod. Forslaget forkastet
Forslag fra Hovedbestyrelsen	49 stemte for, imod 68. Forslaget forkastet

§§ 27, 28 og 29 er herefter uændrede.

Næste punkt er forslaget vedrørende nedlæggelse af sekretariatslederstillingen. Jeg vil give ordet til Jørn.

Jørn Rise

På hovedbestyrelsens vegne skal jeg indstille sekretariatslederstillingen nedlagt.

Det er resultatet af en proces, hvor såvel sekretariatet som hovedbestyrelsen har været med til at se på fremtiden for forbundets sekretariat.

Det er klart, at en sådan proces kun har kunnet gennemføres, fordi alle er mødt ind til opgaven med åbent sind. Og at det var nødvendigt at foretage noget, ja det har været åbenlyst, når vi har set på den udvikling, der er i forbundets medlemstal.

Hvis ikke der blev foretaget noget nu, så ville der gå yderligere 3 år, før der kunne laves ændringer. Det er altså rettidig omhu, at der så foretages noget.

At det er sekretariatslederstillingen – ja, vi har såmænd været rundt om mangt og meget. Lige fra omlægning til en controllerstilling eller en faglig sekretærstilling – selvfølgelig indeholdende tidsterminer for ophør i lyset af det faldende medlemstal.

Ændringen var naturlig, fordi resultatet af processen blev, at det ikke kunne blive ved med at være to ledere til 8 medarbejdere.

Og der er vi så nu – ændringen skal ske gennem en vedtægtsændring. Og den fremlægges hermed med indstilling fra hovedbestyrelsen om vedtagelse af forslaget.

Jeg skal afslutningsvist sige, at der selvfølgelig er talt med sekretariatsleder Erik, så der sker en fornuftig afvikling. Tingen er gjort på en ordentlig måde. Når Erik ikke har været på kongressen, så er det fordi vi selvfølgelig har respekteret, at han ikke ønsker at være med til at nedlægge sin egen stilling.

Tak for ordet.

Dirigenten

Bemærkninger til dette forslag?

Ulla Kær Andersen

Vil gerne have at vide, om ændringen medfører, at bogholderistillingen besættes af en af de øvrige allerede ansatte i sekretariatet.

Jørn Rise

Det kan jeg bekræfte.

Forslaget blev herefter bragt til afstemning med følgende resultat:
Alle stemte for forslaget.

Forslaget om nedlæggelse af sekretariatslederstilling blev således vedtaget.

Dirigenten

Kongressen afbrydes, og genoptages i morgen kl. 9.

Start på kongressens anden dag

Inden kongressen blev genoptaget blev ordet givet til Skatteminister Kristian Jensen med følgende ord fra formanden.

Jørn Rise

På kongressens vegne – en hjertelig god morgen til dig, skatteminister Kristian Jensen.

Vi er glade for, at du nu – efter en god nats søvn – vil fortælle lidt til kongressen.

Jeg skrev emner til dig – bare som inspiration til en tale. Og jeg ved jo, at du altid er velforberedt, og at du altid har noget i posen.

Jeg skrev noget om den fireårige budgetaftale og vores frygt for den kommende finanslov. Hvad er dine forestillinger om vores rammer for at være i SKAT – nu og i fremtiden. Jeg skrev noget om kompetenceudvikling og faglig rekruttering – et i lyset af de store IT-investeringer. Og i relation til hovedhensynene for omorganiseringen bad jeg dig om se lidt på, hvordan det skal virke i hverdagen. Og som det sidste skrev jeg til dig om at give os dit positive tilbud til medarbejderne i SKAT.

Ja, du plejer at rose os – og i den forbindelse kunne det være rart med en lille belønning.

Ordet er dit.

Kristian Jensen

Sammen med invitationen til at komme her i dag og tale - fik jeg også tilsendt et par bud på, hvad jeg passende kunne tale om. Det helt store ønske var at høre nærmere til finanslovsforhandlingerne om SKATs økonomi.

Og selvom jeg som gammel finansordfører er ganske enig i at finansloven er meget spændende stof - så må jeg desværre nok skuffe Jer lidt, for det er endnu så tidlig i forløbet, at der endnu ikke er så meget at berette.

Pt er der nemlig tale om indledende møder på embedsmandsniveau. Man kan vel nærmest kalde det for en rituel dans, hvor Finansministeriets embedsmænd vanen tro sidder med korslagte arme og fødder og tager imod delegationer af embedsmænd fra de 18 andre ministerier, der møder op med diverse ønsker og krav af forskellig karakter.

På vores område er det jo ingen hemmelighed, at noget af det vi skal drøfte med Finansministeriet er, at vi har for få midler til løn. Det blev senest klaret ved et aktstykke i Finansudvalget, hvor SKAT fik ekstra 225 mio. kroner.

En anden udfordring er IT-moderniseringen som jo skrider fremad, men desværre ikke helt med den hastighed vi havde forventet. Der fik vi også gennem et aktstykke i Finansudvalget lukket et økonomisk hul på 141 mio. kroner.

Det er emner der gerne skal findes mere permanente løsninger på.

Men som sagt er vi stadig så tidlig i processen at jeg ikke har noget meningsfyldt at berette fra de møder.

Men jeg kan godt fortælle Jer hvad mit udgangspunkt er:

Nemlig at i øjeblikket står vi i den situation, at vi er låst på hænder og fødder.

På den ene side har vi tekstanmærkningen i Finansloven der sikrer, at vi har lønsum til alle ansatte i SKAT frem til 2010, hvilket isoleret set er godt.

Men på den anden side betyder "det gode", at vi praktisk talt ingen muligheder har for at rekruttere nye spidskompetencer - og dermed er vi også meget dårligt stillet.

De bindinger gør - at vi står overfor en stor udfordring med at få hele potentialet ud af den nye enhedsorganisation, den nye måde at arbejde på med indsatsstrategien og de nye IT-systemer, hvis ikke vi kan få tilført nogle kompetencer udefra. Og hvis ikke vi kan løse opgaven i tungere faglige miljøer i landsdækkende enheder. Det er et stigende problem for SKAT, og problemet vil blive mere og mere tydeligt med tiden. Jeg lytter meget til SKAT og også til de mange røster om, at vi sander til, hvis ikke der sker ændringer.

Jeg mener ikke, at SKAT kan gennemføre en hurtigere effektivisering end vi allerede har lagt op til, uden at det får betydning for kvaliteten af vores arbejde. Det er naturligvis muligt for et flertal i folketinget at beslutte, at vi skal undlade at udføre det arbejde vi gør i dag, men så skal de være klar over konsekvenserne.

Jeg har ikke noget let svar her. Men det er afgørende for vores mulighed for at udføre vores mission, at SKAT på et tidspunkt får friere muligheder for at geare sig til fremtiden. Med de ord vil jeg vende blikket væk fra finanslovsforhandlingerne.

Det første jeg vil tale om i dag, er om et SKAT i udvikling. Jeg fristes til at sige igen igen. Når jeg ser tilbage på det forløbne år, står det igen i forandringens tegn. Det er meget store forandringer, som SKAT gennemgår, og det er meget store landevindinger, som bliver skabt i disse år.

Vi taler om en skatteforvaltning, der på sigt skal drives for væsentligt færre midler. Det samtidigt med at vi sammen skaber en skatteforvaltning, hvor vi også arbejder på en helt anden måde end før og bliver målt og vejret på en anden måde end før.

Det er store forandringer. Ja faktisk så store, at det i dag er helt nødvendigt for at kunne trives på jobbet i SKAT, at man også tør kaste sig ud i forandringer og kan trives med forandringer, også selvom ens tålmodighed nogle gange bliver sat på en alvorlig prøve.

Men jeg ser det altså som en pligt for alle i den offentlige sektor hele tiden at arbejde med at blive bedre. I kan altså ikke få mig til - som politiker - at sige, at vi skal have administration for administrationens egen skyld.

Når jeg har været ude og besøge jer Skattecentre er mange af jer interesseret i Tryghedsaftalen. Der er ikke truffet nogen beslutning om at ændre Tryghedsaftalen. Men som jeg nævnte tidligere står SKAT overfor en stor udfordring med hensyn til den fremtidige bemanning.

Jeg ved godt, at det nogle gange er en utaknemmelig opgave at skabe forandringer i det offentlige. Det er som om, at når blot det viser sig, at det er et potentiale for forbedringer og effektiviseringer, så takker alle - ikke mindst politikere - ja tak for effektiviseringen og begynder med det samme at dagdrømme om, hvad så de ekstra mange dejlige penge, så i stedet for kunne gå til.

Mange glemmer, at det ofte både er et hårdt slid gennem flere år at komme i mål. Men I ved det. I har prøvet det på egen krop. I er hver især er med til at skabe stor værdi for samfundet, ikke blot på grund af jeres daglige samfundsnyttige arbejde.

Men også fordi at I er med til at skabe fremtidens skatteforvaltning. Det kan være, at nogen af jer ikke er enige i beslutningen om de store ændringer af SKAT og tempoet for forandringerne. I har alligevel hver især en stor andel af æren, når vi også når sikkert i mål. Det skal I have tak for.

Det forløbne år har også budt på tilpasninger af opgaverne i SKAT. Lige fra den hektiske igangsættelse af eIndkomst i starten af året til nu, hvor der arbejdes med løsninger til at nytænke ejendomsvurderingsopgaven i SKAT.

Det er for mig at se et grundvilkår for hele den offentlige sektor, at vi må og skal være indstillet på nogle gange at få helt nye opgaver, mens vi andre gange må give opgaver fra os. Det der skal sikre, at SKAT også i fremtiden er meget spændende virksomhed at arbejde i er ikke, at vi kæmper hus til hus for at bevare enhver opgave. Derimod at vi får skabt en organisation, nye gode systemer, og en medarbejderånd og gejst der gør, at vi også i fremtiden kan tiltrække nye opgaver og løfte dem.

Nu har jeg fortalt om perspektiverne for SKAT. Men alt i dag skal ikke handle om SKAT. Og dog. Det andet jeg vil tale om her i dag er om skat stavet med små bogstaver. Rent fagligt på skatteområdet, går vi en fantastisk spændende tid i møde. Man kan være for eller imod skattestoppet. Men det har været et fast grundlag for regeringens skattepolitik i over 2.500 dage. Og langt de fleste borgere er begejstret for skattestoppet og den tryghed, det giver.

Med nedsættelsen af Skattekommissionen er der nu åbnet et vindue til en større skattereform, hvorefter skattestoppet igen tager over. Skattekommissionen barsler med sin rapport til februar, hvorefter de politiske forhandlinger om en skattereform går i gang.

Det bliver meget spændende. Både politisk og organisatorisk. For skat virker jo. Det er derfor, at der fra snart alles side er så stor fokus på skatter og afgifter: Hvis vi beskatter energiforbruget, så forbruger vi mindre. Hvis øl og spiritus bliver meget dyrt sammenlignet med i Tyskland, ja så køber vi det i Tyskland.

Når man både ved, at skat virker, og samtidigt kan se, at vi som samfund står overfor en række udfordringer, som vi ikke endnu har nogle helt klare svar på. Så kommer skat helt naturligt i spil.

Man kan være for eller imod skat som værktøj, men man ikke komme uden om at diskutere skat. Hvorfor? Fordi skat virker! Så er det klart, at skatten kommer i fokus.

Det er meget muligt, at for mange politikere står ønsket om flere skattemedarbejdere ikke øverst på ønskelisten til en finanslov. Men til gengæld har mange politikere - fra alle sider af Folketinget - et stort ønske om at komme ind i skattens magiske maskinrum for at diskutere/finjustere eller vride de mange forskellige håndtag.

Lad mig nævne nogle af de store samfundsmæssige udfordringer vi står overfor, og hvor skatten naturligt kommer til debat.

Det mest åbenbare er hele klimaspørgsmålet. Det bliver nærliggende at se ved den kommende skattereform, om der kan drejes på nogle håndtag, som både kan hjælpe med til at finansiere en skattereform.

Og som samtidigt kan hjælpe til med mindske energiforbruget eller at til fremme specielt miljørigtige teknologier. Kunsten fra vores side er ikke bare at være med til at komme med forslagene. Men måske snarere også at få dem sat ind i en realistisk ramme.

Skat virker. Ja, skat virker faktisk så godt, at hvis skatten eller afgiften er for høj, så kan den virke stik modsat. Hvis vi sætter benzinprisen op til 15 kr. pr. liter, så går der ikke mange dage, før der opstår kø ned mod grænsen til Tyskland. Så det er en balance.

Også hele transportområdet er meget aktuelt. Især omkring de større byer har vi store udfordringer med trængsel. Der er sådan set to store udfordringer: Den ene udfordring er, at når trængslen er så massiv specielt i myldretiden, så koster det i form af tid. Tid som vi som samfund kunne have langt større gavn af blev brugt på arbejde i stedet for på transport.

Den anden udfordring er, at en udbygning af infrastrukturen for på den måde at afhjælpe trængselsproblemer er meget bekostelig. Og igen er vi på skatteområdet med helt fremme, når der overvejes nye løsninger som trængselsafgifter og roadpricing. Hvorfor er vi det? Fordi skat virker!

Arbejdsudbuddet er også meget i fokus. Vi mangler simpelthen ledige hænder, og i årene der kommer, vil store årgange af ældre gå på pension, mens færre unge kommer ud på

arbejdsmarkedet. Vi mærker allerede nu en stor mangel på arbejdskraft. Ikke mindst indenfor omsorg og pleje er manglen massiv. Der skal vi dreje på alle håndtag for at håndtere denne udfordring.

Man kan sige, at hvis ikke at ældre også omsætter noget af den ekstra levetid til at arbejde mere, så er der kun de unge til at skulle trække læsset. I Danmark for bare 100 år siden, var det jo helt tydeligt for enhver. Ens børn var også ligesom ens livsforsikring. Den livsforsikring har vi selv opsagt, når vi ikke mere får så mange børn.

Derfor er også et bredt flertal i Folketinget er gået sammen om Velfærdsreformen, som på længere sigt hæver bl.a. efterlønsalderen. Vi er også i fuldt sving med at rette op på, hvad der måtte være af hindringer i lovgivningen, der begrænser menneskers muligheder for at arbejde. Alt lige fra jobplanen, der giver førtidspensionister på den gamle ordning mulighed for at prøve arbejdsmarkedet af igen, uden risiko for at miste deres pension, over til at vi rydder ud i, hvad der måtte være af aldersbegrænsninger i lovgivningen.

Men jeg ser også en skattereform som helt central i forhold til at øge arbejdsudbuddet i vores samfund. Når vi beskatter arbejde så hårdt, er det klart, at så arbejder vi mindre, end vi ellers ville, hvis vi kunne beholde flere af vores egne hårdt tjente penge. Og det er jo skævt, når vi netop har brug for, at flere arbejder mere, end de gør i dag.

Beslutningen om at arbejde og også at arbejde ekstra meget handler om andet og mere end bare skat. Om gode kollegaer. Om et job med mening og indflydelse på ens egen hverdag. Og fællesskab på en arbejdsplads, hvor man har fælles ansvar for at løse opgaverne.

Men det handler også om penge. Det gør det, når der skal forhandles overenskomster. Det gør det, når I hver især overvejer at give den ekstra skalle på arbejdet. Det betyder noget, at det også kan betale sig at tage nogle ekstra timer på arbejdet.

Man kan godt give den en ekstra skalle på trods af mellem- og topskatten, selvom man synes, man tjener alt for lidt for det ekstra slid. Men hvis det er måned efter måned, år efter år, så begynder man at sige fra. Mellem- og topskatten er i dag blevet en hindring for helt almindelige mennesker, og det har vi som samfund simpelthen ikke råd til. Den pris vi alle betaler for at have en mellem- og topskat - der rammer helt almindelige mennesker - er allerede i dag meget høj, og bliver helt ubærligt i fremtiden. Det skal vi have fundet en løsning på.

Det fører mig så hen til den organisatoriske del nemlig implementeringen af en skattereform. Når Skattekommissionen er kommet med sine forslag til en skattereform. Når debatten om skat har raset. Når de givetvis meget seje forhandlinger om en skattereform er afsluttet. Så håber jeg at der også ligger en aftale på bordet.

Så kommer der også et langt sejt træk for hele vores koncern nemlig gennemførelsen af en skattereform, med alt lige fra udarbejdelse af lovforslag, tilretninger af systemer i SKAT, og over til en stor vejledningsindsats over for danskerne, som jo også skal kende til deres skat fremover.

Det bliver en stor udfordring. En spændende udfordring hvor medarbejdere overalt i vores koncern skal arbejde tæt sammen om at løfte opgaverne. En udfordring som vil teste vores faglige kunnen. Men jeg er sikker på, at vi kan klare det, og også at mange medarbejdere vil synes, at det fagligt både er spændende og fascinerende at være til at lave skattereform. Det synes jeg personligt det er, og det tror jeg også vil gælde for mange af jer. Allerede i dag er medarbejdere ikke mindst fra SKAT helt centrale i de indledende øvelser til en skattereform.

Skat er i spil på mange områder, og det vil givetvis give sig udslag i ny skattelovgivning på den ene eller anden måde. Og det leder mig tilbage til mit udgangspunkt, nemlig at der også fremover vil ske store forandringer. Præcist hvad der kommer til at ske ved vi ikke. Men vi ved, at hvad end der kommer af opgaver, så skal de løses, og vi må tilpasse os.

Når jeg forventer, at SKAT og I skal være klar til omstillinger og forandringer i verden omkring jer, så skylder vi også, at have styr på vores egne omstillinger.

Jeg ved, at der er et stort ønske om at få færdiggjort en seniorpolitik for at kunne tilbyde de ældre medarbejdere gode vilkår. Det arbejde har desværre ligget underdrejet i et stykke tid.

Jeg vil gerne her opfordre både Hovedcenteret og personaleorganisationerne til at få sat skub i arbejdet med at færdiggøre seniorpolitikken. Jeg tror, at det er afgørende for at flere medarbejdere vælger at blive længere i SKAT.

Vi stiller store krav til jer og derfor skal vi også kunne tilbyde jer afklaring af de sager, som har betydning for jeres medlemmer.

Tak for ordet!

Jørn Rise

Tak for det – Kristian

Jeg håber vi kan få drev i den allerede i morgen. Vi ved du har travlt, men vi har komponeret en lille sang, som du kan hygge dig med i bilen, når du kører herfra. Vi sang den alle i går til middagen.

Du ved, at vi er omstillingsparate, men vi vil også gerne have noget for det. Hvis du klare den side af sagen, så er vi glade. Jeg fik godt nok et chok, da du sagde at benzinprisen var steget til 15 kr literen, men gudskelov var det virkemidlet.

Jeg vil ikke sige mere, udover at man nu kan stille spørgsmål til Kristian, som velvilligt vil svare på dem.

Herefter var der mulighed for, at stille spørgsmål til ministeren. Indlæggene og ministerens svar er refereret i Dansk Told & Skat, nr. 10/2008.

Jørn Rise takkede herefter ministeren for, at han var kommet og ønskede god fornøjelse med krisepakken og åbningsdebatten i folketinget.

Herefter blev der holdt en ti minutters pause.

Ved genoptagelsen af kongressen foretog Jørn Rise navneopråb. De tilstedeværende var de samme som på kongressens første dag (se dagsordens punkt 4), bortset fra at Inge Kongshavn nu var mødt, og at Jan Magnusson var fraværende på grund af kursus.

Dagsordenens punkt 7. – Regnskabet for 2005, 2006 og 2007**Dirigenten**

Vi skal til og i gang nu. Det er dagsordenens punkt 7. – Regnskabet for 2005, 2006 og 2007. Dirigenten gav ordet til Jørn Rise.

Jørn Rise

Jeg skal på hovedbestyrelsens vegne fremlægge regnskaberne for 2005, 2006 og 2007.

Lad mig starte med at slå fast, at jeg ikke vil bruge nævneværdigt mange ord på 2005 og 2006 regnskaberne, fordi de har været behandlet på repræsentantskabsmøder, hvor regnskaberne blev godkendt i henhold til vedtægterne.

Jeg kan dog konstatere, at 2005 var et underskudsår, mens 2006 var et overskudsår. Og det skyldes selvfølgelig medlemstilgangen i 2005, og det faktum at det har været svært at budgettere.

Lad os i stedet bevæge os over til 2007-regnskabet.

Indledningsvis skal jeg sige, at såvel de interne som de eksterne revisorer har givet en blank påtegning – så det er en god garanti for kongressen.

Regnskabet udviser et overskud på 3.239.000 kr. – og det er så fordelt til de regionale fællesafdelinger og lokalafdelinger og til Beredskabskassen..

Mødeaktiviteterne er steget væsentligt i dette år, men det er også første år, hvor forbundet har båret udgiften til transportudgifter for de regionale fællesafdelinger og for Chefkredsen.

Ellers vil jeg ikke hæfte mig væsentligt ved udgiftssiden.

Jeg vil dog til sidst konstatere, at der over de seneste tre år har været underskud på feriehusdriften. Det er hovedbestyrelsen sig godt bevidst, men der er nødt til at blive lavet en mere tilbundsående undersøgelse, som er igangsat af hovedbestyrelsen.

Her til slut vedrørende regnskaberne skal jeg blot oplyse for kongressen, at forbundet i år har haft en noget kedeligt sag, idet en kasserer i en af de regionale fællesafdelinger har begået underslæb og dokumentfalsk. Der er indgivet politianmeldelse – og sagen kører nu i det regi. Den pågældende har selv valgt at opsige sin stilling.

Hermed overgiver jeg regnskaberne til kongressens behandling og forhåbentlige godkendelse.

Dirigenten

Som en serviceoplysning kan jeg oplyse, at regnskabet for 2005 er foreløbigt godkendt på repræsentantskabsmødet i 2006 og regnskabet for 2006 er foreløbigt godkendt på repræsentantskabsmødet i 2007. Er der nogen der ønsker ordet til regnskabet. Der ser ikke ud til, at være tilfældet.

Så går vi over til afstemningen.

Regnskaberne for 2005, 2006 og 2007 blev enstemmigt vedtaget.

Dagsordenens punkt 8a. – TR-tillæg.

Dirigenten

Vi går straks videre til punkt 8, der er TR-tillæg. Jeg giver ordet til Jørn Rise, for at motivere forslaget.

Jørn Rise

Der er jo givet en begrundelse for fremsættelse af dette forslag, så der er næsten ikke nogen ting at tilføje.

Jeg kan alene sige, at dette forslag er gennembearbejdet så meget i hovedbestyrelsen, at hvert eneste argument og detalje er drøftet.

Der er derfor håbet, at vi kan få en fornuftig debat – jeg er godt klar over, at der virkelig kan være mange holdninger. Jeg vil bare tilføje, at jeg synes, at TR'ere og HB'ere fortjener det.

Hermed indstiller jeg på hovedbestyrelsens vegne forslaget til vedtagelse.

Dirigenten

Der er imidlertid sket det, at der er kommet et ændringsforslag fra DTS Sydjylland-Fyn. Det har hovedbestyrelsen taget til sig (udleveret på bordene). Der er også kommet et ændringsforslag fra Midtjylland. Tom vil du sige noget til det?

Tom Helgesen

Jeg skal fremlægge Midtjyllands ændringsforslag til hovedbestyrelsens ændringsforslag.

TR-tillæg har haft en omskiftelig tilværelse i DTS-regi. Til det skal jeg sige, der har været mange drøftelser for og imod det. Set i lyset af bagklogskaben lys, at havde man på hovedbestyrelsen for tre år siden set, at tr-tillæg skulle tildeles hovedbestyrelsen. Det er så tankevækkende, men omkring vedtægtsændringer står der i § 22, f.eks. at rammer for lønninger og honorarer vedtages af kongressen. Så kan man stille spørgsmål til, om honorarer til hovedbestyrelsen, skulle have været vedtaget på kongressen.

Men nu skal vi vedtage om der skal ydes tr-tillæg. Jeg er fuldstændig enig i, at der skal tildeles tillæg til hovedbestyrelsen, så de kan tænke tanker til vores virksomhed. I relation til det fremsendte forslag, har vi en lille ændring. I det vi mener, at afsnit 2 skal have en ændret formulering. Det drejer sig om, at der skal være en ligelig deling mellem kredsene efter medlemstal.

I Midtjylland finder vi det ikke korrekt, i relation til at vi skulle fordele de 1,2 millioner til organisationerne. Vi kan ikke acceptere, at vi laver en 1/3 til hver organisation. Når vi kommer til

vores egen organisation med 1/7 til hver kreds. Det holder simpelthen ikke, vi er nødt til at bruge de tal vi ellers bruger. Men også i relation til vores kontingent. I bund og grund skal pengene fordeles til kredsene efter medlemstal, så kan de tage stilling til, hvordan de skal fordeles.

Jeg er helt enig i den første bemærkning, at det kan udvides til kasserer osv.

Så har vi også et forslag til afsnit 4. Det er udvidelsen af puljen til 200.000 kr. Helt ærligt vi finder det ikke hensigtsmæssigt. Vi forøger forbundets udgifter. Vi har faldende medlemstal. Vi behøver ikke, at smide yderligere 200.000 kr. Vi kan nøjes med de 400.000 kr., som vi fordeler til lokalforeningerne. Yderligere kan man så sige, at de 200.000 kr. man ligger ind som en reguleringspulje, holder slet ikke vand. Det er ikke nok, fordi man havde tænkt sig, at en tillidsrepræsentant f.eks. i det nordlige Jylland skulle sammenlignes med en i København.

Hvis de skulle sammenligne er Nordjylland 4 afdelinger. Vi ville få ca. 60.000 kr. hver. Det vil sige, at man i Midtjylland skal over til Hovedbestyrelsen og have 45.000 kr., Syddanmark 50.000 kr., Hovedcentret 90.000 kr. og hvad skulle København så ikke have. Og i øvrigt skal vi stå med hånden og bede om det. Lad os nøjes med 400.000 kr. og procentreguleringen heraf. Det klarer vi os med.

Dirigenten

Tak til Tom. Det var så motiveringen fra Midtjylland. Er der nogen andre, som i den forbindelse ønsker ordet.

Søren Jakobsen, Hjørring.

Kære Tom. Tak for dit indlæg. Tom har sagt meget af det, jeg ville sige. Vi er meget positive i Nordjylland over for hovedbestyrelsens forslag. Vi bruger mere og mere tid på vores tr-arbejde. Ændringerne på arbejdspladsen kæver mere og mere. Så vi finder det vigtigt, at vi præmierer tr-arbejde, såvel som man præmierer Hovedbestyrelsen og sekretariatet. Dette var ordene fra DTS Nordjylland.

Så kommer ordene fra mig selv og medlemmerne i Nordjylland. Jeg er selv forhandlingsførende og står i forhandlingssituationen. Jeg har den holdning, at jeg peger ikke på mig selv, men på medlemmerne. Oppe i Nordjylland er det sådan, at afdelingslederne peger på dem, der skal have midler. Når man så kigger på den enkelte afdelingsleders resultatlønskontrakt, er det meget vigtigt, hvad der står i hans kontrakt. Omkring tillidsrepræsentanter er det meget begrænset. Der er ikke meget tilbage for en tillidsrepræsentant af tid til at opfylde en resultatlønskontrakt.

Derfor finder jeg det, som et rigtigt godt forslag, at man belønner tillidsrepræsentanterne for det arbejde, der bliver udført. En anden ting er, at arbejder man ud fra de principper, at man peger ikke på sig selv, og skal repræsentere sine medlemmer, så er man ikke altid i kridthuset hos ledelsen. Det kunne få en påvirkning på tildelingen. Jeg kunne godt have tænkt mig, at hovedbestyrelsens forslag havde været delt i 2. Hvis man f.eks. var enig i det ene og men ikke i det andet. Det er min holdning, at det kunne man have gjort.

Hvis vi kigger på beløbsstørrelser, så skal jeg ikke komme ind på det. Hvis man regner med 5.500 – 6.000 kr. til hver over en kam. De beløb stukket ud fra ledelsen, ville jeg skribe af grin over og sige, at det ikke var værd, at tale om. Vi skal ikke gå under 10.000 kr., når vi taler om ny løn. Derfor mener jeg, at det duer ikke. Det kunne jeg, forestille mig og som lyder rimeligt. Hvordan ser vores struktur ud? Hvor mange tillidsrepræsentanter har vi? Hvis vi siger 12.000 kr. årligt? Vi har Otbo-puljen, kan Jørn forhandle den op i forbindelse med, at vi har 60 % af medarbejderne. Suppleret

med forbundets penge, hvis det blev suppleret til 12.000 kr. Det kunne være en måde, at gøre tingene på.

Jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, at hovedbestyrelsen har nok, at se til med de dagsordener. Jeg synes vi skal have fast fæste. Jeg har været i fagbevægelsen i 30 år. Jeg skal også have nået, at leve af. Solidariteten kniber det med, så jeg er spændt på, at høre om der kommer yderligere i debatten.

Dirigenten

Så er det Jørns tur.

Jørn Rise

Jeg skal gøre det kort. Til Tom vil jeg sige, når vi er inde på honorar i forhold til § 22, er det de honorarer, der betales af forbundet. Her er det de honorarer, der kommer udefra. Jeg håber ikke, at man føler, der er foretaget noget stridigt i forhold til vedtægterne. Også sidste gang var det en vanskelig sag. Der er ikke nogen nemme løsninger. Forslaget fra HB er bundet op på, at der er prøvet på, at sætte en buffer ind. Er det netop, fordi vi ikke kender strukturen og kan sige, hvor den ender henne. Man skal se. Jeg vil lade, det blive ved det.

Dirigent

Er der andre der ønsker ordet.

Kjeld Folke Jensen, Tønder

Omkring tr-tillæg. Jeg har været tillidsmand i 10 -11 år, og jeg må sige, at det der har trukket mig omkring tillidsmandsarbejdet er interessen og lysten. Jeg kunne godt tænke mig, at der er forskel på om man er HB-medlem eller lokal tillidsrepræsentant. Hovedbestyrelsesmedlemmerne gør et kæmpe arbejde og får ikke ret meget tid betalt for det. Det er mange penge, der bliver taget fra medlemmerne. Det kan jeg blive lidt bekymret for.

Dirigenten

Er der andre der ønsker ordet. Så skal vi stemme. Jeg fornemmer, at det de 2 sidste talere har talt om, må være noget hovedbestyrelsen, skal tage til efterretning. Tilbage er det HB's-forslag, som er ændret og ændringsforslaget fra Tom Helgesen.

Det vi gør nu, når vi stemmer, er at forholde os til Tom's 2 ændringsforslag . Herefter går vi ind og ser om Hovedbestyrelsens forslag skal ændres. Er I med på det.

Vi stemmer nu om Tom's ændringsforslag 1:

“De tillægsmidler som er indeholdt i organisationernes aftale med SKAT fordeles til forbundets forhandlingsførende tillidsrepræsentanter mv. FORDELT PÅ KREDSE PÅ GRUNDLAG AF KREDSSENS MEDLEMSTAL PR. 1. JANUAR I UDBETALINGSÅRET og udmøntning sker efter en af de enkelte kredses fastsat procedure”

FOR 46 – IMOD 70 – Forslaget er forkastet.

Vi går videre til ændringsforslag 2:

Afsnit 4 udgår.

FOR 17 – IMOD 97 – Forslaget er forkastet.

Det oprindelige ændrede ændringsforslag, som sidder i kongresmappen. Her er det eneste, der er blevet tillidsrepræsentanter mv. Det vil sige mv. Står det lysende klart.

Vi stemmer nu om ændringsforslaget.

FOR 95 – IMOD 20 – Forslaget er vedtaget.

Dagsordenens punkt 8b. – Budget for 2008, 2009 og 2010.

Dirigenten

Det er dagsordenens punkt 8b. – Budget for 2005, 2006 og 2007.

Dirigenten gav ordet til Jørn Rise.

Jørn Rise

Det vi har fremlagt til budget, er som budget fremlagt oplyst så meget som muligt. Det er hovedbestyrelsens hensigt, at alle forudsætninger er åbne og tilgængelige for kongressen, når de bliver fremlagt. Det får selvfølgelig indflydelse, at det vedtagne forslag med tr-tillæg, vil påvirke bundlinien. Det vil sige over en treårig periode, så vil vi ikke samle et overskud på ca. 6 millioner mere, men alene et overskud på 42 millioner.

Jeg skal også tilføje, at med de budgetter, der er fremlagt. Vil der være tale om et uændret kontingent. Endnu 3 år suspenderes den automatiske regulering. Det er ganske flot og tjener til ære. Så jeg håber vi kan få en god debat om budgettet.

Dirigenten

Er der nogen, der ønsker ordet. Det ser ikke ud til, at være tilfældet. Så går vi over til afstemningsproceduren.

Vi begynder afstemningen. Uændret kontingent. Alle budgetår kommer under afstemning.

Forslaget er enstemmigt vedtaget.

Dagsordenens punkt 8C – Gruppeliv.

Dirigenten

Vi går videre til punkt 8C – Gruppelivsordningen. Jeg giver ordet til Jørn Rise.

Jørn Rise

Der er egentlig ikke så meget at sige. Da den var indeholdt i den mundtlige beretning omkring det hovedbestyrelsen har overvejet sig om gruppelivsordningen. Så den indstilles til videreførelse. Så jeg vil give det tilsagn, at vi i kongresperioden vil holde os orienteret om, at kigge andre steder hen. Så der ikke sker en prisregulering, der ændrer tingene. Ellers indstilles der til at forsætte.

Dirigenten

Er der nogen, der ønsker ordet. Ses ikke at være tilfældet.

Vi går over til afstemningen, hvor hovedbestyrelsen fremlægger forslag til uændret kontingent inkl. kritisk sygdom. Herunder uændret betaling 140 kr. pr. md.

Hvem stemmer for – hvem imod.

Der er 2 stemmer imod – Forslaget er vedtaget.

Dagsordenens punkt 9. – Regnskaber for Dansk Told & Skatteforbunds Fælleslegat 2005, 2006 og 2007.

Dirigenten

Det er en efterretningssag, at disse regnskaber forelægges for kongressen, jeg ved at de er sat ind i mappen under punkt 9, så jeg kan konstatere, at det er sket.

Er der bemærkninger til det, så vil formanden svare, så godt han kan.

Det ser ikke ud til at være tilfældet, sagen er taget til efterretning.

Dagsordenens punkt 10. – Valg af formand.

Dirigenten

Jeg giver nu ordet til Marianne Nielsen. Er der andre der ønsker ordet.

Marianne S Nielsen

Kære delegerede, gæster og sekretariatet.

Som I kan se af Dansk Told og Skat, blad nr. 9, siger Jørn glad ja til en ny periode, som formand for Dansk Told og Skatteforbund.

Om nogen så er det hovedbestyrelsen, der ved hvordan du i hverdagen skaffer de bedste resultater til vores medlemmer. Med glæde vil en enig hovedbestyrelse forslå dig Jørn, som formand i den kommende kongresperiode. Han har indvilliget i, at tage endnu en periode, så tillykke Jørn med genvalget.

Tak for at du tog imod opfordringen og sagde ja.

Dirigenten

Jeg tager jeres tilkendegivelse til udtryk for, at I har valgt Jørn, er det korrekt forstået. Tak. Så vil jeg give ordet til Jørn.

Jørn Rise

Jeg ved ikke om, det er fordi jeg er kommet sent i seng, at jeg sveder. Jeg siger tusind tak for den tillid I har vist mig. Jeg vil prøve, at gøre det allerbedste for Dansk Told og Skatteforbunds medlemmer. Jeg gør det ikke alene, I er der. Det varmer utroligt meget, at I giver den opbakning.

Vi står over for mange udfordringer og jeg er overbevist om, at I vil hjælpe mig og sekretariatet vil hjælpe. Jeg glæder mig altid til at komme ud til jer. Jeg håber på en god periode sammen med jer.

Dagsordenens punkt 11 – Valg af næstformand.

Dirigenten

Vi går over til punkt 11 – Valg af næstformand. I den forbindelse har Henning Rasmussen bedt om ordet. Er der andre til dette punkt.

Henning Rasmussen – Nærum

Det er aldrig en let situation, når man skal vælge. Nordsjælland/ København har været stillere for Marianne Nielsen. Vi vil gerne anbefale Marianne til en ny periode, som næstformand. Tak.

Dirigenten

Værsgo til næste taler.

Ole Bagger – Odense

Vi skal vælge en næstformand. Vi har to, at vælge imellem. En af hvert køn. Jeg går ikke ind for kønskvotering. Vi skal ikke vælge nogen, fordi de er mand eller kvinde. Vi skal have den bedste. Vi var i går nogen, der talte om de nye og de gamle. Det begreb er vi ude over nu. Vi skal have en

næstformand, som har erfaring og kompetence ikke mindst i DTS-arbejdet. Så mener jeg også, at det skal være en der kan være med i en længere periode. Både på den lange og den korte bane.

Vi har i region Syddanmark haft en diskussion herom. Jeg vil derfor fra bestyrelsen i Syddanmark anbefale Marianne. Jeg er helt overbevist om, at du vil leve op til det. At du også brænder for uddannelse taler ikke ned herfor. Jeg vil derfor anbefale Marianne Nielsen.

Dirigenten

Er der andre, der ønsker ordet. Kandidaterne vil også gerne have ordet. Dem vil jeg gerne gemme til sidst. Hvis der ikke er andre – giver jeg ordet til Marianne.

Marianne Nielsen

Først vil jeg sige tak til Henning og Ole for jeres støtte. Også tak til jeres bestyrelser.

Nu har vi de sidste hørt nogle beretninger og taler, vi er ved at være brugte. Jeg vil ikke komme med en miniberetning. Det som jeg skrev i Dansk Told og Skat, nr. 8, er faktisk, det jeg står for. Blandt andet, at sparre med formanden, være loyal over for hovedbestyrelsen, når vi har truffet nogle beslutninger. Tage over når Jørn er ude og rejse eller ikke kan være tilstede.

Så jeg vil, hvis jeg bliver valgt gerne fortsætte med det arbejde, jeg har med uddannelse og lægge pres på vores direktør, så vi kan få efter- og videreuddannelse til vore medlemmer. Her i 2008 blev der afsat en stor sum til uddannelse i forbindelse med OK 08. Der har jeg på centralorganisationerne fået CO2s plads. Jeg var netop på seminar i mandags. Jeg tror det bliver et rigtigt spændende arbejde. Jeg er godt klar over, at jeg repræsenterer hele CO2, men det vil være til DTS's fordel, at jeg hele tiden er opdateret på, hvad der rører sig.

Så jeg håber, jeg får lov til at fortsætte det arbejde, jeg har startet på. Jeg håber I vil stemme på mig.

Dirigenten

Så er det din tur Gert.

Gert Ingo Leander

Det er jo altid spændende, at stå heroppe. Det er ligesom, at være til eksamen. Det er godt nok mange år siden sidst. Men jeg har 116 sensorer nede i salen, der kigger på mig og hvorfor. Hvad vil han dog den gamle mand.

Jeg føler langt fra, at det er slut. Jeg har virkelig lyst til, at arbejde videre med Jørn, Hovedbestyrelsen og sekretariatet i den kommende periode. Jeg er helt sikker på, at jeg vil kunne yde et stort stykke arbejde. Jeg står for formidling af samarbejde og stor skattemæssig viden. Jeg har en lang fagforeningsbaggrund gennem de mange år, jeg har været med.

Det er op til jer, jeg vil ønske såvel Marianne som jer selv et godt valg. Uanset hvad der sker, så ved jeg, at det venskab, som Marianne og jeg har skabt. Ikke vil blive ødelagt af den grund – helt afgjort. Så jeg håber I vil træffe et godt valg, som vil være til gavn for DTS. Tak skal I have.

Dirigenten

Så vil jeg en sidste gang høre, om der er nogen, der ønsker ordet. Så vil vi gå over til afstemningsproceduren.

I skal bruge den røde stemmeseddel, der ligger foran jer på bordet. Der er blevet begæret skriftlig afstemning. Det er noget man kan efter vedtægternes § 9, stk 5.

Marianne Nielsen - 101 stemme

Gert Ingo Leander – 9 stemmer

Blanke – 6 stemmer

Marianne Nielsen er valgt.

Jørn Rise

Kære Marianne og Gert. I har begge i den forløbne kongresperiode, der har været, levet op til det, at være to gode støtter og to gode næstformænd. I har altid været der og støttet mig.

Det er nu kommet til en skillevej og du Gert trak det korteste strå, jeg vil gerne takke dig for din altid positive tilgang til verden og fordi du altid har engageret dig. Mange gode timer i dit selskab. Det siger jeg dig tak for også selv om du engang overfaldt mig med et kys. Jeg vil glæde mig over Gert, at du har Birgitte derhjemme til at holde dig i ørerne. Vi mødes jo selvfølgelig på den en eller anden vis. Jeg synes kongressen skal rejse sig og give Gert en stor tak.

Til dig Marianne. Tillykke med valget. Nu skal du løfte næstformandsposten alene. Men med din flid, skal det nok gå. Jeg ved, hvad du står for. Hvad er der mere at sige. Klem bare på min tøs – tillykke.

Dagsordenens punkt 12 – Valg af to revisorer og to revisorsuppleanter.**Dirigenter**

Hovedbestyrelsen indstiller Ejnar Sindahl, Billund og Poul Tackmann, Middelfart som revisorer. Jeg skal høre om, der er andre kandidater til de poster.

Det ser ikke ud til at være tilfældet.

Ejnar Sindahl og Poul Tackmann er valgt til revisorer.

Hovedbestyrelsen indstiller Preben Buchholtz Hansen, Fredensborg og Jan Lauridsen, Hjørring til revisorsuppleanter. Set i forhold til det oprindelige kongresmateriale i mappen – Er der sket en ændring.

Lars Kryger Nielsen var indstillet til revisorsuppleant. Men har selv ønsket, at trække sig, da han er kasserer i Nordsjælland/København. I det der kan være en mulig konflikt i, at være valgt som revisorsuppleant.

Er der andre kandidater?

Preben Buchholtz og Jan Lauridsen er valgt til revisorsuppleanter.

Dagsordenens punkt 13 – Valg af legatbestyrelse samt revisor.

Dirigenten

Hovedbestyrelsen indstiller følgende valgt til legatbestyrelsen:

Københavnsområdet

Ib Jørgensen, København

Suppleant: Ole Ivan Pedersen

Øvrige Sjælland:

Johan Bech Pedersen, Nordsjælland

Suppleant: Preben Buchholtz Hansen; Nordsjælland

Øvrige Danmark:

Knud B Nielsen, Midtjylland

Suppleant: Hans-Jørgen Lindhardtzen, Syddanmark

Hovedbestyrelsen indstiller følgende til valg som revisor for legatet.

Orla Riishede, København

Er der andre kandidater. De pågældende er valgt.

Dagsordenens punkt 14 – Mødet afsluttes

Dirigenten

Herefter er dagsordenen udtømt.

Dirigenten takkede på sin meddirigents, mødesekretærernes og egne vegne for nogenlunde god ro og orden. Tak for nu og kom godt hjem.